

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh požehnává.“

JOSEF KARDINAL BERAN.
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (708) 656 - 1050

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: \$1.00

Return Postage guaranteed, Cicero, IL. 60650

Roč. (Vol.) XVI. — Číslo (No.) 50,51

Saturday DECEMBER 21, 1991 (Sobota 21. 12. 1991)

Michael Florián: Jesličky (dřevoryt).

Kázání Jiřího Š. Baara na Hod Boží vánoční r. 1917

To vánoční kázání měl J. Šimon Baar o vánocích r. 1917 při pobožnosti u jesliček v Ořechu. Byly to poslední vánoce během I. světové války; z jeho slov se dovídáme, jak bylo tehdy před 74 lety doma, za frontou, jak se všichni modlili za mír ve světě a za pokoj doma, a tak máme za to, že i když u nás doma budou letos prožívat už třetí svobodné vánoce, obsah Baarova kázání se vztahuje i na dnešek, protože se zase válčí v Jugoslávii, v Africe i jinde ve světě, a „ve starém kraji“ - pro tisíce z nás dokonce v naší rodné zemi - křesťané mezi sebou stále ještě hledají vzájemné porozumění a vnitřní mír. Ty se těžko budují bez pochopení pravého obsahu vánoce: že od příchodu Božího Syna na svět jsme všichni lidé — a zvláště věřící křesťané - JEDNA RODINA, protože sám Kristus Vám se stal naším bratrem. Tím upřímněji se letos o Štedrém večeru spojíme v modlitbě s našimi drahými doma.

Jiří Š. Baar:

Na Boží Hod vánoční k pobožnosti u jesliček.

Vánoční svátky v chudé řeči lidské až dosud měly ustálený, všeobecně přijatý přívlastek „radostné“ svátky. Těšil se na ně velký, malý, bohatý i chudý, rodiče i děti.

V době, kdy veškeré pojmy a představy obracely se na ruby, i radostné svátky vánoční pozbyvaly svého kouzla šťastného, a možno říci, že nikdy necítíme

hrůzy přítomných dnů bolestivěji, než právě o vánocích, kdy v rodině někdo schází, buď otec nebo syn, bratr nebo manžel, přítel nebo nepřítel, a z vánoce radostných stávají se - vánoce bolestné. Neznám většího protikladu, než leží ve slovech „vánoce“ a „válka“.

Od jesli Betlémských opět zaznívá velebná hymna knížete pokoje „Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré vůle“, ale do andělského zpěvu toho mísí se i vášnivě „hurá“ útočících vojsk.

S věží chrámových letí světem

čím dál tím slabší a smutnější hláhol vánočních zvonů, a za to z bojů ozývá se čím dál, tím větší rachot pušek a dunění děl.

Českými kostely zaznívá stará píseň vánoční: „Narodil se Kristus Pán, radujme se, veselme se“, ale z nemocnic a lazaretů drásají srdce stony a nářky zmrzačených a nemocných vojáků, chrapot umírajících, z městských ulic proniká duši pláč hladových a mrznoucích dětí...

Ano, v takové strašné době a náladě nacházíme nás letos jindy tak radostné a nyní tak bolestné svátky vánoční... Nemáme v Čechách jiné tužby, nemáme vroucnějšího přání, než aby mír a pokoj vrátily se do naší vlasti. A tato snila touha vede nás do chrámu, k Tomu, který byl předpovídán jako kníže míru a pokoje, vede nás k novorozenému Kristu.

Trůnem, na kterém zasedá tento král a dárce míru, jsou prosté jesle, přijímacím sálem chudý chlév, slavnostním úbořem - vetché plénky; strašná je bída muže, strašnější bída ženy, nejstrašnější bída dítěte; i toto dítě trpí hlad, chvěje se zimou, strádá nedostatkem oděvu, cítí proto a chápe z vlastní zkušenosti dnešní velkou bídu naši.

(Dokončení na str. 9)

ČESKO-AMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO "VELEHRAD", INC.

redakce, administrace a zaměstnanci Hlasu Národa

přejí upřímně

všem odběratelům, čtenářům, inserentům, přátelům,
podporovatelům a všem našim křesťanům
ve staré vlasti i v cizině

HOJNOST MILOSTI OD NOVOROZENÉHO KRISTA
A KRÁSNOU VÁNOČNÍ RODINNOU POHODU

Opuštěným, nemocným a osiřelým starokrajanům
i exulantům vyprošujeme Boží pomoc a ochranu

UPŘÍMNĚ POZVÁNÍ

NA LETOŠNÍ NAŠI „PŮLNOČNÍ“
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero (2414 So. 61st. AVE.)

V ÚTERÝ 24. PROSINCE 1991

s sborovým zpěvem, našimi koledami
s českým a slovenským čtením z Písma sv. a kázáním
ZAČÁTEK JE V 9 HODIN VEČER
Budeme vděčně vzpomínat i na to, že naši doma
budou mít letos už třetí svobodné vánoce.

Váš misionář
Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

Sloupek informací

**o neuvěřitelně náhlém rozpadu SSSR,
který po 70 let své poddané týral
a celých 44 let celý svět ohrožoval
svou proletářskou revolucí a válkou
ve jménu svého vědeckého dialektického
materialismu, a o tom, že nakonec
budou ještě drahnou chvíli
i v nově svobodných bývalých sovětských
republikách vládnout asi „bývalí, komunisté**

Jinak to asi také být nemohlo s pádem SSSR; museli jej rozlepit, sami komunisté, a jejich děti a vnuci, kteří se sami v životě předsvědčili a nespravedlnosti a nelidkosti marxistického komunismu.

Moskva — V minulém týdnu se politické události v Sovětském svazu rozběhly zrychleným tempem; ani západní státníci na to nebyli připraveni, ale začínají všem těm zvrátům věřit, že prezident Gorbačov stále více ztrácí svou moc a autoritu, a že v Sovětském svazu opravdu může dojít k anarchii a k násilí, které mohou učinit konec tamnímu úsilí o demokratizaci země. Bushova administrace se začíná domnívat, že západ může svou masivní potravinovou výpomocí zmírnit obyvatelům SSSR tvrdé podmínky letošní zimy, ale nemůže předejít desintegraci sovětského SSSR a pádu pres-

identa Gorbačova. Dne 10. prosince prezident Bush podepsal zákon, udělující Sovětskému svazu status nejvíce favorizované země v obchodních vztazích; tím má být povzbuzen obchod mezi USA a SSSR, který dnes obnáší pouze asi 4 biliony dolarů ročně. USA hlavně vyvážejí do Sovětského svazu obilí a ze Sovětského svazu dovážejí zemní olej a cenné kovy. US velvyslanec v Moskvě Robert Strauss řekl, že v SSSR se situace rychle zhoršuje; lid, který stojí ve frontách na potraviny, je velmi rozloben a miliony lidí na různých místech prý už hladovějí a jsou bez práce. Toto je velmi příznivé prostředí k tomu, aby se tam některý demagog zmocnil vlády, půjdou-li s ním vojáci, jimž ústřední vláda SSSR nemá čím platit žold. Mnozí Američané se také čím dále tím více obávají, že ve zmatku by mohlo být zneužito sovětských

jaderných zbraní, které v úsilí obdržet cizí měny, by mohly být prodány Iráku, Libyi či teroristickým organizacím; také by mohly být „ze zlosti“ vypáleny dalekopálně jaderné zbraně, namířené na Spojené státy.

□ Z Jelcinovy iniciativy, Ruské federace, Ukrajina a Bělorusko vytvořily nové soustati svobodných republik v naději, že se k nim přidají i další kromě Pobaltí, a pro Gorbačova se najde jiné místo na výsluní.

Dne 10. prosince zákonodárny Ukrajiny a Bělorusie schválily vytvoření nového „Commonwealthu nezávislých států“ dříve ujednaného prezidenty těchto zemí spolu s prezidentem Jelcinem. Parlament Ruské federace schválil nové sovětské společenství dne 12. prosince. Andrej Grachov, přední mluvčí prezidenta Gorbačova, však řekl při tiskové konferenci 10. prosince, že prezident Gorbačov a vláda v Kremlu drží nadále pevně vládní moc ve svých rukou, a že rovněž jaderné zbraně nadále zůstávají pod vrchní kontrolou Kremlu. Starosti o existenci čtyř jaderných mocností v Sovětském svazu prý jsou bezdůvodné; existuje tam pouze jedna nukleární mocnost — to je Sovětský svaz, řízený svou zákonitou vládou.

Podle prohlášení různých sovětských politiků z 11. prosince prý sám prezident Gorbačov zmínil svou opozici proti vytvoření nového commonwealthu národů namísto dřívějšího Sovětského svazu a také vrchní velitelství sovětské armády se přiklání k názoru, že nový commonwealth je nejlepší způsob, jak uchovat jednotu vojenského velení. A Vadim Bakatin, předseda domácího departmentu KGB, nyní zvaného MSB neholi „Bezpečnostní služba mezi republikami“ řekl, že nejlepší věcí pro národ, která povede ke skončení současných neshod mezi ústřední vládou a vládami jednotlivých republik, je Jelcinova idea commonwealthu, s kterou souhlasí jak armáda tak i on sám. Hlavní Gorbačovou chybou bylo, že chtěl mermomocí udržet na živu nejen SSSR, ale i zkrachovaný bezbožeký marxismus.

□ Závažná řeč US státního sekretáře na známé americké univerzitě Princeton o nutnosti SSSR vydatně pomáhat a svolat v té věci zvláštní konferenci do Washingtonu začátkem příštího roku.

Dne 12. prosince US státní tajemník James Baker pronesl

na universitě v Princetonu velmi důležitou řeč, ve které naznačil, že Bushova vláda byla doposud velmi nejistá a váhavá v rozhodnutí, jak odpovědět na rychlý vývoj událostí v Sovětském svazu v němž považovala Gorbačova stále za nejrozhodnějšího činitele všech změn, že však nyní začíná brát tamní události velmi vážně. Uvádí, že existuje v Sovětském svazu nebezpečí úplného chaosu, místních konfliktů a možnost pašování jaderných zbraní ze země. Proto má v úmyslu navrhnout jakýsi mezinárodní Marshallův plán na pomoc republikám, aby co nejrychleji vyhledaly z trosk komunismu. Baker dále řekl, že „čas pro akci je krátký“, neboť lidské utrpení, ekonomické zhroutilí a politické zmatky v dřívějších sovětských republikách mohou vést nejen k civilním konfliktům, nýbrž i ke ztrátě kontroly nad obrovským sovětským jaderným arsenálem. Připomenul roustoucí moc ruského prezidenta Jelcina a zastřené dával sbohem prezidentu Gorbačovovi. „člověku, jehož místo už je zaručeno v dějinách“. Nová ruská revoluce sice zničila starou tyranii komunistické vlády a také z velké části odstranila nebezpečí jaderné války se Spojenými státy, avšak je velké nebezpečí, že reformátoři by mohli být přemoženi buď anarchií nebo silami extrémního nacionalismu či fašismu, které by využily ve

svůj prospěch utrpení, zklamání a beznaděje sovětského lidu. Všechny tyto alternativy by také byly ohrožením pro západ. Proto Spojené státy chtějí svolat na začátek příštího ledna do Washingtonu mezinárodní konferenci, kde se bude jednat o koordinaci úsilí o rychlou výpomoc Sovětskému svazu v oborech potravin, léčebných potřeb, ubytování a pohonných látek. A také o pomoci Sovětskému svazu zničit část jeho jaderného arsenálu. Spojené státy očekávají v této věci štedrou výpomoc ze strany svých ekonomických prosperujících spojenců. Samy nejsou schopny celou potřebnou výpomoc poskytnout, protože právě procházejí rovněž různými ekonomickými těžkostmi. Tyto výpomocné plány není možno připravit předem do všech podrobností, protože nyní se události v SSSR urychlily a věci se mění téměř „každou minutu“.

Na tuto navrhovanou mezinárodní konferenci do Washingtonu budou pozváni delegáti z bohatých průmyslových zemí, z arabských olejářských států, z nových demokracií východní a střední Evropy, jakož i ze Světové banky a Mezinárodního měnového fondu. Spojené státy se už rozhodly poskytnout Sovětskému svazu ze svého rozpočtu na národní obranu 400 milionů dolarů na pomoc ke zničení jeho jaderného arsenálu a

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
V ELEHRAD, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: (708) 656-1050

EDITOR - RIDI: Father VOJTECH VÍT, O.S.B.
v redakčním kruhu

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave., Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US Per Year \$30

To Canada Per Year US \$33

Overseas Per Year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Pravni poradce a zastupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str., Suite 1014, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-4860

Redakce si vyhrazuje právo zaslání článků a dopisů zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

DECEMBER 21, 1991 — Vol. XVI, No. 50, 51

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

EUROPE 1991

June - September

Frankfurt Daily \$426,00

Munich \$426,00

Paris \$489,00

Vienna \$679,00

TAX and SECURITY - \$26.00

Fri, Sat, Sun - \$25.00

Min 7 Days - Max 90 Days

21 Day Advance Purchase

Hawaii: okružní letenka jen mezi

Sept. 17 - Dec. 29 — \$399.

Okružní cesta se 7-denním pobytem v prvotřídním
hotelu \$698.

Letecké společnosti si vyhrazují právo změny.

XXXXXX

Návštěvy z Československa do USA
rychle a spolehlivě.

XXXXXX

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

XXXXXX

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů,
aut, pojištění, překlady.

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (708) 482-8515 kancelář

or (708) 354-7707 večer, domů.

dalších 100 milionů dolarů jako technickou výpomoc pro účinné rozdělení potřeb, zaslaných sovětskému lidu v této zimě i potom.

Brzy po pronesení této význačné řeči západní diplomaté a znalci Sovětského svazu upozornili na jeden svrchovaný závažný problém.

Řekli, že poskytnutí Sovětům potravin, léků a jiných potřeb bude úspěšné pouze v případě, že západ se také postará o to, aby tato výpomoc se dostala do rukou opravdu potřebných lidí. V Sovětském svazu řadí totiž nyní korupce a rozkrádání ještě ve větší míře než za komunismu; chaos, administrativní neschopnost a nedostatek ekonomické infrastruktury se projevuje všude. Prakticky bude nutno tuto humanitní výpomoc přivést na vlastních lodích, pak ji složit na vlastní trucky, poháněné vlastním gazolinem, a dávat ji přímo lidu, který ji potřebuje. Přitom bude nutno dohlížet na všechny detaily této akce, od přivozu potřeb až do jejich doručení potřebným. Jinak tato výpomoc postupně zmizí, octne se na černém trhu anebo se zkaží. Sověti nemají ani dostatek nákladních aut k jejímu rozvážení, ani místa pro její uskladnění, ani pohonné látky do motorů. Každoročně téměř polovina polní sovětské úrody zhnije, je ukradena či zničena „na cestě mezi polem a zákazníkem“. Všude také stojí v cestě jakékoliv výpomocné činnosti komplikovaná a neschopná sovětská byrokracie, která také rozkrádá, co kde může. Proto všechny detaily cizí výpomoci budou muset být předem naplánovány a dárci budou muset poslat zároveň s výpomocí své vlastní dělníky, kteří budou tuto výpomoc provádět a na ni dohlížet.

Každoročně se prozatím nezdá, že by po novém uspořádání bývalých sovětských republik vypukla mezi nimi civilní válka. Ve všech jsou totiž dále u vládní moci bývalí komunisté — jako je tomu v bývalých satelitních státech východní a střední Evropy — kromě snad bývalé DDR, protože SNR měla zkušenost z vypořádání se s nejnebezpečnějšími nacisty, ikdyž za Hitlerovy slávy mu také kdysi „fandila“ většina sjednoceného německého národa. S novou formou „společenství svobodných států“ bývalého SSSR, budou nakonec asi souhlasit téměř všichni jak v Rusku, tak na Západě.

Privatizace ve střední Evropě Západ musí věcně a rychle pomoci

Privatizace východoevropských státních podniků postupuje podle názoru hospodářsko-politického mluvčího parlamentní skupiny CDU/CSU Matthiase Wissmanna příliš pomalu. Zdůraznil, že Západ musí rychle a věcně pomoci svým partnerům při odstátování.

Podle Wissmanna bylo dosud v Maďarsku privatizováno na 300 větších podniků a v Polsku asi 150.

V Československu získalo v dražbách nového majitele kolem 400 výrobních a obchodních závodů a podniků služeb. Německý politik přitom upozorňuje na problémy odstátování velkých podniků, pro něž existuje v každé zemi řada privatizačních strategií.

(čtk)

Přijďte letos s námi oslavit Silvestra Novoroční večer

Jako minulá léta Moravská kulturní společnost pořádá i letos tradiční Silvestrovský večer dne 31. prosince 1991, ve dvoraně Sokola Berwyn, 6445 W. 27th Place, Berwyn, IL.

Večer plný překvapení s nádhernou výzdobou, který vám dodá dobrou náladu na celý příští rok. Dveře se otevrou již v 8:00 hod. večer. Výborná jídla budou pro Vás připravena a podávána v 9:00 hod, a to podle pořadí stolů, včetně delikatesních zákusků všeho druhu a kávy, a „Midnight Champagne Toast“.

Volný bar bude otevřen od 8:00 do 9:00 hod. a znovu ihned po večeru od 10:00 do 1:00 hod. ráno.

Vy, kdo jste s námi slavili Silvestra minulá léta, jistě si pamatujete na atmosféru vzájemného přátelství a veselosti, v níž se rychle zapomene na denní starosti roku minulého.

Přijďte proto všichni, kdo si rádi zatančíte, zazpíváte, a pobavíte mezi přáteli a známými, při hudbě známého hudebního souboru pana Ed Wagnera.

Moravská kulturní společnost, známá po celém Československém „středozápadě“, pro Vás připravila kouzelný večer. To všechno za dar \$40,00 za osobu. Reservace je nutná - volejte 708-246-0713.

Na sledanou se těší

Výbor M. K. S

První půjčky z USA

Československo-americký podnikatelský fond

K začátku prosince od-souhlasil Československo-americký podnikatelský fond (CSAEF) kolem 18 až 20 finančních transakcí ze svých prostředků určených čs. podnikům v celkové výši zhruba 19 milionů dolarů.

Uvedl to na tiskové konferenci v Praze předseda správní rady CSAEF John Petty. Prostředky CSAEF jsou určeny malým a středně velkým soukromým podnikům. Fond poskytuje svou pomoc asi ze dvou třetin ve formě korunových a dolarových půjček a asi z jedné třetiny formou vlastní akciové účasti na kmenovém kapitálu podniku. CSAEF byl založen jako soukromá americká nevýdělečná organizace na doporučení prezidenta USA George Bushe. Ve třech letech obdrží fond celkem 60 milionů dolarů (dar vlády USA).

(čstk)

Čs. národní rada americká Oblastní výbor Chicago

srdečně zve na

41. REPRESENTAČNÍ PLES pořádaný v sobotu večer

1. února 1992

v plesové síni hotelu

THE RITZ-CARLTON CHICAGO

160 East Pearson Street

PŘEDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1992

Taneční vystoupení Besedy/Domov

Hraje známý orchestr Bill Scott

VEČERNÍ ÚBOR

Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotově)

Večere v 7 hod.

Vstupné včetně večere \$65.00

Prodej vstupenek a rezervace stolů v úřadovně ČSNRA

☎ 656 - 1117 - úřední hodiny 9.00 A.M. - 2.00 P.M.

MORAVIAN CULTURAL SOCIETY PRESENTS:

The place to be NEW YEAR'S EVE

DECEMBER 31, 1992
SOKOL BERWYN HALL
6445 W. 27th PLACE
BERWYN, ILLINOIS

DOORS OPEN: 8PM

4 HOUR OPEN BAR

BUFFET STYLE DINNER: 9PM

PARTY FAVORS!

COMPLIMENTARY CHAMPAGNE!

DONATION:

\$40.00/PERSON ALL INCLUDED

RESERVATIONS:

CALL 246-0713 AFTER 5P.M.

PEKNE VÁS VÍTÁ NA SYLVESTRA
MORAVSKÁ KULTURNÍ SPOLEČNOST

U.S. Savings Bonds
America's favorite
way to save!

DOBA ADVENTNÍ

ČTVRTÁ NEDELE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, z andělova zvěstování jsme poznali, — že tvůj Syn se stal člověkem. — Prosíme tě: Vlej nám do duše svou milost, — abychom skrze jeho umučení a smrt — dospěli k slávě vzkříšení. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA ISAIÁŠE

(Is 7, 10-14)

Hospodin promluvil k Achazovi: "Vyšledej si znamení od Hospodina, ať hluboko v pašvěti či nahoře na výšinách!" Achaz však řekl: "Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina."

Tu pravil Isaiáš: "Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí roztrpčovat lidi, že roztrpčujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel (to je 'Bůh s námi')."

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM

(Řím 1, 1-7)

Pavel, služebník Ježíše Krista, povoláný za apoštola, určený k hlášení radostné zvěsti, kterou Bůh skrze své proroky ve svatém Písmě už předem oznámil o svém Synu; ten vzhledem k pozemskému bytí pochází z potomstva Davidova, vzhledem k Duchu svatému je ustanoven jako Syn Boží s mocí skrze vzkříšení z mrtvých: Ježíš Kristus, náš Pán. Od něho jsme dostali milost ke konání apoštolského poslání, abychom na oslavu jeho jména přivedli k ochotnému přijetí víry všechny národy. K těm patříte i vy, protože si vás Ježíš Kristus povolal.

Všem vám v Římě, které Bůh miluje a povolal do stavu svatých: milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE

(Mt 1, 18-24)

Narození Ježíšovo se událo takto:

Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. Josef, její muž, byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají.

Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: "Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on spasí svůj lid z jeho hříchů."

To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: "Hle, panna počne a porodí syna a dáji mu jméno Emanuel, to je přeloženo 'Bůh s námi'."

Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Páně a přijal svou manželku.

*Všem svým milým zákazníkům,
holeným i voustatým,
plečatým i vlasatým,
které vždycky podle přání,
vyparádím bez čekání
český holič*

**LOU BORIL
BARBER SHOP**

3611 W. 27th St., Chicago, Ill. 60623
Phone 277-3608

*Vám ze srdce přeje
veselé vánoce,
úspěšný a spokojený nový rok 1992*

DOBA VÁNOČNÍ

25. PROSINCE

NAROZENÍ PÁNĚ

SLAVNOST V NOCI

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tys ozářil tuto posvátnou noc jasným pravým světlem — a dal jsi nám na zemi poznat, — že tvůj Syn se pro naši spásu stal člověkem. — Dej, prosíme, ať s ním také v nebi prožíváme věčnou radost. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA ISAIÁŠE

(Is 9, 1-3, 5-6)

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vychází světlo. Dává mnoho jasota, svyštuje radost; veselí se před tebou, jako se jáse ve šal, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jeho, které ho těklo, prut na jeho kříži a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za mldžanských dnů.

Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a nazván je jménem: podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vládaství vzroste a pokoje nebude konce na Davidově trůně a v jeho království, on je upevněn a utvrdí právem a spravedlností od tohoto času až na věky. Způsobí to horlivost Hospodina nástupě.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA TITOVÍ

(Tit 2, 11-14)

Projevilo se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Veď nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života a světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvášně, spravedlivě a zbožně, a přitom očekávali to, o čem máme naději, že nám přinese blaženost: slavný příchod našeho velikého Boha a Spasitele Krista Ježíše. On vytrhl nás z nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás tak, abychom byli jeho vlastní lid, horliví pro konání dobrých skutků.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE

(Lk 2, 1-14)

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tanta první soupis se konal, když Syrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města.

Také Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém. Návštěviti byl s domem a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě.

Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I narodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plénky a položila do jesli, protože se pro ně nenašlo místo pod střechem.

A v té krajině byli pastýři pod hlávám nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozšířila kolem nich. Zmocnila se jich velká bázeň. Anděl jim řekl: "Nebojte se, hle, svěřuji vám velkou radost, která bude pro všechny lidi. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete dítěátko v plenkách, položené do jesli." A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha:

"Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v níž má Bůh milobení."

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd. Cicero, Ill. 60650

OL imp 6, 2-2834

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha český
jazykem

Otec Jiří Novotný S.J.

4. neděle adventní

22. prosince 1991

1. čtení: Is 7, 10-14

Ejhle, Panna počne

Doba adventní spěje ke konci. Už není čas očekávání, nýbrž bezprostřední přípravy příchodu Spasitele. I o něm proroci mluvili, aspoň jeden z nich, Isaiáš. Okolnost nebyla zrovna mesiášská, jednalo se o válečné střetnutí s nepřítelem. A situace paradoxní. Králové staré doby, Saul a David, se sami ptávali Hospodina, aby se ne rozhodl, jak jednat. Stalo se to jaksi samozřejmým od doby exodu z Egypta, kdy Hospodin stál na tom, aby řídil kroky Israele, aby Israel si nechodil, kam by se mu zachtělo, aby si tak nepřipisoval ta různá vítězství, kterých dosáhl ne svou silou, nýbrž důvěřivou poslušností vůči Hospodinově.

A v našem případě sám se nabízí králi Achazovi, že mu dá znamení. Achaz, král doby novější, je bláznovný, ztratil zvyk styku s Hospodinem anebo snad spoléhal více na své titulární dvorní proroky, kteří mu za každých okolností stejně věstili úspěchy. Jakýpak div, že proroci z úst Isaiášových odmítají. „Nebudu se ptát, nebudu pokoušet Hospodina.“ Odpověď zabarvená skromností a pokorou, jakoby Hospodinovi nemohlo záležet na tom, jak se israelskému králi povede v jeho politických, diplomatických a vojenských vztazích.

Isaiáš si ji vysvětluje poněkud jinak. Vidí v ní nedůvěru k Pánu a skutečné pokušení Boha. A sám mu prorocí vnučuje. Z toho ovšem vysvítá, že osobnost Achazova je tu docela vedlejší a skoro vůbec zbytečná. Jednalo se o záležitost dalekosáhlejší.

„Ejhle, Panna počne a porodí Syna a dá mu jméno Emmanuel, to jest S námi Bůh.“ Prorocí, kde mesiášské vysvětlení se nabízí samo sebou. Naskytá se tu však určitá nesnáze kvůli hebrejskému výrazu „almah“, jenž neznámá „panna“, nýbrž prostě „dívka“, kdežto pro pannu je vyhrazen výraz „betulah“. Takovým způsobem by to prorocí nemělo žádný mimořádný ráz. Jak se naň dívali starozákonní vykladači? Byli to snad až teprve křesťané, kteří první v něm viděli předzvěst panenského početí a zrození? Zdaleka ne. Opírali se totiž o tradici již aspoň dvěma věky ustálenou. V oficiálním řeckém překladu Septuaginty, to jest sedmdesáti tłumění, který pochází přibližně z 3. století př. n. l., je „almah“ přeloženo jako „dívka“.

slova „parthenos“, což řecky znamená docela jednoznačně „panna“ a to proti mínění jiných tlumočnicků, Akvily, Symacha, kteří překládají „neanis“ tedy „mladice“. Překladatelé Septuaginty by si to nebyli mohli troufat, kdyby se nebyli opírali o mínění starších učitelů.

2. čtení: Řím 1, 1-7

Syn Boží z rodu Davidova

Někteří protestanti vyčítají svatému Pavlovi, že úplně ignoruje živého a pozemského Ježíše evangelia a že v první církvi zavedl úctu k nebeskému Kristu zmrtvýchvstalému a oslavenému. Tím prý se teprve Pavel stal zakladatelem všeobecné církve katolické, či dřívější katolické, jejíž učení jakoby nemělo nic společného s učením Krista Pána samotného. Ignorují totiž fakt, že svatý Pavel nejenže se často odvolává na spasitelnou sílu kříže Páně, která by neměla smyslu, kdyby Pán nebyl opravdu žil na zemi a nebyl by zemřel na kříži, ale nevěřili si ani jednoho nebo dvou textů, kde se výslovně praví, že Pán pocházel z rodu Davidova, a že tak byl člověkem, který chodil po této zemi. Dnes čteme jeden z těchto textů.

Jeho význam není malý. Otevírá obzory příprav na příchod Spasitele, ať již v očekávání proroků, nebo v lidském rodokmenu královské rodiny. Když apoštol psal tento text, musel myslet na zmíněné Isaiášovo proroctví a i na to, co se v téže knize říká o vítězném a trpčím služebníkovi Jahve. Budu se jistě opakovat, když řeknu, že lidská přirozenost Páně byla nutná k našemu spasení, stejně jako božská, protože nebyť člověkem, Kristus Pán nemohl skutečně zemřít a my bychom nebyli spaseni. Proto církev vždy bojovala proti všem odstínům docetismu, podle kterého lidská podoba a lidské jednání Syna Božího bylo pouhým zdáním, které si na čas

oblékl jako prostý oděv a proto i jeho smrt byla pouze zdánlivou.

Ostatní slova spoštoleba se týkají jeho apoštolského působení a dějin první církve a čtou se, abychom měli ucelenou perikopu.

Evangelium: Mt 1, 18-24 Pokušení Josefa

Isaiášovo proroctví je výslovně citováno v evangeliích a na tomto citátu efesský koncil založil své dogma o panenském početí Panny Marie. Na jeho základě pak východní ikony zobrazují Pannu Marii s třemi hvězdami na jejím marforiu, s jednou na čele a po jedné na každém rameni. Takové znamení, ovšem jen jedno, nosily prý nevdané dívky v Byzanci, aby se vědělo o jejich panenství. Tři hvězdy na rouchu Panny Marie označují její panenství nejen před porodem, nýbrž i při porodu a po něm.

Anděl vysvětluje Josefovi, jak se to bude moci stát, totiž, že ona počala z Ducha svatého. Křesťané rádi vždy věřili v tento zázrak, protože jen potvrzoval vznešenost vtěleného Syna Božího a jakoby mimochodem prokazoval Boží všemohoucnost. Svatý Lukáš o této skutečnosti mluví v jiném kontextu, při Zvěstování. Anděl tam slibuje Marii, že se z ní počne syn působením Ducha svatého. Učení exegeté, či vykladatelé Písma, zde vždycky stáli na straně pravověrné nauky, protože podle nich podrobnosti vyprávění prvních dvou kapitol u Matouše se dají jen velmi těžko srovnat s dějinným sledem prvních dvou kapitol Lukáše. To znamená, že jejich vyprávění jsou na sobě nezávislá a když se oba zmiňují o početí Ducha svatého nemohli to jeden od druhého opsát, nýbrž to měli z opravdové tradice.

Tímto způsobem jsme důstojně připraveni na očekávání Narození Páně, jež na sobě nese pečet' zázračného příchodu Božího do lidských dějin.

Otec Jiří Novotný, S.J.

Narození Páně

25. prosince 1999

1. čtení: Is 62, 11-12

Přichází tvůj Spasitel

U proroka je příchod Spasitele ztotožňován s projevem zvláštního vyvolení Páně. Máte dojem, jakoby lid byl ke všemu lhostejný. V minulosti ostatně ukazoval, že si neváží úmluvy Hospodinovy, nezachovával jeho přikázání, nýbrž dělal, „co bylo dobré v jeho očích“. Otcovská láska přichází ze strany Boha. Kolikrát se v rodině stává, že dcera a zvláště syn se vzdalují od otcovského křbu, zapomínají na rodinné vychování a zařizují si život docela po svém. A kdyby to bylo aspoň po svém, nemohli by pohrdat bývalým otcovským napomenutím. Zatím je obklopil nový svět, svět, který nebere ohled na jejich osobní potřeby, jak to dělali rodiče, dává jim nové ideály a cíle, které sice lichotí dorůstajícímu sebevědomí, které však nakonec snižují jeho důstojnost a nezdůvěry vedou k záhubě. Na prahu dospělosti si takový uvědomuje, že už je vlastně celý život zkažený a že už nemá od života co očekávat.

Lidští rodiče nemají prostředku, aby své dítě z takového marazmu dostali, i když ve většině případů s ním cítí, trpí pro ně víc než ono samo a zpytují svědomí, kde jejich výchova sešla na zlou cestu. Jsou vždy hotovi je přijmout, poradit mu a pokud mohou i pomoci. Dítě na rodinný dům zapomíná, rodiče na ně zapomnou, nemohou, vždyť je zrodili a s velkými obětmi vychovali.

Tak asi si můžeme představit poměr Israele, a v něm vidíme celé lidstvo i sami sebe, a Boha, jak se nám líbí v prorockém čtení. Bůh po člověku touží, touží po jeho společnosti, vždyť ho stvořil a chtěl ho mít výkvetem svého stvoření. Proto také opětovně se k němu sklání a posílá Spasitele sám tam, kam vidí, jak člověk tápe v temnotách a není schopen jediného jistého kroku. Spásou ho zbaví jeho hříchů, jeho vin, a udělá z něho svůj svatý lid. Prorok to přše, aby si to lid uvědomil a této lásce a touze Boží podle své síly odpovídal.

2. čtení: Tit 3, 4-7

Ze svého milosrdenství nás spasil

Z temnoty věků vystupuje Spasitel jako projev dobroty a lásky Boží. Lidé si ho nijak nezasloužili, právě naopak. Nedá se však generalisovat.

Nejlepší z nich na něho čekali a po něm toužili. To ti, co si uvědomovali slabost lidské přirozenosti, nakloněné ke zlému, a její neschopnost svými silami dospět k důstojnému prožívání vlastního života. Starý zákon nám mluví o takových vyvolencích a dává je všem ostatním za příklad a přeje si, aby všichni se naplnili touto touhou po Vykupiteli, touto touhou po zavedení důstojnosti lidské po celém světě. Evangelium nám ukazuje jednoho z nich, starce Simeona, který „očekával zaslíbení Israelovo“ a zaradoval se, když se ho dočkal. „Nyní propoustíš, Pane, svého služebníka v míru, protože mé oči viděly tvou spásu.“

Ve Starém zákoně tento skutek a bažení mělo podobu dosti neurčitou očekávání, kdežto jeho vyplnění apoštol odívá do tvarů velmi jasných. Spasení se týká každého člověka osobně a projevuje se docela konkrétními znaky, koupelí znovuzrození a obnovením v Duchu svatém. Za těmito dvěma výrazy cítíme veškerou sílu první blahozvěsti a pozvešného života členů první církve. Hlásání evangelia s jeho zaslíbeními totiž předcházelo křtu a projevy Ducha svatého byly tak zřejmé, že vzbuzovaly pozornost nejen křesťanů samých, nýbrž všeho jeho okolí.

A toto všechno nebylo možné bez příchodu Páně. To on vyhlásil hojnost svého Ducha, to on nás ospravedlňuje svou milostí, to on slibuje vykoupený věčný život v dědictví.

Evangelium: Lk 2, 15-20

Pastýři nalezli

Mariu a Josefa i dítěátko.

Bůh nechává bohatým a moc-

ným užívat jejich bohatství a moci a sám se sklání k ubohým a nízkým. Příchod Spasitele, který znamenal rozhodující mezník v dějinách všeho lidstva, měl být slavnostně ohlášén v celém světě. Dodatečně ovšem se stalo, že okamžikem jeho narození je označen letopočet, který se dnes rozšířil prakticky po celém světě a to i mezi národy nekřesťanskými. Mnozí ovšem udávají „n.l.“, to jest „našeho letopočtu“, místo obvyklého „po Kristu“, jiní zase upozorňují na to, že ten Dionysius Exiguus, kterému to bylo svěřeno, se zmýlil o celé čtyři roky a že tedy začínáme dobou narození Páně, nýbrž o čtyři roky později. Jistě i ta chyba se stala vedením Prozetelnosti, která chtěla ukázat, že Spasitel nepřišel ohrožovat kalendář, nýbrž spasit lidi.

V každém případě táž Prozetelnost mohla slavnostně ohlásit příchod Spasitele do celého světa. Neudělala do. Naopak první a skoro jediný, kdo se o tom dověděl, byli ani ne obyvatelé Betléma, nýbrž ubozí pastýři, kteří právě v okolí pásli svá stáda a kteří neměli prostředků, aby této novině dali světový ohlas. Bůh si ke svým účelům vybírá nástroje slabé, aby tím více vynikla průbojnost jeho vlastní moci. A vskutku, jejich příběh se dostal do evangelia a právě evangelium se zpráva o zrození Spasitele dostala do celého světa. A nebylo pozdě. Kristus Pán již skončil svou činnost a její účinky se postupně stále silněji projevují. Kdo se stal účastným jeho milosti, bude velebit a chválit Boha mnohem úsilovněji a častěji, než to mohli dělat ti pastýři, kteří nemohli mít ještě poněm dosahu takové nové blahé zvěsti.

OFFICERS OF ST. JOSEPH'S SOCIETY # 156 CZECH CATHOLIC UNION

Cleveland, Ohio

WISH EVERY-ONE A VERY MERRY CHRISTMAS AND HEALTHY AND HAPPY NEW YEAR

James Kocian, President

Joseph A. Kocab, Vice President

Mary Ann Mahoney, Rec'y. Secretary

George Vohnout, Treasurer

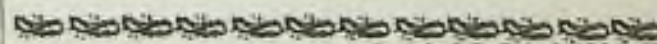
Elsie Malec, Finc. Secretary

Vaclav Hesoun, Guard

Fraternal Insurance for all

☎ (1-216)-252-6052

ROBERT VLACH ATTORNEY AT LAW

Licence pro Illinois, Michigan a Nebrasku

MLUVÍM ČESKY

**VEŠKERÉ PRÁVNICKÉ SLUŽBY
VČETNĚ: PŘÍSTĚHOVALECTVÍ, ROZVODY,
OSOBNÍ ZRANĚNÍ, POSLEDNÍ VŮLE, DAŇOVÉ
ZÁLEŽITOSTI - IRS, DOPRAVNÍ PŘESTUPKY, ..**

NEMOVITOSTI - prodej, nákup, svěření

Právní poradna zdarma

Illinois office: 6922 W. Cermak

Berwyn, IL 60402

☎ (708) 795-4400

MICHIGAN office: ☎ (1-616)-983-7100

Druhé důležité výročí

Před dvěma roky jsme se chystali na pout' do Říma — u příležitosti svatořeční naší Anežky - Přemyslovny. Těch šťastných z Anglie bylo ovšem jen asi 35. Proto jsme cítili potřebu oslavit tuto velkou událost pro naši vlast — i zde v srdci Londýna (na obrázku máte kostel Neposkvrněného Početí obecně také nazývaný Farm Street Church). Učinili jsme ak 14 dní po římské kanonizaci — na svátek Krista krále 26. XI 1989.

Sv. Anežka pro nás znamená vzor a program! S ní začalo ono velké probuzení — duchovní. Cítili jsme to už v Římě o pouhých 12. listopadu! Těch 12.000 poutníků z vlasti (poprvé se jim podařilo vycestovat v takovém množství) — a my krajané-exulanti s nimi jsme si najednou uvědomili velkou duchovní sílu — oběti tolika našich bratří a sester zvl. P. Josefa Toufara, P.

(Ing) Přemysla Coufala a laického aktivisty Martina Šmída a vysokoškola V. Švandy. Ti zaplatili životem — ale co ony tisíce nekrvavých mučedníků!

Na 600.000 věřících katolíků i protestantů zemědělců a železničářů Augustina Navrátila z Moravy, se už odvažilo podepsat petici v níž se dožadovali lidských práv! 17. listopadu už jich desetitisíce vešlo do ulic, a brzy potom statisíce, ano čtvrt milionu jich manifestovalo veřejně a bez bázně za svá práva a za lidskou svobodu! Tak začala ona duchovní revoluce u nás. Ale nebyla to jen revolta — byla to touha po opravdové duchovní obnově — po návratu demokracie, aby mohli všichni lidé zase žít svobodně — jako pravé Boží děti!

Na to všechno dnes s vděčností vzpomínáme, za to, že se vše podařilo, a že se tak stalo bez krveprolití. Ovšem jsme si vědomi, že daleko ještě nejsme u cíle! Je třeba snažit se dál a

pracovat (na sobě i veřejně), jak tehdy prohlásil drahý pan kardinál Tomášek: „Nikdo nesmí stát stranou!“ Necht' je vzpomínka na památné dny římské povzbuzení jít dál ve slépějích Anežčiných! Ona nám pomůže dílo obnovy dokončit!

Rev. Jan Lang
22 Ladbroke Square
London W11 3NA

TELEMESSAGE

Vážený pane,
rozhodnutím prezidenta ČSFR, jste byl vyznamenán řádem T.G. Masaryka. Slavnostní propůjčení řádu se uskuteční v souvislosti s oslavou státního svátku v pondělí dne 28. října 1991 ve Vladislavském sále pražského Hradu, kde vás — případně s jedním doprovázejícím — očekáváme v 18:00 hodin (seznámení s průběhem ceremoniálu); po slavnostním ceremoniálu pořádá prezident ČSFR recepci v reprezentačních prostorách pražského Hradu. Telegram předložte při vstupu do sálu — při příjezdu autem u vjezdu přes Pražský most.

Potvrďte laskavě svou účast - (případně účast provázející osoby) obratem na adresu: Kancelář prezidenta ČSFR.

Tento telegram přišel ve čtvrtek 24. října. Bylo třeba dát ihned odpověď, zdali se budu moci zúčastnit ceremonie na Hradě 28. října. Do 27. X. večer musím být v Londýně (mše sv. za národ a pak návštěva hrobů v Brookwoodu a Tunnymede.) A v úterý ve 2 hod. odp. je pohřeb gen. mjra Miroslava Mansfelda. Dá se to zvládnout? Přátelé mne ujistili, že ano. V pondělí letadlem BA do Prahy, a v úterý ráno — přes Frankfurt do Londýna. Ve 2. hod. (28. X.) mne čekal O. Pazderka na letišti v Praze. Na „cup of tea“ jsme už na Ječné — v našem domě u sv. Ignáce. A večer kolem páté odjíždíme na Hrad (Rolls Royce obstaral Zdeněk Mládek!).

Tam je už pestrá směs lidí — těch, co budou vyznamenáni, i jejich přátelé. Vcházejí do Vladislavského sálu, kde se bude konat oslava svátku ČSFR 28. října — spojená se slavnostním propůjčením řádu T.G. Masaryka. Za zvuku fanfár vcházejí prezident ČSFR Václav Havel. Hradní stráž už stojí špalírem. Po státní hymně čte Radovan Lákavský úryvek z díla T.G. Masaryka. Následuje serenáda pro smyčcový orchestr od E. Suchoně (hraje Moravská filharmonie). Po ní přednese svůj projev p. prezident a předá řády. Vyznamenání je celkem 104. Z těch je už přes 70 na věčnosti — a vyznamenání byli „in memoriam“.

Stanovy řádu T.G.M. propůjčuje prezident České a Slovenské Federativní republiky osobám, které se vynikajícím způsobem zasloužily o demokracii a lidská práva. Rád má pět tříd. Prezidentu ČSFR přísluší řádová insignie I. třídy. Kromě něho patří do této třídy (za žijících) R. Firkušný, R. Kubelík, Dr. Ján Papánek, a kard. Frant. Tomášek. Tomáš Bat'a, Jiří Kolář, Dr. J. Kolovrat, Dr. Martin Kvetko, Rev. Jan Lang S.J., opat Dr. A. Opasek OSB, Prof. František Schwarzenberg a Koloman Sokol dostali insignie II. třídy. (Uvedení žijí - jinak ostatních 15 je dostalo „in memoriam“: m.j. Mgr. Jan Šrámek, Dr. Jar. Stránský, Jan Zahradníček a ThDr. J. Zvěřina). Celkem bylo vyznamenáno 9 katolických duchovních (z toho jedna řádová sestra). Jména ostatních

byla uveřejněna v domácím tisku. Čs. televize ukazovala ceremonii, takže mnozí nás na obrazovce poznali a už do Londýna oznámili dopisem či telegramem! Pro propůjčení řádu zazněla 8. symfonie Ant. Dvořáka a po ní za hlaholu fanfár p. prezident odešel. Recepcie byla v reprezentačních prostorách Hradu.

27. X. - Mše sv. za národ — v čs. kapli (pí Beryl Tučápská zazpívala 2 biblické písně) po ní návštěva hrobů v Brookwoodu, kde byl uložen popel dvou býv. příslušníků 312 čs. perutě RAF: plk. Vojtěcha Smolíka DFC. (+ 7.8.1991) a br. plk. Bohuše Kimlíčky (+ 1.6.1991) — a potom byly — jako každoročně — položeny květiny k památníku našich padlých letců a na hroby poválečně zemřelých letců a vojáků:

Za ing. Vladimírem Vysočinem

Malá ruská a česká emigrantská kolonie v Denveru, Kolorado, ztratila ve středu 27. listopadu svého významného člena inženýra Vladimíra Vysočina, který zemřel ve svém domově v poeznaném věku 98 let. Žádoucí mše sv. byla sloužena v ruském exilovém pravoslavném kostele Věch svatých v pátek 28. listopadu 1991. Tělesné pozůstatky zesnulého byly pak uloženy v mausoleu na hřbitově „Hampden Memorial Gardens“. Farář rev. Justin krásně vylíčil pestrý život tohoto ruskoslovenského emigranta. Vysočín se narodil v Rostově nad Donem v rodině 10 dětí. Při vypuknutí I. světové války se hlásil jako kadet do carského námořnictva. Během války byl povýšen na poručíka. Ke konci občanské války se mu podařilo odplout ze Sevastopolu do Cařihradu s Wrangelovci. Po kratším pobytu byl pak poslán s ruskými běženci do Tunisu v severní Africe, kde ztrávil 3 roky. Konečně se mu podařilo získat asyl v Praze, která v těch letech byla pohostinným střediskem ruských a ukrajinských emigrantů. Počal studovat na hornické akademii v Příbrami, ale dolování se mu nelíbilo, a tak přestoupil na pražskou techniku, kde dosáhl titulu inženýra. Po studiu získal zaměstnání na pražském magistrátu, kde setrval až do svého odjezdu z republiky v r. 1948. Oženil se s manželkou Jiřinkou a bydleli nedaleko ministerstva Národní Obrany v Bubenci. V obou mobilizačních letech 1938 - v květnu a v září - sloužil jako

záložní důstojník věrně a oddaně Československé republice. Během války i po válce pracoval vytrvale na Pražském magistrátu, ale když se v únoru 1948 zmocnili komunisté násilnickým pučem totalitní vlády, ihned rozpoznal, že je zle, protože komunismus dobře znal ze svých mladých let. Odešel proto rychle z Československa za svobodou na Západ. A jak se to tehdy často stávalo ze strachu před komunistickým pronásledováním celé rodiny „utečence“, paní Jiřinka se dala s odešlým Vladimírem rozvést.

Inženýr Vysočín přibyl do Denveru v r. 1949 a byl jedním z prvních emigrantů „48cátníků“. Brzy našel zaměstnání na denverské radnici a dosáhl titulu civilního inženýra. Při návštěvě Filadelfie poznal svou druhou manželku Dorothy, které vyslovují nejpřímější soustrast. Vysočínovi milovali kolorádské hory, rádi hráli tenis a rybařili. Též si zamilovali Mexiko a poslední léta tam vždy trávili několik měsíců na slunném pobřeží, zatím co se v Denveru a na Skalístých horách hromadil sněh, „bílá zláta“ pro turismus Kolorada.

Zesnulý samozřejmě mluvil perfektně česky a na svou - jak ji vždy nazýval „mátičku Prahu“, nikdy nezapomněl.

V mladších letech rád navštěvoval české zábavy, pořádány Čs. klubem a ČSA řádem „Mile-Hi Czechs“. Byl rád, že se po 70 letech konečně dočkal rozpadnutí Sovětského svazu, na které se spolemnig-ranty čekal tolik let. Na Vladimíra Vysočina nikdy nezapomeneme!

Vaše Vysokoprevoschoditelstvo, Bože Čára chraň!
Tony Cifka

Hodnotný dárek k Vánocům**Medaile Prezidenta Havla
President Havel Medal**

Dovolujeme si Vám nabídnout pamětní medaili s prezidentem Václavem Havlem a motivem Prahy (rub) ve zvláštní, omezené a číslované sérii. Medaile je vyrobena Kremnickou mincovnou na paměť československé „sametové revoluce“ v roce 1989 a autorizována kanceláří prezidenta. Medaile je velikostí stříbrného dolara (průměr 1 1/2 palce), s vysoce leštěným, postříbeným povrchem. Omezené množství medailí je k dispozici v ceně \$ 21.95 plus \$3.00 za poštovné.

Objednávky a žádosti o další informace posílejte na adresu:

Images Inc.
13215 N.E. 123rd Str. 331
Kirkland, WA 98034

**VYUŽÍTE ZLAVNĚNÉ OKRUŽNÉ CESTY
DO EUROPY**

Vienne	\$ 650,00	Praha	\$ 810,00
Frankfurt	\$ 580,00	Munich	\$ 580,00
Warsawa	\$ 810,00	Rim	\$ 620,00

TUZEX, zasláme vianočné potravínové balíčky, automobily, a domáce potreby.

NOVINKA, pozvite Vašich známých z Československa od 4. mája 1992 priamo z Bratislavy a Prahy do Chicaga a taktiež z Chicaga do Československa na CZECHOSLOVAK AIRLINES

O ďalšie výhodné ceny do iných domácich a zahraničných miest sa obráťte na pani Dagmar

Metropolitan Travel Agency

7034 West Cermak Rd., Berwyn, IL 60640
☎ (708) 795 - 4990

Infor: 1-800-794-9655

Majitel': Michal Kaplan

K hořkému konci cestou Mariinou

Dne 12. září zemřela Zdenka Coufalová, matka P. ing. Přemysla Coufala, zavražděného před deseti roky v jeho bratislavském bytě. Po zádušní mši svatě byla paní Zdenka pohřbena na hrubčiském hřbitově do rodinné hrobky.

Kdo byl P. Přemysl Coufal a proč musel zemřít? Byl to člověk nadaný, s hlubokou vírou v Boha, zcela oddaný církvi, což potvrdil svým martyriem završeným smrtí. Člověk vzácných kvalit, pro něhož žít a jednat podle evangelia bylo samozřejmostí. Tichý, laskavý, moudrý, pozorný k bližním - tak o něm mluvili ti, kteří ho blíže poznali. V zaměstnání měl pověst jedinečného odborníka. Byl totiž vynikajícím technikem-teoretikem s mnohaletou praxí. Tohoto věčného studenta však stále více a více přitahovala teologie. Dokonalé a hluboké poznání zjevené Boží pravdy ho vedlo k vážnému rozhodnutí. Uposlechl naléhavého Božího volání, byl tajně vysvěcen a stal se knězem. Hodně cestoval zejména do západních zemí, kde putoval od kláštera ke klášteru. Jeho četné cesty neunikly pozornosti bádajícího StB. Sledovala jej a odhalila jeho činnost v podzemní církvi. A jelikož tehdejší vládcové měli panický strach z jejího působení a rozvoje, dostaly věci rychlý a tragický spád. Otec Přemysl se stal obětí vydírání, a protože nezradil, musel zemřít. Vrahové si na něho počkali v jeho bytě.

Vyšetřovací orgány státní bezpečnosti uzavřely případ jako sebevraždu a kolem jeho osoby se rozprostřelo mlčení. Nejvíce byli zdrčení a bolestně zasaženi smrtí patera Přemysla, kdo více a kdo jiný, než jeho rodiče. Jistotu dobu pozorovali změnu v chování svého syna. Ztrácel jistotu a pro něho příslušnou vyrovnanost a byl nervózní. Na jejich ustarané dotazy odpovídal, že je vydírán. Nic víc. Ostatní si ponechal pro sebe. A právě tehdy, když věci dospěly k tragickému konci, úděl matky, paní Coufalové, se začíná nápadně podobat hořkému údělu Panny Marie. I ona měla jediného syna, jehož milovala a ztratila, když byl ještě mlád. Tak jako Panně Marii odevzdali zmučené tělo ještě mladšího syna, tak i paní Coufalová převzala rakev s ostatky svého syna, jehož tělo neslo známky nelidského mučení. Ani kosmetická úprava obličeje nemohla tuto skutečnost zastřít. Ačkoliv to bylo přísně zakázáno, byla rakev v den pohřbu otevřena a přítomní

P. Přemysl Coufal

tak mohli poznat celou pravdu. Na první pohled bylo patrné, že nos a prsty jsou deformovány stiskem kleští, oko a nadočnicová krajina silně zmožděny, ruce kolem zápěstí pořežány. Považovat smrt za sebevraždu na základě tak zřejmých indicií je absurdní. Vždyť člověk, který se rozhodne skončit se životem, nepoškodí své tělo tak těžce, aby pak úplně spáchal sebevraždu. Kdo blíže poznal P. Přemysla ví, že k takovému řešení životních problémů by se nikdy nerozhodl. Byl hluboce věřící, což absurdnost takového tvrzení jen zvyšuje.

Zálem zdrčená matka, na pokraji nervového zhroucení a fyzického vyčerpání, nerezignuje. Objevuje v sobě velkou vnitřní sílu a chce se dopátrat pravdy. Neúnavně jezdí, chodí po úřadech, ministerstvech, píše prezidentu Husákovi. Všude s ní jednají povětšinou slušně, odmítají však přiznat, že šlo o předem připravenou a do podrobnosti promyšlenou akci StB. Kolik kilometrů najezdila mezi Prahou a Bratislavou, kolikrát klepala na dveře odpovědných pracovníků a ty se neotvíraly. Kolik schodů musela zdolat, kolik stisknout klik. Na této strastiplné pouti byla osamocena.

Všechno bylo příliš nebezpečné a každý se bál v této věci angažovat. Přesto se našli lidé, kteří se nebáli paní Coufalové pomoci. Ticho kolem smrti P. Přemysla přerušila zpráva v rozhlase Svobodné Evropy a otevřený dopis prezidentu republiky G. Husákovi, který napsal katolický aktivista pan Augustin Navrátil. Dopis tajně rozmnožován obětí celou republiku. Jeho pisatel byl zavřen v kroměřížské psychiatrické léčebně s diagnózou paranoia querulans. Ani jediný lékař proti diagnóze určené z vyšších míst neprotestoval.

Po 17. listopadu se však paní Coufalová také nedopátrala pravdy, i když tentokrát ve své snaze již osamocena nebyla. Také řada článků v tisku přinesla zprávy o životě otce Přemysla i o okolnostech jeho

záhadné smrti. Dnes je ještě mnoho lidí, kteří mají eminentní zájem, aby pravda v tomto případě nevyšla najevo. Vrahové a jejich pomahači žijí dosud mezi námi a bojí se spravedlivého trestu. Bojí se vrahové i ti, kteří vedli jejich ruce, bojí se lékaři, kteří jako soudní znalci označili za příčinu smrti sebevraždu.

Zádušní mši za paní Coufalovou celebroval přítel rodiny P. František Lízna, superior Tovaryšstva Ježíšova. Ve své promluvě vyslovil přesvědčení, že i když se dosud pravdy nedopátrali, zemřelá ji již zná. Věčnost jí poskytla to, co se marně snažila na zemi. Smrt ukončila její pozemský život: radostným setkáním matky se synem začíná nový. P. Přemysl Coufal je pro nás mučedníkem našeho věku. Když na něho vzpomínáme v modlitbách, nezapomeňme připojit i modlitbu za jeho maminku, velkou podporovatelku svého syna a po Přemyslově smrti neohroženou bojovnici za jeho rehabilitaci.

Smrt P. Přemysla je tedy i nadále úředně považována za sebevraždu, neboť vyšetřování se v samotném začátku zastavilo na mrtvém bodě. My však, kteří známe celé pozadí této tragédie, pevně věříme, že bude povolena odborná expertíza, která vyvrátí původní lékařský posudek. Smrt jeho matky zavazuje pokračovat v její snaze o rehabilitaci P. Přemysla a dokončit ji.

Miloslav Černošek
(Katolický týdeník 47, z 24.11.91)

K článku pana Černoška „pro zajímavost připojujeme oficiální vyjádření městské prokuratury v Bratislavě ze 7. října 1991 (!), které KT poskytli aktivní katolíci, angažující se za odhalení úplné pravdy o smrti kněze Přemysla Coufala.“

Vec: Úmrtie Ing. Přemysla Coufala, SCs. - trestné konanie
Na základe Vášho podnetu zo 17. 2. 1991 vo veci úmrtia Ing. Přemysla Coufala CSC. v roku 1981 oznamujem, že Generálna prokuratura SR vykonala v predmetnej veci vyšetrovanie. Trestné stíhanie vo veci trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa §§9 odst. 2, 219 Tr. zák. bolo uznesením vyšetrovateľky prokuratury č. III Vg 7/90 zo dňa 28. 6. 1991 zastavené podľa § 172 odst. 1 písm. b) Tr. por., nakoľko nebolo zistené zavinenie smrti inou osobou.

Uznesenie vyšetrovateľky nadobudlo právoplatnosť 13. júla 1991.

Týmto považujem Váš podnet zo 17. 2. 1991 za vyhovený.

Mestský prokurátor
v zast. JUDr. Iveta Goráňková, v.r.

Slunná Florida

Krajská firma v subtropickém Port Charlotte
Vám pomůže s koupí pozemků, domků, condominiumů
s podnájmy a stavbou nového domu. Jsme v Port Charlotte
od roku 1975.

Milo Karpíšek, Broker/Builder
P.O. Box 455
Murdock, FL. 33938

Tel.: 813-743-8900
Fax: 813-629-4277

ČESKO-ANGLICKÝ SLOVNÍK IDIOMŮ a ustálených rčení obrazných, metaforických a lidových

O potřebě dvoujazyčného slovníku české idiomatiky a frazeologie není třeba mnoho slov. Dosud jsme jej v naší lingvistické literatuře bolesně postrádali. Je to první dílo tohoto druhu a zejména pro emigranty je důležité přímo existenčně - pomůže zapojit se dříve do společenského života a překonat pocit izolace a odcizení, vznikající v důsledku nedostatečné znalosti jazyka.

Prof. Dr. V. M. Fic

Z předmluvy prof. Dr. Měšťana: „...v praktické výuce jazyka se „slovička“ stále více ztrácejí z jazykových kursů... místo jednotlivých výrazů se učí zpanělými ustálenými rčeními... Bez idiomatičeských slovníků je ovšem takový proces nemožný.“
Z dopisu čtenáře: „...předem děkuji za zaslání slovníku česko-anglických idiomů... Váš slovník je velmi přínosná práce. Jsem přesvědčen, že bude v budoucnu citován mnoha autory anglicko-českých a česko-anglických slovníků. Ze takový slovník vznikl v emigraci, je o to užasnější. Vřelé díky za Vaši obětavou práci. Hubert Bukáček.“
Cena slovníku je 41.00 CA dolarů, v USA 40.00 dolarů US, včetně poštovného. Knihu obdržíte obratem po zaslání money order na adresu: Břetislav Kroulík, 30 Teesdale Place # 2008, Scarborough, Ontario, Canada M1L 1L2

Nová krajanská restaurace „u Rašků“ v Bensenville, IL.

Najíte se u Janičky jako doma u maminky.

- Pečená kachna
- Vepřové
- Uzené
- Řízky
- Knedlíky, zeli, saukraut

Otevřeno 7 dní v týdnu - DJ v pátek a v sobotu
do 2.00 AM.
10% sleva pro seniory

GOLDEN PRAGUE

Dříve Bayberry's
118 E. Green Street, Bensenville
(708) 766-5454 nebo 766-5455

Jsem šťasten, že komunismus byl poražen

První interview zahraničního novináře se sovětským vojákem, jenž přešel k mudžahidům. Muslim, který se stal skutečným muslimem až v Afghánistánu

„Oči vám zavazoval nebudeme. Ale slibte nám, že nezveřejníte, kde jste se se zajatcem setkali“, řekli nám mudžahidové. A tak mohu pouze říci, že se sovětským vojákem, kterého drží v zajetí opoziční hnutí, afghánských

mudžahidů Džamiat-e-islámí, vedené Burhánoddínem Rabbáním, setkal se představitel pražských Lidových novin 25. listopadu 1991 v Pákistánu, na předměstí Pěšaváru. Rozhovor se konal za přítomnosti několika mudžahidů. Byl veden pomocí pašunsko - anglického tlumočníka. Podle Rabbáního to bylo vůbec první setkání, které mudžahidové zahraničním novinářům umožnili.

Jak se jmenujete, kde jste se narodil?

„Ve jménu Boha, milosrdného a slitovného. Ně choču govorit' po russki. Jmenuji se Abul Kásim. Můj otec je Modžúd Ali. Narodil jsem se v Uzbekistánu v roce 1966. Jsem Uzbek. Moji rodiče žijí v Uzbekistánu v okrese Pap,

v kolchoze Kamiz, vesnice Margazar.“

Kdy jste byl zajat?

„Zajat jsem byl v roce 1986. Byl jsem v té době řidičem automobilu v jednotce, kde bylo asi 50 řidičů. Byli jsme dislokováni v Kábulu.“

Jak vás zajali?

„Přešel jsem na stranu mudžahidů sám.“

Proč jste přešel?

„Bylo to kvůli strašným nepořádkům v sovětské armádě. U nás v jednotce například všichni kouřili hašiš. Říkali nám, že zde bojujeme proti americkému imperialismu. Cítil jsem, že žiji ve lži. Když jsem byl na druhé straně, pochopil jsem, že bojuji proti svým bratrům muslimům.“

Bojoval jste proti komunistické vládě v Afghánistánu. Jaký je tedy váš status - jste zajatec, nebo svobodný bojovník?

„Nejsem zajatec. Jsem mudžahid. Jsem muslim. Bojuji proti Rusům. Bojuji proti komunistům.“

Co jste dělal v Uzbekistánu, než jste nastoupil do armády?

„Byl jsem studentem mičurinské střední školy. Začal jsem studovat architekturu.“

Víte o politických změnách, které probíhají v Sovětském svazu? Víte o tom, že Rabbáni

jednal v Moskvě i o válečných zajatcích a slibů, že první skupina sovětských zajatců bude propuštěna ještě do ledna?

„Ano vím. Čtu noviny a poslouchám rádio, zejména BBC a Hlas Ameriky.“

Budete-li v této první skupině, co uděláte? Vráťte se domů, zůstanete zde, nebo odejdete do jiné země?

„Zůstanu se svými bratry mudžahidy až do úplného osvobození Afghánistánu. Pak, dá-li Bůh, odejdu domů. Ted' byl propuštěn jeden zajatec, jmenoval se Ilham, se kterým jsem bojoval čtyři roky. Přišel si pro něj otec. Já bych neodešel, ani kdyby si můj otec pro mne přijel. Mluvil jsem několikrát s profesorem Rabbáním a řekl jsem mu, že se nemohu vrátit domů dříve, než on sám se vrátí do své vlasti - Afghánistánu.“

Jste věřící muslim. Když jste žil v Uzbekistánu, modlil jste se, chodil jste do mešity?

„Velmi málo. Skutečným muslimem jsem se stal až zde.“

Žili vaši rodiče, když jste odešel do armády?

„Ano, žila má matka, můj otec, pět bratrů a tři sestry. Nemám s nimi žádný kontakt od doby, kdy jsem se stal mudžahidem. Poručil jsem je do péče Alláhovy. Několikrát jsem jim psal, ale nedostal jsem žádnou odpověď.“

Dovolují vám mudžahidové psát dopisy?

„Ano. Mohu zde v Pěšaváru chodit i svobodně do města.“

Co by jste chtěl vyřídit svým rodičům?

„Že jsem zdrav. Že jim přeju, aby se drželi správné islámské cesty.“

Viděl jsem v Afghánistánu stovky a stovky zničených vesnic, spálenou zemi. Kdo je podle vás hlavním viníkem těchto zločinů?

„Sovětská armáda.“

Chcete sám něco dodat?

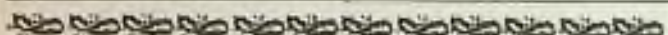
„Jsem šťasten, že komunismus byl poražen.“

Agentura Interfax přinesla v těchto dnech informaci, že v kruzích blízkých prezidentu Gorbačovovi se uvažuje o vytvoření zplnomocněné komise Státního výboru pro otázky vojenských zajatců v Afghánistánu. Předpokládá se, že komise by koordinovala úsilí k co nejrychlejšímu osvobození sovětských zajatců, jichž má být celkem 305.

Podle mínění expertů však skutečných zajatců bude přibližně 40 - především těch, kteří jsou drženi polními veliteli. Další 30-40 lidí se asimilovalo v Afghánistánu, přijali islám a založili rodiny. Třetí kategorie jsou ti, kteří bojují spolu s mudžahidy. Hlavní část z uvedeného počtu 200-250 pohřešovaných lidí zahynula.

Podle údajů, které poskytl Lidovým novinám šéf Červeného kříže v Kábulu pan Didier Helg, drží 13 sovětských válečných zajatců polní velitel Šejch Masúd v Panširském údolí v Afghánistánu. Co se týče výpovědi samotného Abul Kásima: těžko mohly být odpovědi na naše otázky jiné, zejména, když se rozhovoru zúčastnilo několik mudžahidských velitelů. Nikdy nezapomenu na upřený Kásimův pohled, když jsme se při rozhovoru dívali do očí. Z rozhovoru, který připravil

Jaromír Štětina
(LN 6.12.91)

*Nastal přeradostný čas,
všichni věřící se radujme!
Přišel na svět Mesiáš,
Pánu Bohu za to děkujme!*

**VESELÉ VÁNOCE
A**

POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 1992

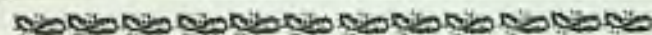
všem našim důstojným pánům, ctihodným sestrám,
členstvu, přátelům, čestným dobrodincům
a obětavým pracovníkům

přeje

**NÁRODNÍ SVAZ
ČESKÝCH KATOLÍKŮ**

Dp. Vojtěch VÍT, O.S.B., kaplan N.S.Č.K.
Václav HYVNAR, předseda
Františka UHLÍŘOVÁ, tajemnice
Ludvík POSPÍCHAL, pokladní

ředitelé a úředníci disriktních svazů

**RADOSTNÉ VÁNOCE
a PŘÍZNIVÝ NOVÝ ROK 1992**

všem svým přátelům a známým
přeje

KAREL ŠVEC

In Memoriam

O letošním Štědrém dnu, v pondělí 24. prosince tomu bude už dvanáct let, kdy nám odešel na věčnost můj milovaný manžel, drahý otec a dědeček, pan

Oskar Pejša,

plukovník býv. čs. gen. štábu

Na Štědrý večer při naší české „půlnoční“ v 9 hod. večer v kostele Panny Marie Svatoborské v Ciceru si na něj zároveň na Petra, který už také není mezi námi, v modlitbě vzpomeneme. Děkuji všem, kdo si vzpomenou se mnou.

JARMILA PEJŠOVÁ, manželka s rodinou

708 - 599 - 4872

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA ISTORM WINDOWS,
PLEXIGLASS - ZRČADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Na Boží Hod vánoční k pobožnosti u jeslíček.

(Pokračování ze str. 1)

Proto strádající lidstvo za dob dávných stavělo si před oči náznem nejen Golgotu, ale i Betlém.

Zvyk stavěti v chrámech křesťanských jesle, je v církvi prastarý. Už r. 1223. veliký světec sv. František z Assisi postavil jesle poblíž svého kláštera v lese a tam se svými bratry řádovými přítomen byl půlnoční mši sv. (Vánoce v Greciu). Ve století XVI. tento zvyk dostal se i do Čech. Bylo to r. 1562., kdy celá Praha hrnula se do Klementina, rozsáhlé to budovy, která na Starém městě dosud stojí, neboť toho roku otcové Jesuité postavili ve své koleji něco, čeho Praha dosud neviděla: jesle, představující narození Páně.

Z Prahy „jesle“ šířily se rychle po Čechách, a dnes není snad kostela, není chaloupky ani paláce, aby v něm neměli alespoň papírový Betlémek.

Po tři roky modlíme se za mír. Po tři dlouhá, krvavá léta marně bušíme svými prosbami na zavřené nebe...

„Nechte malíčkových přijít ke mně,“ ozývá se z jeslí sladký hlas božského dítěte.

Proto o těchto vánocích vedeme sem nejmenší, ale nejnevinnější prosebníky, aby v této pobožnosti sepejaly čisté ručky svoje a přednesly své prosté prosby za své otce, bratry, přibuzné a přátele, za mír a pokoj.

Prosím i vás všechny, drazí osadníci moji, abyste s modlitbami těchto dětí spojili i vroucí prosby svoje k Tomu, který je králem všech králů. „Pane, zachovej nás, hyneme!“ volejte kajčně, a Kristus jediný může přikázat moři, zemi, vášním, větrům, dělům, puškám, aby opět „nastalo utišení veliké“.

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Pište na adresu:

J.O. KOVAR

P.O. Box 313

RIVERSIDE, IL 60546

nebo volejte:

☎ (708) 442 - 7115

Smuteční projev Roziny Nehasilové nad rakví paní Zdenky Manové.

Smuteční hosté, truchlící rodino, bratři a sestry, přišli jsme dnes do této obřadní síně Mařkova ústavu v Berwynu, abychom se rozloučili se zemřelou ses. Zdeňkou Manovou, která náhle v nemocnici v sobotu ráno ve spánku opustila pozemský svět, ve věku pouhých 61 roků.

Když se pak hned dopoledne v sobotu 12. prosince rozevřely telefony v naší české obci a zdělovali jsme si krutou zprávu, že Zdeňka již není mezi námi, dech se nám zatajil a zůstali jsme ve strnulém úžase „že člověk tak živý, usměvavý a dobrý, jako byla Zdeňka, již není mezi námi. Zdeňka Manová rozená Hošťálková se narodila 26. prosince 1930 v Mochtině u Klatov v rodině, která nebyla obdařena bohatstvím, ale měla pevné křesťanské a vlastenecké kořeny a devět dětí. Zdeňka proto vyrůstala v nejsolidnějším prostředí, kde byla láska, vlastenecké uvědomění a hluboká víra v Boha. V mládí byla hezká „jako panenka“, říkali o ní všichni, kdo ji znali, a proto není divu, že již v 17 letech svého života se provdala za svou životní lásku Josefa, četnického strážmistra. A když se pak stala maminkou své prvorozené dcery Zdeňky, zdálo se, že její štěstí je úplné.

Bohužel, komunistický únorový puč v r. 1948 a převzetí totalitní moci komunisty, zasáhl drtivě do jejich rodinného štěstí. Josef, nejen, že patřil k těm věrným strážcům naší země, ale navíc byl organizován ve straně čs. národních socialistů a jako uvědomělý vlastenec a demokrat octnul se ihned na litičtě pronásledovaných a musel jako tisíce nás všech - opustit rodnou vlast. Zdeňka zůstala s dcerou doma a teprve později se šťastně dostala za manželem do Německa, kde žili celé dva roky v uprchlickém táboře.

Každý s nás, kdo sdílel stejný osud, má dosud stále v živé paměti, jaký trudný život to byl! Z Německa dostali Manovi emigraci do Anglie; usadili se v Londýně, kde br. Man se zapojil do nového odboje v zahraničí a účinně pomáhal všude tam, kde

bylo třeba. Zdeňka se starala o dcerku a navíc si úklidem či vařením přivydělávala, aby ulehčila manželovi a rodině zlepšila hospodářskou situaci. Po pěti letech v r. 1955 emigrovali do Ameriky, kam už vyemigrovali dva Zdeňčiny bratři Hošťálkové, kteří rodině své sestry ochotně a samozřejmě pomáhali v těžkých začátcích.

Manovi se nejprve usídlili v Ciceru, kde se také rozrostla jejich rodina o dvě další dcery Evu a Hanu. Josef našel dobrou práci ve Western Electric, a Zdeňka se nebála žádné práce a přivydělávala si k rodinným výdajům jak jen mohla. V tu dobu se zdálo, že všechny nesnáze jsou překonány, a že jen všechno dobré se usídlilo v rodině. Bohužel, jak se nám lidem často stává, přišla doba, kdy rodinné štěstí se začalo nějak lámat. V tu dobu byla Zdeňka velmi rozboleštněná a začalo se to projevoval na jejím zdraví. Velkou útechou jí byly její tři dcery, její domov, který stále udržovala ve vzorném pořádku, a hlavně hluboká víra v Boha.

Přibližně v té době, Zdeňka začala přicházet na schůze národní rady, kde naše sesterské ovzduší pro ni bylo zřejmě i jakousi terapií. Víím, že mě měla ráda a já jsem si jí vážila pro její přímou povahu, pro její vlastenecké cítění a samozřejměmu ochotu pomáhat všude, kde bylo třeba. A i když se Zdeňka mohla svým vyjadřováním někdy leckomu zdát prostičkou, jednoduchou ženou, osobně jsem ji viděla zcela jinak. Zdeňka byla v podstatě velký člověk, a ze své hluboké křesťanské víry měla úžasnou schopnost i vedle pomáhání potřebným uměla odpoúštet. Jako manželka a matka dokázala zapřít sama sebe, stmelila svou rodinu opět v jeden harmonický celek a vytvořila pohodu v jejím novém domě ve Westchestr, kam se sice již osobně nevrátil, ale její duch tam bude určitě sídlit nadále.

Drahá sestro Zdeňko, děkuji Ti za Tvé přátelství, za vše dobré, co jsi vykonala pro bývalou Ženskou národní radu a nejvíce Ti děkuji za naši „Odbočku 28. října ČNRA“, kam jsi přinášela usměvavou pohodu, a kde ses cítila s námi dobře a mys Tebou.

Budeš nám opravdu scházet! Prosíme všemohoucího a dobrotivého Boha, aby Ti dal rozhřešení a přijal Tě ve svou náruč, kde nic již nebolí. Čest budiž Tvé památce.

Manželovi Josefovi, dcerám a jejich rodinám vyslovuji za všechny naše členy projev upřímné soustrasti.

Pravidelné české boboslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, IL. - 2414 S. 61st. Ave.

REFLEX

Nejčtenější 60-ti stránkový týdeník, který nepoučuje, nýbrž informuje.

\$34.80 (pers. /bus. cheque or M/O) Vám zaplatí předplatné dvanácti REFLEXU (air mail from Prague & tax incl.) & časopis Křížovky zdarma.

ČSReflex
1652 Mountbatten Pl.
Victoria, B.C., Canada V8S 5J9

Srdečně Vás zveme
do nové krajské restaurace

Mc COOK BOHEMIAN-AMERICAN
FAMILY RESTAURANT
(8300 Joliet Road in Mc Cook, IL.)

Otevřeno denně 7 dní v týdnu
od 11 hod. dopol. do 8 hod. večer.

V pátek a v sobotu dokonce do 9 hodin večer.

Všechny české a slovenské speciality.

Na požádání - „specials“ z celé Evropy.

Ceny jídel od \$ 3.95 výše - podle výběru.

Ke každé večeři je sklenice domácího či evropského vína zdarma.

Majitel: Louis ŠKORVÁNEK

tel: 442-0836

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Rádi Vás obsloužíme k Vaší spokojenosti.

Přiveďte sebou své přátele.

Máme velký výběr importovaného zboží
z Československa a jiných evropských zemí

krystalové sklo, keramiku, granátové šperky, panenky, kuchyňské potřeby, koření, byliny, cukrovinky, šátky na hlavu, pentle na kroje, kapesníky, české knihy, rekordy a kazety, slovníky a učebnice.

Sweatshirts a T-shirts s českým znakem, české a americké vlajky a špendlíky.

Blahopřání v řeči české, slovenské, anglické, polské, německé a italské.

Zboží je možno koupit na kredit karty VISA a Master Card.

Přijďte, rádi Vás obsloužíme!

Máme nové katalogy na knihy, rekordy, kazety, video a léčivé byliny, vyžádejte si je!

F. PANCNER, Inc.

6514 W. Čermák Road - Berwyn, IL 60402

☎ (708) 484 - 3459

Obchodní hodiny

Pondělí - pátek 9:30 ráno do 6:00 večer

V sobotu od 9:00 ráno do 6:00 večer

V neděli zavřeno

Live in HouseKeeper-cook - English speaking
6 days a week \$250 a week
Call (708) 655-0058

Dobro plodí dobro

Děti z okolí Černobylu v ČSFR — Pomoc České katolické charity — Potíže se zhýčkanými „propašovanými“ dětmi komunistických bossů

„My jsme v kostele ohlásili, kdo by si mohl vzít domů dítě na dva až tři měsíce, a víte, kolik se nám přihlásilo rodin? Šedesát!“, vypráví mi Václav Vacek, farář z třípůltisícového města Letohrad, jednoho ze třiceti míst ČSFR, která letos nabídla možnost ozdravných pobytů v rodinách dětem postiženým černobylskou havárií sovětské atomové elektrárny. „Tolik dětí najednou by naše farnost nezvládla, takže jsme jich vzali jen polovinu. A jak to dopadlo? Brečeli ti, na které se nedostalo!“

Na konci června přišel na Českou katolickou charitu dopis od Ukrajinské charity se žádostí o měsíční až tříměsíční pobyty dětí, které byly ve větší míře zasaženy zářením. V té době organizovalo centrum pro rodinný život při olomouckém arcibiskupství pobyt v rodinách pro litevské děti, a protože z Litvy náhle stovku dětí odhlásili, mohly na připravená místa přijet narychlo vybrané děti ukrajinské. Brzy se ale vyskytly

problémy — vedle dětí, kterým bylo umožněno z postižené oblasti vycestovat poprvé, dorazilo s turnusem i několik starších dětí komunistických bossů s falšovaným datem narození, které byly v zahraničí mnohokrát. Některé se pak v rodinách chovaly arogantně, ohrožovaly nos nad obnošenými šaty a odmítaly poslouchat. České rodiny, připravené dát chudým nemocným dětem „první, poslední“, samozřejmě pocítily hořkost a zklamání.

Česká charita proti takovému výběru dvakrát protestovala i proto, že očekávala příjezd dalšího, mnohem početnějšího turnusu dětí z nejvíce postižených oblastí severu Ukrajiny a jihu Běloruska. Ze sesterské ukrajinské organizace odpověděli, že si jsou vědomi podivného přístupu svých úřadů k výběru dětí, ozdravné pobyty však nemají řešit sociální, ale zdravotní problémy dětské populace. Kromě toho však z odpovědi vyplynulo, aby mohly jet chudé děti, musí jet i pár bohatých. Čili k výjezdu je třeba absolvovat cestu za celou řadou razítek, a co razítko, to protékání dítko.

V červenci vyšel v Katolickém týdeníku článek zástupkyně ředitele České katolické charity MUDr. Marie Svatošové s výzvou českým farnostem a pomoc ozářeným dětem. Ozvala se mnohá místa, vybráno bylo 22

farností a pražská Charita s nimi navázala kontakt. Rodiny si mohly vybrat, kolik a jak starých dětí by u sebe přijaly. Celé farní společenství se pak dohodlo na délce pobytu a celkovém počtu dětí, který mohou organizačně a finančně zvládnout. Jelikož se v jednom případě vyskytli závistivci, kteří tvrdili, že naše rodiny si cizí děti berou pro peníze, musím případné další zlé jazyky ubezpečit, že veškeré vydání si rodiny hradí samy. Z konta sv. Anežky, kam přicházejí peníze účelově vázané na Černobyl, hradí Charita pouze kapesné dětem — 200 Kčs na měsíc a o sto více vychovatelkám —, někdy dopravu od vlaku do místa ubytování. Na stravu přispívá jen v případech zcela výjimečných. Na kontě je „černobylských“ příspěvků pořád málo, proto apelují na všechny firmy a podnikatele, aby pomohli.

Díky obětavosti našich lidí by do konce letošního roku mělo ozdravným pobytem v České republice projít na 700 dětí. V druhém, podzimním turnuse převažují děti běloruské, na které, ač rovněž ozářené, se dosud trochu zapomínalo. Ředitel Charity ing. Petr Rohlena a paní doktorka Svatošová na svých „inspekčních“ cestách postupně navštíví všechna místa ozdravných pobytů. Případné problémy tak mohou začít řešit ještě za přítomnosti dětí, a navíc

získají od rodičů cenné zkušenosti a podněty, které uplatní příští rok. Charita totiž počítá s tím, že podobné akce poběží i v příštích letech, a všichni, kteří děti přijali, se do budoucna rovněž hlásí o „přídavek“.

Vždyť nemáte šuplíky!

Když ráno všichni tři nasedáme do favoritu s mezinárodním označením „Caritas“, přší. Ve východních Čechách se začíná vyjašňovat a Letohrad nás vítá prozářený sluncem. Pobyt dětí tu organizuje paní Filipová. Mladá, usměvavá žena dosud děti nemá, a tak si domů vzala pětiletá dvojčata, i s maminkou. Maminek s jedním nebo dvěma malými dětmi je v Letohradě osm, k tomu se místní rodiny starají celkem o 26 dětí a tři vychovatelky, přičemž si své hosty nemohou vynachválit. „My jsme jim chtěli pomoci“, říká paní Filipová, „ale teď, zjišťujeme, že oni jsou dárek pro nás“. Samozřejmě že radost a spokojenost zdejších lidí občas něco naruší. Mladé maminky například neznaly plenky, proto si přivezly dvacaterý punčocháčky, a děti stále převlékají. Takový postup však vyžaduje neustálé vytírání loužiček. Starší děti byly zpočátku neukázněné. V Bělorusku je vychovává ulice — rodiče mají dvě až tři

zaměstnání, aby se vůbec užívali, a děti litají venku do noci. Musíme vydržet, říká si místní. Konečně, nejsme polepšovna, ale ozdravovna.

Děti tráví dopoledne s vychovatelkami v učebně místní hudební školy, odpoledne jsou v rodinách. Na obědy jim přispěl podnik Hedva, ale ani v ostatním nejsou opatrovníci sami. Pomáhají i ostatní. Majitelka soukromé drogerie nabídla libovolné zboží v hodnotě 5000 korun, paní ze zeleniny přinesla dvě bedny banánů, několik starších obyvatel dalo dohromady 5kg medu... Lidé nosí jídlo, sbírají obléčení, stále se ptají: „Nepotřebujete něco?“ Dobro plodí dobro a příklady jedněch táhnou ty druhé. objevují povzbudivá znamení, inflaci, jež např. v Jugoslávii dobývalém Sovětském svazu, který průmyslová výroba letos poklesla. Vzdělání nebezpečí, že rozloni oslabena a začala se poněkud nocem země ztratila hodně známky dýchavičnosti. Hospodářské reformy podle EHK doporučuje ustavit prameň. jeho největším usnadnit výměnu zboží a rozvoj „Prosím Vás, jen nepišť jména, proč psát jedno nebo dvě, když tu pomáhají všichni“, slyšela jsem v Letohradě několikrát.

Na děti trpící anémií (nedostatek železa v krvi a z něj plynoucí nedostatečná tvorba červených krvinek) a v jejím

Radostné svátky vánoční a šťastný nový rok přeje

Jednota Československé spolky v Americe
nyní pod novým jménem

ČSA. FRATERNAL LIFE

která dosahuje 138. výročí svého založení
nejstarší podpůrná jednota v Americe

CSA Fraternal Life
Formerly Czechoslovak
Society of America

2701 So. Harlem Avenue
Berwyn, Ill. 60402
Phones: (708) 242-2224
795-5800

ČLENOVÉ KLUBU DOMOV Z N.S.Č.K.

vyprošují a přejí všem rodinám svých přátel
příznivců a dobrodinců, rodičům dětí sobotná škola
kardinála Berana,

všem našim uřím a rodověrným krajanům
v USA, v Kanadě a všude ve světě

MILOSTIPLNÉ VÁNOCE

POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 1992

Otec Vojtěch Vít, O.S.B., duchovní rádce
Ludvík Pospíchal, předseda
Františka Uhlířová, tajemnice
Anna Ryšavá, pokladní

důsledku také postižené bolesti hlavy, krvácením z nosu a snadnou unavitelností, tu nikdo nepohlíží jako na děti ze země nedávných okupantů. Všichni bez nejmenšího pomyšlení na politické spekulace podávají i při dnešní nelehké ekonomické situaci pomocnou ruku. Za dva měsíce se dětem v Letohradě obnoví imunitní systém, který je obdne chránit celý rok.

„A teď půjdeme k Čandovému, to něco uvidíte, směje se pan farář Vacek. „Oni mají pět dětí a třípokojový byt. Ty děti snad spí v šuplíkách. A já jim říkám — Čandovi, co děláte, vy už si nikoho domů vzít nemůžete, vždyť už nemáte žádné volné šuplíky! — Ale oni se přesvědčit nedali“. Do čistého světlého bytu přijala semičlenná rodina ještě matku s dvouletou diabetickou holčičkou. Paní Tamařa v Sovětském svazu nikdo neřekl, jak často píchat dítěti inzulin, musela se řídit intuicí. Ted' malá Martička dostává injekce čtyřikrát denně. „Až odsud budu odjíždět, budu plakat“, říká paní Tamařa.

Do malého bytu vtrhla mladá pohledná žena, herečka Světlana se svými dvojčaty. „Musím s vámi mluvit“, obrací se na vedení Charity, „oni by vám to neřekli! My jsme jim za všechno nesmírně vděční. Tolik dobře jsme nikdy nepoznali, tolik milých lidí. Víte, u nás jsme vždy vycházeli z domu se skloněnou hlavou, nikdo se na nikoho neusmíval. Každý je u nás ponořen do svých starostí, nemáme radostný život. Ted', když jdu ven, držím hlavu — vot tak —“. Napíná krk a zdvihá vysoko bradu. „Uzdravilo se nám tu nejen tělo, ale i duše“. Místní však na chválu nedají. „My něco dáváme, ale mnohem víc dostáváme. Učíme se dívat

jejich očima a vidět krásu v dříve samozřejmých věcech.“

Dračka o děti

Dvě naše zastavení patří Poříčí u Litomyšle a Litomyšli samotné. I tady si rodiny nezištně rozebraly velké skupiny dětí. Do povědomí zdejších lidí se rychle dostal fakt, že kvůli ozáření jsou děti dříve zdravé, ted' chronicky nemocné. A ty již dříve stále nemocné leží ted' trvale v nemocnicích. Děti i vychovatelky vyprávějí, v jaké chudobě dnes žijí v běloruských či ukrajinských vesnicích. Dozvídáme se, že na konci 20. století tam mají společný záchod pro celou ulici, koupat se chodí jednou týdně do společných lázní. „A přitom tady u nás jsou lidé, kteří by pořád chtěli mít ještě víc“, slyším od Litomyšlských. „každý, kdo má trochu srdce, si po návštěvě běloruských dětí musí uvědomit, že je třeba pomáhat jiným a ne hrabat materiální statky“.

O děti je tu „dračka“. Jedna paní si tak oblíbila dvě u ní bydlící děti, že odložila plánovaný lázeňský pobyt, aby nemusela své „drobečky“ předčasně opustit. Ani se jí nedivím, s dětmi se užije i legrace. Když se prý jednoho chlapce ptali, co se mu tady líbí nejvíce, odpověděl, že hrušky. A co se mu nelíbí? Že si každý den musí mít nohy.

V Šumperku, který je naší další zastávkou, přijali 43 dětí. Organizací celé akce se zde věnuje pan kaplan Blecha. Podle něj přijely děti z opravdu sociálně slabších rodin. Osm z desíti, kterých se náhodně zeptal na rodiče, nemá otce nebo matku. Šumperk malým Bělorusům pomáhá, jak může — městský úřad dal 20 000 korun, ČSAD volné jízdenky na

městskou dopravu. Těžkou hlavu dělala panu kaplanovi jedna z vychovatelek. Když sháněly pro děti zimní boty, byla paní vychovatelka dotčena, že její svěťenci dostanou obnošené boty ze sbírky Červeného kříže a nikoliv zcela nové. Vybíravost dětí v jídle je naopak vzhledem k odlišným stravovacím návykům zcela pochopitelná. Malí jedlíci kupříkladu „pohrdli“ svítkovou. Jinde požadovali chleba naprosto ke všemu, švestkové knedlíky nevyjímaje.

Poklad na koberci

Pozdě večer přijíždíme do Sobotína, čeká nás toho dne poslední plánovaná návštěva. Deseti dětí a jedné vychovatelky se tu ujala rodina akolyty pana Dvořáka, bydlící na faře. Z těchto lidí, kteří sami mají pět dětí ve věku od tří do dvanácti let, nadšení přímo vyznívá. Paní ušila různobarevné ložní prádlo, denně vaří dvaceti obědů. Jednoho dne sbalili manželé do batohů zásoby jídla a strávili s ukrajinskými dětmi týden na chalupě v Roháčích. „A také chceme navštívit krytý bazén“, vykládá paní Dvořáková při výřtu akcí, které pro děti plánují. Dvořákově si na nic nestěžují, nic nežadají, je však jasné, že si ve svém nadšení vzali na sebe příliš těžký úkol. V případě, jako je jejich, alespoň symbolickou částkou pomůže konto sv. Anežky.

Z něj je financován i pobyt dětí v bývalém charitním domově v Bílé Vodě. Tuto obec u Polských hranic navštívujeme druhého dne. O děti se stará ohlasní Charita a bydlí tedy všechny pohromadě. O teplo rodinného krbu malí Ukrajinci nepřijdou, alespoň na víkendy si je rozebírají rodiny z okolních

obcí. A přes týden? Tři čtvrtiny obyvatel Bílé Vody tvoří řádové sestry v důchodovém věku a ty, podle slov vychovatelek, přijaly 19 dětí „prostě nádherně“.

Ze všeho nejraději tu zpívají — česky. Děti umějí v našem jazyce několik křesťanských písní a skauti je naučili celou řadu táborových písniček. Rozezpívanou skupinku opouštíme ve chvíli, kdy se obrovskou rychlostí plácají do kolen, jak to požaduje zrychlující se rytmus známého popěvku: Otec Abrahám měl sedm synů...

Naši poslední zastávkou je Rožnov pod Radhoštěm. Příjezd třiceti ukrajinských dětí sem zorganizoval farář Petrik. Dvě vychovatelky bydlí u paní Machové, ta s nimi také často diskutuje o jejich problémech: „Měl přijet ještě jeden vychovatel, nevíme, proč nepřišel. Naše dvě učitelky tolik dětí nezvládají, však jsou také ozářené. Vracejí se ze školy utahané, doma rovnou lehnou a několik hodin spí“. Navíc do Rožnova přijelo z Ukrajiny opět několik papalášských dětí, podle mínění místních jistě starších než povolených třináct let. „Jsou to výjimečné případy“, vysvětluje paní Machová, „ale naše lidi to zklamalo. Ty děti jsou drzé, neposlouchají ani doma a utíkají — třeba na diskotéky — a také některé kouří“. — „To nám dělá Ukrajina, Bělorusko ne“, konstatuje paní doktorka Svatošová. Samy vychovatelky později potvrzují, že Ukrajina

je mnohem konzervativnější a komunistická mafie tam má větší moc než v Bělorusku. „My se za takový výběr dětí stydíme“, říká jedna z učitelek. Když se nedávno snažila umravňovat svou pubertální svěťenku, sdělila jí dívka, že se její tatínek doma postará, aby obě učitelky už nikdy nemohly dělat svou práci.

Další starosti však mají spíše příjemné zabarvení. „Noví“ rodiče se třeba obávají, zda sovětská celnice nezabaví dětem něco z jejich stále se zvětšujících se zavazadel. Rožnovské děti jim totiž do školy nosí oblečení, tužky, žvýkačky, hračky... „My už toho doma máme plnou krabici, vykládá paní, která si domů vzala dvě dívky. „Naše holky všechno schraňují jako poklad. Dvakrát denně pak věci rozkládají po koberci a prohlížejí. Ale nemyslí na sebe, mají zvlášť sáček pro každého z členů početné rodiny.“

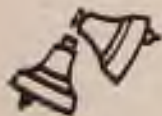
Po takových dvou dnech nemohu nebyť naplněna opravdovým přesvědčením, že dobří lidé nejsou jen v pohádkách. Jedna z „dočasných“ maminek mi vyprávěla: „Aljoša říkal, že neví, jestli se vrátí domů, protože vlak, co jím mají odjíždět, tady prý stojí jen dvě minuty a on bude určitě nastupovat jako poslední a asi nastoupit nestihne“.

Taková slova jsou, myslím, pro všechny naše obětavé rodiny tou nejkrásnější pochvalou.

Zdena Šťastná
(Práce 23.11.91)

Poskočte si Moraváci
vy ostatní s nimi!
Přejeme vám málo zimy,
žádné medicíny.
Na kašel i zimnici
stačí pít jen slivovici!

Hupky - Hupky - Hupky
mějte se dobře všichni a všechny
v novém roce
1992

Milostiplné vánoční svátky
z radosti nad tím,
že Bůh je mezi námi zpátky.

TO PŘEJÍ SVÝM ZÁKAZNÍKŮM, PŘÁTELŮM
A VŠEM KRAJANŮM V NEUSTÁLÉ BOŽÍ OCHRANĚ

Marina a Standa JANČÍKOVI

z Marina's Beauty Salon
6234, W. Cermak Rd. v Berwyně, Ill.

HODNĚ RADOSTI A MILOSTI
Z KRISTOVA NAROZENÍ
V HŘEJIVÉ RODINNÉ POHODĚ
DOBŘÍ ZDRAVÍ, PRACOVNÍCH ÚSPĚCHŮ
A BOŽÍ POZEHNANÍ
V CÍLEM NOVÉM ROCE

přeje všem svým členům,
přátelům a krajanům všude po světě
CZECH CATHOLIC UNION
(Č.K.J.)

Fraternal Life Insurance
5349 Dolloff Rd.
Cleveland, OH. 44127

Most Rev. Daniel W. Kucera, O.S.B.
Archbishop Dubuque, Iowa
Chaplain

Joseph Kocáb, předseda
Mary Ann Mahoney, tajem. a pokladní

Chicago Area Vice Presidents:
Loretta Moravec & Betty Trodden

Informace o pojištění ochotně zodpoví
Mrs. Loretta Moravec: ☎863-4242

Kiev - Dne 12. 12. ukrajinský prezident Leonid Kravčuk se sám jmenoval vrchním velitelem 1,2 milionu sovětských vojáků, přítomných v jeho zemi; předtím totiž při schůzi velitelství sovětské armády na Ukrajině jej ujistilo, že napříště tato armáda, přítomná na území Ukrajiny, se považuje za součást ukrajinské branné moci. Ukrajina však nemá kontrolu nad jadernými zbraněmi, přítomnými na území Ukrajiny; vrchní kontrola všech jaderných zbraní v nynějším Sovětském svazu bude příslušet společně vrchním vládám všech republik, na jejich území jsou jaderné zbraně uskladněny.

V ten den 12. prosince se také sešel Vrchní sovět neboli parlament Sovětského svazu; po 40 minutách se však zase rozešel, protože se na jeho zasedání nedostavili zákonodárci z Ruské federace, z Ukrajiny ani z Bělorusi.

Prezident Gorbačov měl dvouhodinovou tiskovou konferenci, při které prý mluvil roztržitě a nesouvisle, nedokončoval své věty ani své myšlenky, nervózně házel rukama a jeho unavené oči tékaly sem a tam. Mimo jiné také řekl: „Hlavní dílo mého života je dokončeno. Udělal jsem všechno, co jsem mohl. Myslím, že jiní na mém místě by se už dávno bývali vzdali. Snažil jsem se uskutečňovat hlavní ideje perestrojky a glastnosti ačkoliv jsem se někdy zmýlil. Rozpadne-li se Sovětský svaz, pak, jak jsem řekl, odejdu. Chci však, aby si sovětská společnost učinila zodpovědné svůj výběr... Začali krájet svou zemi jako se krájí koláč... Obávám se, že připravují načasovanou bombu, která dříve či později vybuchne a roztrhá naši společnost...“

Dne 13. prosince se 5 muslimských republik v sovětské střední Asii připojilo k novému „Commonwealthu nezávislých států“, utvořenému prezidenty Ruské federace, Ukrajiny a Bělorusi. Jsou to Kazachstán, Kirgizie, Tadžikistán, Turkmenie a Uzbekistán. Mimo

tento commonwealth jsou už jen malé republiky Arménie, Gruzie, Azerbejdžán a Moldávie. V týž den mluvčí presidenta Gorbačova oznámili, že ještě nemá v úmyslu zříci se v brzkou své presidentské funkce. Možná prý se k tomu rozhodne po rozmluvě s US státním tajemníkem Jamesem Bakerem, který je v Moskvě na důležité návštěvě právě v tomto týdnu. Mohl by však podle dosud platné sovětské ústavy ztratit veškerou moc a autoritu, kdyby parlament Vrchního sovětu na své schůzi odhlasoval své vlastní rozpuštění. Baker navštíví Rusko, Ukrajinu, Bělorus a Kazachstán, na jejich území jsou uskladněny sovětské jaderné zbraně. Spojené státy chtějí dosáhnout toho, aby všechny jaderné zbraně sovětského území byly podřízeny jediné ústřední kontrole. Zároveň Baker chce přivést vládce čtyř republik s jadernými zbraněmi k tomu, aby zachovali dřívější sovětsko-americké smlouvy o kontrole zbraní.

V týž den sovětský ministr obrany Jevgenij Šapušnikov se snažil uklidnit západní svět tvrzením, že prý situace sovětské branné moci je klidná a pod kontrolou, a že nějaký vojenský puč v Sovětském svazu je nemyslitelný.

Reformní komunista Vadim Bakatin, předseda KGB, ukázal US velvyslanci Robertu Straussovi diagramy zdi nové budovy US velvyslanectví v Moskvě a odposlouchávací přístroje tajně tam vmontované. Tato budova zůstává prázdná, protože v roce 1985 američtí dělníci tam tyto přístroje objevili. Sověti to tehdy popřeli a naopak rozhlásili, že prý Američané umístili odposlouchávací zařízení v budově sovětského velvyslanectví ve Washingtoně. US kongres pak v minulém měsíci schválil obnos 100 milionů dolarů na postavení v Moskvě nové budovy US velvyslanectví. Bakatin řekl Straussovi, že Američané mohou nyní snadno odstranit odposlouchávací zařízení z nové budovy svého vel-

LETEM

SVĚTEM

vyšlancet už postavené a užívat ji bezpečně, a nemusejí stavět jinou. Tím ušetří mnoho peněz. Strauss mu na to žertovně odpověděl, že možná Spojené státy obdržely pouze tři čtvrtiny potřebných informací, zatím co Sověti si podrželi pro sebe informace o čtvrté čtvrtině tajných odposlouchávacích přístrojů, ukrytých ve zdech této budovy.

● ● ●
Moskva — Vláda Ruské federace nařídila bývalému západoněmeckému prezidentu Erichu Honeckerovi, aby do 13. prosince opustil území federace; jinak prý bude k tomu donucen. Honecker však utekl na chilské velvyslanectví v Moskvě a požádal tam o právo politického azylu. Čile však není ochotna mu toto právo udělit, protože si nechce poškodit své ekonomické vztahy s Německem. Její vláda oznámila, že by dovolila Honeckerovi přijet do Čile ke své vdané dceři Sonja, která tam žije, avšak pouze s dovozením německé vlády. Ta mu však své dovolení odmítá udělit. Honecker, jemuž je 79 let, trpí rakovinou ledvin.

V Německu se má před soudem zodpovídat ze smrti asi 200 východoněmeckých občanů, kteří byli na jeho rozkaz zastřeleni, když se přes berlínskou zeď pokoušeli uprchnout na svobodu do tejdějšího Západního Německa. Podle poslední zprávy Severní Korea projevila ochotu odměnit Honeckerovi právo azylu.

● ● ●
Bělehrad — V rámci příměří, uzavřeného 25. listopadu pod patronací OSN, federální jugoslávská armáda opustila 9. prosince na severu Chorvatska Rjeku při Jaderském moři, 100 armádních trucků opustilo základnu Pleso u Záhřebu, a armáda také začala opouštět přístavy Split a Šibenik. Dne 10. prosince opustila Záhřeb s 300

vojenskými vozidly. V týž den Chorvatsko a Srbsko si vyměnily část svých válečných zajatců. Jinak se v minulém týdnu bojovalo méně, avšak byla dále ostřelována chorvatská města Osijek, Dubrovnik, Nová Gradiska, Novska, Pakrac, Lipik, Otočac a Gospić. Obě válčící strany se usnesly na tom, že mírová armáda OSN bude umístěna na „neklidných místech“ a nikoliv na hranicích či na demarkačních čarách. Javier Perez de Cuellar, generální tajemník OSN, znovu opakoval, že OSN pošle mírovou armádu do Jugoslávie pouze tehdy, bude-li tam plně zachováno příměří a ustanou všechny boje. Předseda delegace OSN Američan Cyrus Vance však také řekl, že i Chorvatsko porušuje příměří, protože dosud blokuje některé základny federální armády na chorvatském území.

Pero Poljanič, starosta obléženého města Dubrovnik, poslal na noviny „Chicago Tribune“ (z 11. prosince) dopis, jehož hlavní myšlenky zde uvádíme: „Piši v době, kdy moje město, „chráněné“ prapory Spojených národů, leží v troskách. Piši v době, kdy, jak se říká, v Jaderském moři jsou přítomny evropské válečné lodi. Klademe si otázku, proč tam jsou přítomny. Chtěl bych upozornit na způsob, kterým se jugoslávská armáda řídí ve svém útočení: vědí-li, že budou muset čelit mezinárodnímu uznání Chorvatska, nebo mírové armádě Spojených národů, nebo armádě Evropského společenství „brzo“, pak užijí doby, která existuje mezi nynějškem a tím „brzo“ k provedení co největšího zničení, jak to právě nyní ukazují v Dubrovniku. Dosud není možno předvídat, které části našeho města zůstanou ušetřeny před destrukcí, avšak pouze okamžitá akce může nyní zachránit to, co ještě zbývá. Toto není

pouze chorvatské město; Dubrovnik přísluší celé Evropě, ba celému světu. Další rozmnožování schůzí nám nepomůže. Náš útočník rozumí pouze síle. Bude-li toto město plně ztraceno, což se zdá být pravděpodobným, bude to vaše hanba, nikoliv naše. Naše obrana proti všemu očekávání celila velké přesile celé dva měsíce. Prosím vás, ukažte nám nějakou akci namísto slov!“

Německý kancléř Helmut Kohl slíbil, že Německo uzná nezávislost Slovinska Chorvatska ještě před vánocemi tohoto roku. Generální tajemník OSN Javier Perez de Cuellar se však domnívá, že tím by bylo bržděno úsilí OSN, vyřešit jugoslávský problém mírovou cestou, a že by se pak občanská válka rozšířila v Jugoslávii ještě na jiné republiky, kde žijí srbské menšiny. Proto chce do Jugoslávie co nejdříve poslat „předvoj“ mírové armády OSN, sestávající z několika desítek vojenských pozorovatelů; doufá, že tímto činem Německo oddálí uskutečnění svého úmyslu, uznat nezávislost Slovinska a Chorvatska.

● ● ●
Washington — Bilaterální mírová jednání mezi Izraelem a arabskými zeměmi začala ve Washingtoně teprve 10. prosince, když přijely izraelské delegace. Pokračovalo se až do 13. prosince, avšak žádný významnější problém nebyl vyřešen.

Spojené státy projeví své uspokojení aspoň z toho, že obě sporné strany se vůbec sešly. Izrael požádal, aby Sýrie nejdříve uzavřela s ním mír a teprve potom by obě strany jednaly o jiných sporných záležitostech; Sýrie však požadovala nejdříve, aby Izrael slíbil vrátit ji Golánskou vrchovinu, a teprve potom s ním bude jednat o míru. Izrael žádá od Arabů, aby uznali jeho existenci jako legitimní, avšak Arabové požadují, aby nejdříve Izrael vrátil dobytá

Milým zákazníkům, přátelům a celé československé veřejnosti Radostné Vánoce a vše nejlepší do Nového roku 1992 přeje

MidAmerica Federal Savings Bank

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Lagrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Weston Springs Naperville
40 W. 47th St.
246-8990

5847 W. Cermak
863-1227

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

4830 W. Cermak
656-1770

161 Danada Square East
690-4700

1308 S. Naper Blvd.
420-8400

Insured by FDIC

CALL 800-555-1234

arabská území. Každý trvá na své posici. Izrael kromě toho stále opakuje, že nepřijímá zásadu výměny území za mír. S jordánsko-palestinskou delegací izraelská delegace pouze jednala o procedurální otázce: zatím co Izrael chce pouze jednat s Jordánci a Palestinci společně, jako by tvořili jednu skupinu, Palestinci vyžadují, aby s nimi jednal v oddělené místnosti od Jordánců. Tím chtějí zdůraznit své právo na nezávislý Palestinský stát, což Izrael ani Spojené státy nechťejí připustit. Tak se toho v tomto prvním týdnu mnoho nedosáhlo. Izrael slíbil ještě pokračovat v jednání ve Washingtoně v první polovině tohoto týdne, od 16. do 18. prosince; co bude potom zatím nerozhodl. Podle některých členů izraelské delegace by prý byl ochoten pokračovat až v polovině ledna, a to nejlépe někde na Blízkém východě.

● ● ●
Maastricht — V holandském Maastrichtu se západoevropské vlády shodli na vrcholné schůzi ve dnech 9. a 10. prosince na znění textu dvou různých paktů - ekonomického a politického. Tyto pakty se týkají sjednocení 12 členských zemí Evropského společného trhu. Podle ekonomického paktu, kde bylo dosaženo souhlasu přítomných bez velkých potíží, v letech 1997-99 členské země se zřeknou svých národních měn a přijmou jednotnou evropskou měnu. Británii a Dánsku na jejich vlastní žádost bylo zajištěno právo ponechat si své vlastní měny v případě, že jejich parlamenty ustanovení jednotné evropské měny neschválí. Více potíží se naskytlo s návrhem na smlouvu o politickém sjednocení. V tomto politickém paktu se původně také jednalo o právech dělníků v úseku, zvaném „sociální kapitola“. Jednotlivé země se měly zříci svého práva na rozhodování o záležitostech pracovních hodin, zajišťování rovnoprávnosti mužů s ženami ve světě práce a o zajišťování bezpečnosti a zdraví na pracovišti; o těchto věcech by měl pro všechny země rozhodovat Výkonný výbor společného trhu v Bruselu. Toto by pro každou zemi znamenalo značné zřeknutí se vlastní svrchovanosti. Na námitky Británie nakonec tato „sociální kapitola“ byla z textu politické smlouvy vypuštěna. Dále byl přijat požadavek Španělska, aby čtyřem nejchudším zemím Společného trhu — to je Španělsku, Portugalsku, Irsku a Řecku — byla v příštím roce poskytnuta zvláštní finanční výpomoc. Velmi dlouze bylo debatováno o

záležitosti společné vojenské obrany. Bylo rozhodnuto, že tato společná obrana bude uskutečňována postupně, a že nebudou existovat dvě různé armády, jedna pro smlouvu NATO a jedna pro Evropské společenství, jak to původně chtěla Francie, nýbrž pouze jediná společná armáda.

● ● ●
Hanoj — Východoasijská komunistická země Vietnam má rozlohu 127, 242 čtverečních mil neboli asi dvaapůlkrát tolik jako Československo a čítá 70,2 milionu obyvatel. Hrubý národní důchod „per capita“ tam obnáší pouze 215 dolarů ročně; ve Spojených státech například činí \$21,082. Hlavní průmyslové obory jsou potravinářství, textil, cement, chemická umělá hnojiva a ocel. V zemědělství se pěstují rýže, gumovník, ovoce, zelenina a cukrová třtina. Hanojský režim rozhodl už vloni přechod Vietnamu z řízené do tržní ekonomie; přechod k tržní ekonomii v této chudé a ekonomicky zanedbané zemi bude ještě daleko nesnadnější než v zemích střední a východní Evropy. Hanojská vláda nemá žádné zásoby cizích měn a v důsledku ekonomického embarga, rozhodnutého Spojenými státy před 22 roky, nemůže obdržet úvěry od západních bank. Nezaměstnanost tam je 15%, 25 až 30%, a mnoho dalších Vietnamců nemá plné zaměstnání. Letos na konci roku je na 7 milionů nezaměstnaných; mezi nimi je také 600 tisíc demobilizovaných vojáků a 120 tisíc dělníků, kteří se vrátili z hroutící se východní Evropy. Vysoká porodnost tam pak přidává 1,5 milionu nových pracovníků ročně. Inflation dosahuje dnes ve Vietnamu — podle různých odhadů — 20 až 40 procent. Ve městech se lidé živí jak mohou: drobným obchodem na ulicích, podomním obchodem, prováděním oprav jízdních kol a jiných věcí; většina dětí se živí často žeroutou. Kvete tam černý obchod se zbožím, propašovaným z Thajska a z Číny. Podle odhadů celých 40% všech dovezených průmyslových výrobků z cizích zemí skončí na černém trhu. Sovětskému svazu Vietnam dluží 10 bilionů dolarů a západním bankám 2,3 bilionu. Zemědělství tam letos silně utrpělo na severu země suchem a na jihu povodněmi. Lidé se snaží žít, jak mohou. Bída tam je veliká, a prý tam platí zásada džungle, že přežijí pouze ti, kteří jsou nejsilnější, nejschopnější a nejvíce bezohlední. Tak i tam zanechal komunismus svou hroznou stopu. Vatikán učinil letos v listopadu apel na Spojené národy,

aby byla zastavena plánovaná nucená repatriace vietnamských uprchlíků z Hongkongu i z jiných zemí na světě; požádal všechny země světa, aby bezodkladně našly lepší cesty k jejich pomoci. V Hongkongu byli vietnamští přistěhovalci, kteří uprchli z bída ve své zemi, ve většině prohlášení za ekonomické přistěhovalce a 29. října byla v Hanoji podepsána smlouva, podle které tito obyvatelé sběrných táborů v Hongkongu mají být nuceně posláni zpět do Vietnamu. Vietnam dostává menší výpomoc od některých zemí, zejména od Japonska, Austrálie a Francie; také rozvojové úřady OSN poskytují Vietnamu finanční výpomoc.

Ekonomický poradce hanojské vlády Le Dang Doanh řekl, že Vietnam se bude snažit vyjít ze svých ekonomických těžkostí hlavně dvěma cestami: 1) Vhodným zákonodárstvím se snaží přivést do země cizí investice. V posledních dvou letech někteří cizí investoři projevíli zájem o investování do vietnamského průmyslu, avšak prý čekají na zdvihnutí obchodního embarga Spojenými státy. 2) Už asi 12 cizích olejářských společností obdrželo koncese na těžbu zemního oleje v mělkém moři při vietnamském pobřeží; tyto společnosti prý rovněž čekají na zahájení těžby zemního oleje. Jakmile USA zvednou ekonomické embargo.

● ● ●
Jeruzalém Dne 9. prosince Palestinci vzpomínali 4. výročí intifády, neboli boje proti izraelské okupaci svých území. Palestincům byl zakázán izraelskou armádou a policií vstup do Jeruzaléma v obavě, že by tam mohli způsobovat vytržnosti a násilí. Na některých místech bylo vyhlášeno stanné právo a Palestinci nesměli vycházet ze svých domů. Za dobu čtyř let infády bylo zabito Palestinci 75 Izraelitů a Izraelci 872 Palestinců; navíc ještě 475 Palestinců bylo zavražděno jinými Palestinci k vůli podezření, že kolaborovali s Izraelem.

Od roku 1967, kdy Izrael ve válce zabral Palestinská území, až dosud zkonfiskoval v Předjordání asi 60% tamní půdy a v Gáze 50%, řídil se přitom zásadou, že prý neobdělávaná země je nikým nevlastněná, a proto prý patří státu. V listopadu Izrael prohlásil za svůj státní majetek dalších 2,500 akrů „obecních“ pozemků v palestinské vesnici Beit Iksa v Předjordání, kde patrně bude založena nová židovská osada.

● ● ●
Seul — Dne 13. prosince delegace Severní a Jižní Korey spolu podepsaly v Seulu

smlouvu o smíření a neútočení. Obě strany se zavázaly, že nepoužijí proti sobě navzájem vojenské síly a formálně skončily korejskou válku, ačkoliv toto ještě není mírová smlouva. Mezi oběma zeměmi byly obnoveny některé komunikace jako telefonní linky a poštovní spojení; opět budou otevřeny cesty z jedné země do druhé, také byly navázány některé ekonomické vztahy a bylo dovoleno spojení některých rodin, které od války v roce 1950 zůstaly rozděleny. Mluví obou vlád říkájí, že tato smlouva je zahájením procesu, který nakonec povede ke sjednocení obou Korei v jednu celistvou zemi. Spojené státy však zatím neuvažují o snížení své vojenské přítomnosti v Jižní Korei; požadují, aby Severní Korea nejdříve dovolila Spojeným národům inspekci svých jaderných centrál, a aby zavřela svou továrnu na výrobu plutonia, kterého je možno použít pro výrobu jaderných zbraní. Teprve budoucnost ukáže, zda tato nová smlouva opravdu sníží napětí mezi oběma zeměmi. V minulosti totiž už byla uzavřena celá řada méně významných dohod mezi těmito sesterskými zeměmi, avšak žádná neměla praktický účinek; obě strany se dále obviňovaly z dvojakosti, klamů a provokace. Jenomže, dnes je už spojené Německo, spojený komunistický Vietnam se vzdal marxistické ekonomie, a SSSR se rozpadává...

● ● ●
Mogadishu, Somálsko — Ve východoafrické zemi Somálsku už tři týdny zuří boje znova mezi dvěma nepřátelskými kmeny uvnitř národnostní skupiny „Hawiiye“, žijící ve středu země. Hlavní město Mogadishu bylo těmito boji zničeno; podle odhadů tam už bylo zabito více než 3 tisíce lidí. Válka mezi sebou kmeny presidenta Ali Mahdi Mohameda a kmen generála Mohameda Aidida Faraha. Oba tyto domorodé kmeny však náležejí k vládnoucí straně „kongresu sjednoceného Somálska“, a přesto se svářejí o moc. Boje tam jsou tak lité, že Mezinárodní červený kříž nemůže vyhladověnému městu dovézt ani potřebné potraviny.

● ● ●
Tripoli, Libye — Londýn a Washington obvinily dva libyjské, že vpašovali bombu do letadla společnosti Pan Am, které pak bylo výbuchem této bomby zničeno nad vesnicí Lockerbie ve Skotsku dne 21. prosince 1988, a zahynulo přitom 270 lidí. Obě země naléhají na to, aby Libye uznala svou zodpovědnost za tento teroristický čin, aby zaplatila odškodné

postiženým rodinám a extradovala dva provinilce Spojeným státům nebo Británii k soudnímu jednání a potrestání. Libyjský ministr zahraničí Ibrahim Bishari však 8. prosince prohlásil, že Libye nevydá tyto lidi, aby byli souzeni v cizině; předá je prý svému vlastnímu soudu, a budou-li shledáni vinnými, mohou být doma potrestáni i smrtí. Dodal však, že libyjská vláda myslí, že tito obvinění libyjské občané jsou neviní. Libyjský vládce Moamar Gadhfy zároveň popřel jakoukoli účast libyjské vlády na tomto činu. Zdali libyjská vláda je v této věci upřímná, to je jiná věc.

● ● ●
Vatikán — Podle prohlášení Vatikánu ve finančním roce 1992 Svátá Stolica bude mít vydání asi 180 milionů dolarů a příjmů pouze asi 93 milionů dolarů; její rozpočtový schodek tedy bude činit téměř 86 milionů dolarů. Jako každým rokem Vatikán bude žádat věřící katolické křesťany na celém světě o výpomoc při vyrovnávání tohoto svého schodku; tuto výpomoc poskytnou při kostelní sbírce, zvané „halét svatého Petra“. Čeká se, že letos tato sbírka může poskytnout Sváté Stoliči asi 62 milionů dolarů; kněží budou mít za úkol vybídnout věřící ke štědrým příspěvkům na tuto sbírku. Další obnos 7,9 milionů dolarů poskytne Vatikánský stát ze vstupného do Vatikánských muzeí, z příjmů Vatikánské pošty a z jiných zdrojů. Zbývajících 16 milionů dolarů na vyrovnání rozpočtového schodku Vatikán bude muset nalézt jinde; asi bude muset snížit portofolio svých investic.

Před několika lety bylo navrženo, aby tento poslední potřebný obnos vyrovnala „bohatá opatství“; zjistilo se však, že dnes taková opatství prostě už neexistují, ačkoliv podle dějepisných knih dříve v dávných dobách feudalismu existovala.

● ● ●
West Palm Beach, Fla. — Dne 11. prosince soud po 90-minutové debatě poroty osvobodil mladého posluchače medicíny Williama Kennedyho Smitha, člena známé a bohaté rodiny Kennedyů, z obžaloby, že prý znásilnil jednu 30-letou svobodnou matku. To ještě neznamená, že soud jej prohlásil nevinátem; pouze důkazy, předložené soudu postiženou, nebyly uznány za dostatečné k dokázání jeho viny znásilněním. Kennedy ze své strany tvrdil, že prý „sex byl chtěný“ oběma stranami, a že mladá žena se spíše sama ukázala agresivní.

SPORT

CHICAGO - Chicago Black Hawks - Philadelphia Flyers
4:4

Do prvej tretiny vedli Hawks 1:0 brankou střelecky disponovaného Roenicka. Byl to jeho již 25 gól v sezóně. V prostřední části hry Flyers vyrovnali Lomakinem na 1:1. V dramatickém závěru vedla Philadelphia 4:3, ale 3 minuty před koncem domácí Noonan vyrovnal na 4:4; v prodloužení se nepodařilo žádnému z celků strhnout vítězství na svou stranu a stav už zůstal nezměněn. Norrisovi divisi vede Detroit před St. Louisem a Chicagem.

KANADSKÉ BODOVÁNÍ JEDNOTLIVCŮ - NHL

1. Stevens Pittsburgh 49
2. Hull St. Louis 45
3. Lemieux Pittsburgh 45
4. Sakic Quebec 43
5. Roenick Chicago 40
6. Linden Vancouver 39
7. Coffey Pittsburgh 39
8. Robitaille Los Angeles 38
9. Gretzky Los Angeles 38
10. Messier New York 37

CHICAGO - KOPANÁ

Chicago Power - Detroit Rockers
13:11

V kryté hale Horizont mají svoje domácí hřiště fotbalisté Chicago Power. V neděli pod-

večer jsme byli svědky dlouho nevídané bitvy mezi domácími Power a Detroit Rockers. V utkání plném bojovnosti, dobrých střelby, penalt, vyloučených hráčů a pěkných ukázkových akcí na obou stranách se nakonec muselo prodlužovat, když v normálním hracím čase skončil zápas 11:11. Domácí vedli ještě 42 vteřin před koncem 11:7, ale Rockers stihli vyrovnat. Hrající trenér Power Pato Margetic a nejstarší hráč na hřišti - Battata (37 let), byli v prodloužení strůjci vítězného finišu Chicaga. Svým dobrým výkonem na sebe dále upozornili Teddy Krafft, Tommy Isirov a Michael Richardson.

Československý fotbal má 90 roků.

Představujeme slavné kapitoly národního mužstva olympioniků a klubových celků

OBDIVUHODNÝ VÝKON SPARTAKA TRNAVA

V ROKOCH 1968-1973

Pět zlatých hviezdičiek na vlajke

Futbalisti „Slovenského Ríma“ získali päť titulov majstra republiky. V priebehu šiestich rokov – 1968-1973. Len raz prerušil ich sériu viedajúci najväčší rival Slovan Bratislava. Čo to bolo vtedy za mužstvo... Malú Trnavu spoznal veľký svet. Zaspomínajme si na ňu.

NAJPRV O TRÉNEROVI

Keď je reč o veľkej Trnave, treba k tomu pridať prívlastok Malatinského Trnava. Hoci on sám získal iba tri tituly, po jednom J. Hucko a V. Švec. Ale Toni báči, ako mu hráči už vtedy hovorili, mal prsty vo všetkých. Trnavčan od kostí, syn jedného zo zakladateľov Rapidu, ktorého dres nosil od malička. Pamätá sa, ako mu otec povedal na cestu jednu vetu, ktorá sa stala jeho celoživotným krédom: Nie, aby si mi robil hanbu! Neurobíť hanbu sebe, rodine, klubu, mestu, vlasti. Toho sa držal.

Ako šestnásťročný hral už za dospelých divízií, za Slovenského štátu sedemkrát reprezentoval. Tréner F. Daučík ho vypočítal na slávny zájazd ŠK Bratislava do Mexika a potom ho belasi získali na tri roky do svojho dresu. Získal s nimi dva tituly majstra republiky. Bol účastníkom MS 1954, desaťkrát reprezentoval v A mužstve, vedel on, čo je to futbalová sláva a futbal.

Pretože mal na tréningovanie vtedy a chcel ukázať aj v Trnave, čo vie, pustil sa do práce s plnou vervou. Utvoril mužstvo svojich snov, podľa svojich predstáv. Nosil ich stále v hlave a hľadal pre ne potrebných hráčov. Kto by to uveril, že také po dedinách poháňané mužstvo zohrá za šesť rokov 20 zápasov v EPM, 4 v PVP, 6 v Pohári UEFA, 16 v SEP? Adamec je z Vrbového, Švec z Handlovej, Jarábek zo Suchej nad Parnou, Majerník z Serede, Kabát z Leopoldova, Kuna z Hlohovca, Geryk z Ostravy, Hagara z Nitry, Hrušický z Partizánskeho, Farkaš z Komárna, Martinkovič z Trstína, Brunovský z Kaplny, Bóžik z Brezovej, Masrna z Hlbokého, Ján Zlocha prišiel zo Slovana B, len Dobiáš, Varadin a Fandel boli z vlastnej liahne.

Raz boli až siedmi z nich v reprezentačnom mužstve naraz! V rokoch 1964-1973 odohral Spartak doma 125 ligových zápasov a z nich 102 vyhral, 18-krát remizoval a len štyri prehral! Mal skóre 309:63! Plných sedem rokov v Trnave nikto nevyhral! Priam nepredstaviteľné.

Najradostnejšia chvíľa trénera Spartaka Trnava Antona Malatinského. Po niekoľkoročnom úsilí sa jeho chlapci stali po prvý raz majstrami republiky! A potom ešte štyrikrát, aj keď medzitým bol nad ich hlavami V. Švec a J. Hucko.

Malatinský bol trnavským mágom. Hráči o ňom tvrdia, že ich hypnotizoval. Osemnásť futbalistov Trnavy reprezentovalo v histórii Česko-Slovenska, trinásti z nich sú Malatinského chlapci. Cestu im ukázal on sám, ďalej Benedikovič, Marko, Štacho a Jakubčík, neskôr Brezina. Nikto iný.

Tvorca veľkej Trnavy, Jozef Adamec o ňom hovorí, že bol všetkým otcom, ktorého uctievali aj na diaľku. Stačilo počuť jeho kroky, a v kabíne bolo ticho ako v kostole. Jeho slová boli zákonom, ktoré každý dobrovoľne plnil.

TRNAVSKÝ ZÁZRAK

Dalo by sa tak povedať a dať za to výkričník Holandský Ajax Amsterdam bol v šesťdesiatych rokoch slávnym mužstvom. A práve do neho sa trnavskí chlapci zahľadeli. A priblížili sa mu takmer na dotyk. Radšej útočili než bránili, prehru 3:4 považovali za čestnejšiu než 0:1. Takmer do jedného mali útočného ducha, aj keď zastávali, ako Dobiáš či Hagara, obranné úlohy. Alťou a omegou bola pre nich rýchlosť vo všetkých pádoch, od rýchleho behu až po rýchle myslenie. Uznávali tvrdý tréning, prísnu životosprávu a vzťah k futbalu. Zašli tak ďaleko, že sa dobrovoľne zriekli aj jazdenia autom, lebo to unavuje zmysly a reflexy. Verili, že hráč, ktorý sa venuje iba futbalu, nemôže byť nikdy pretrénovaný. Nemali tréningový plán. Prípravu vždy prispôbili situácii, Malatinský vždy vedel, koľko bije.

Okrem titulov pribúdali do vitríny tri Čs. poháre, jeden Stredoeurópsky. Dvakrát bol Spartak skupinovým víťazom Interpohára. Adamec sa stal štyrikrát kráľom ligových stretnov, Dobiáš a Kuna najlepšimi hráčmi republiky. Trinásti z kádra reprezentovali. Mužstvo hralo semifinále EPM 1969. Vyradilo Steauu Bukurešť, Reipas Lahli, AEK Atény. Pri zberovaní semifinále sa dostalo do spoločnosti takých klubov ako AC Miláno, Manchester United, Ajax Amsterdam. Ako naschvál, náhoda spojila Trnavu s Amsterdamom...

Dobiáš a Kuna najlepšimi hráčmi republiky. Trinásti z kádra reprezentovali. Mužstvo hralo semifinále EPM 1969. Vyradilo Steauu Bukurešť, Reipas Lahli, AEK Atény. Pri zberovaní semifinále sa dostalo do spoločnosti takých klubov ako AC Miláno, Manchester United, Ajax Amsterdam. Ako naschvál, náhoda spojila Trnavu s Amsterdamom...

NAJVÄČŠÍ ZÁPAS

Nechajme na tie chvíle spomínať viedajúceho kapitána mužstva Jozela Adamca: „Pokladali sme za výhodu, že prvý zápas hráme vonku. Lenže, termín 13. apríla 1969 bol pre nás nevyhovujúci. Tá trinásťka nás ani tak nestrášila, ale Švec, s ktorým sme hrávali v útoke priam automaticky, nemohol nastúpiť. Geryk, Hagara, Farkaš i Dobiáš sa sťažovali, že ich obchádza chripka. Že strácajú sily. Jarábek sa ponosoval na bolesť v nohe a sám som cítil, že nie som v najlepšej forme. Tak to aj vyzeralo. Pred 65 000 divákmi sme si priam urobili hanbu, prehrali sme 0:3. Dávno sa nám už nestalo, že by sme nedali v medzinárodnom zápase gól.“

Napriek tomu pred odvetou futbal všetkých pobáznil. Ľudia nám verili, vstupenka mala cenu zlata. Ten 24. apríl 1969 bol najslávnejším trnavským dňom. Vyhrali sme 2:0 a 30 000 divákov bolo v tranze. Z Ajaxu sme urobili trosky, ale stáli pri ňom všetci svätí. Ja sám som ho mal a mohol vyradiť. Nevyšlo mi to, seba i Trnavu som pripravil o kus slávy. Doteraz mi to máta v hlave, snívam sa mi o tých šanciach. V päťdesiatych minútach sme už viedli dvoma Kunovými gólmi 2:0 a na rohy 13:0! Šťastie nás však opustilo. Futbalový boh neprijal malú Trnavu medzi veľké futbalové mestá. Slovan v tom roku vyhral PVP, my sme mohli EPM. Iba mohli, získal ho AC Miláno, ale či bol lepší, to si zrejme nikto neodváža tvrdiť.“

Oplati sa napísať tú zostavu, ktorá zohrála tieto dva pamätné zápasy. Geryk (Kozinka) – Dobiáš, Majerník, Jarábek, Hagara – Hrušický, Kuna – Martinkovič, Farkaš, Adamec, Kabát.

PÄT TITULOV MAJSTRA

Prvý raz bola Trnava majstrom roku 1968, päť bodov pred Slovanom. V predposlednom kole doma zdolala Trenčín 2:0 pred 20 000 divákmi. Čo sa dialo po poslednom hvizde, ťažko opísať. Hráči ani nestáli uťiecť do kabín, od šťastia ich diváci takmer udušili.

Už ako majstri vyhrali Trnavčania v poslednom kole v Plzni 7:0! Zostava z víťazného zápasu s Trenčínom: Geryk – Dobiáš, Jarábek, Hagara, J. Zlocha – Hrušický, Kuna – Martinkovič, Švec, Adamec, Kabát.

V druhom majstrovskom roku odišiel z kolektívu iba J. Zlocha, ale vrátil sa Majerník, prišiel Fandel a Košťál. Trénerom sa stal J. Hucko, Malatinský odišiel do Rakúska. Už päť kôl pred koncom bolo všetko jasné! Trnava bola opäť prvá, o päť bodov pred Slovanom, bola prvá v jesennej i jarnej tabuľke, doma stratila len jediný bod. V 23. kole doma stratila síce proti Sparte ten bodík (3:3), ale v prvý júnový deň už mohla oslavovať. Zostava v rozhodujúcom zápase: Kozinka – Varadin, Majerník, Jarábek, Hagara – Hrušický, Kuna – Martinkovič (Farkaš), Švec, Adamec, Kabát.

Nasledujúci rok prerušil sériu Slovan, predstihol Spartak o tri body. Trnava bola vyčerpaná. Pred odletom na MS do Mexika bolo treba zohrať za päťnásť dní päť kôl. Roku 1971 zavesil V. Švec kopačky na klince a stal sa trénerom svojich spoluhráčov. Úspešným, lebo jeho mužstvo vyhralo doma so Slovanom. Stadión bol plný a proti sebe stáli títo superi: Púchly – Dobiáš, Majerník, Jarábek, Hagara – Hrušický, Kuna, Fandel – Martinkovič, Adamec, Kabát. Slovan: Vencet – Mutkovič, Hrivnák, L. Zlocha, J. Zlocha – Jozef Čapkovit, Medvid, L. Molder – Švehlík (Pekárik), Jokl (Jurán), Ján Čaplovit. Jediný gól dal Adamec.

Preteký s belasými pokračovali aj v ročníku 1971/72. Trnava získala titul iba o dva body, lebo mala slabý začiatok. Prvý raz sa rozhodovalo až v poslednom kole, navyše vonku, v Nitre. Stačila remiza 2:2 pred 18 000 divákmi. Hostia viedli už 2:0, ale domácí vyrovnali. Slovan však prehral v Prešove 1:2 a majster bol známy: Kéketi – Dobiáš, Majerník (Váentovič), Hagara, Varadin

Komunismus jako zločin?

Dobře skrytá KGB

První mezinárodní konference o zločinech komunismu, kterou pořádá Klub angažovaných nestranných společně s Konfederací politických vězňů, přitáhla do Prahy čtyři slovy delegátů z celé Evropy i Spojených států.

Předseda KAN B. Dvořák označil komunismus za ideologii stejně zločinnou jako fašismus a doporučil proti němu postupovat obdobnými prostředky.

Podle závěrečného dokumentu bude předsednictvo konference žádat o odtajnění veškerých materiálů z doby komunistické vlády, a zároveň by mělo připravit podklady pro společnou obžalobu osob, jež se

podílely na porušování lidských práv. Po skončení konference o zločinech komunismu se konala tisková konference při níž náměstek federálního ministra vnitra ČSFR J. Ruml řekl, že český ministr vnitra Tomáš Sokol udělal zásadní chybu, která se mu nyní mstí, když s sebou při nástupu do funkce nevezl nikoho nového, komu by mohl absolutně věřit. Jan Ruml zdůraznil, že FMV dnes nemá přístup k agenturní síti KGB a ani ji není schopno nalézt. Popřel, že by Praha fungovala jako výcvikové centrum teroristů. Připustil však, že ve střediscích u Brna a Karlových Varů se teroristé školili a že v Praze pobývali významní mezinárodní teroristé, například Carlos. Abí Abú Del Hai nebo teroristé z Frakce rudé armády působící nyní v SNR.

Smíření ano, ale skutečné

Smíření v tom smyslu, aby se přestala komunistům připomínat jejich minulost, zejména těm, co byli za normalizace ze strany vyhozeni... ti lidé odešli ze strany právě kvůli tomu, že jim bolševické chápání socialismu nevyhovuje, tvrdí pan Dostál doslova. Jistě, i my, jsme proti tomu připomínat někomu jeho komunistickou minulost a stavíme se plně za národní smíření, jenže Dostál nerozlišuje mezi občany, kteří, ať už patří nebo nepatří ke KSČ, normálně pracovali a živilí rodiny a mezi politiky, estébáky, prokurátory, soudci a ekonomickými manažery, co se provinili proti lidosti. Nemělo by národní smíření vzejít, z jejich stany? Mezi námi žijí

lidé, kteří jejich vinou strávili léta v bolševických koncentracích nebo byli vyhozeni ze zaměstnání či jinak šikanováni. Je možné národní smíření, aniž se pachatelé tohoto zla svým obětem alespoň omluví? A na důkaz upřímnosti svých slov se nebudou hrnout do politických funkcí? Mezi nimi je i celá řada osmašedesátníků, kteří v rozporu s tvrzením pana Dostála prokázali v padesátých letech, že jim „bolševické chápání socialismu“ naopak vyhovuje. Jinak půjde jen o karikaturu smíření, nikoliv o upřímné podání ruky.

R. Malý
(LN 8. 10. 91)

Hodláte ztrávit letošní zimu na Floridě?

K okamžitému pronajmutí na celou dobu Vašeho pobytu mám prostorný sezonní byt ve velkém domě s veškerým zařízením a pohodlím: soukromé koupaliště a tenisový kurt (clay court) deset minut od mořské pláže, 50 mil od města North Miami. Měsíční nájem: \$975,00. Vojete kdykoliv (407)496-4186.

S radostí se připojujeme ke gratulacím Československu u příležitosti 90. výročí organizovaného fotbalu. Je známo, že původní Česká asociace fotbalu vznikla, když už některé kluby, jako SK Slavia a AC Sparta více let existovaly a hrály zápasy. Jsme rádi, že k rychlému rozvoji kopané na začátku tohoto století přispěli také britští trenéři v Praze.

Československo je přední fotbalovou zemí v Evropě a na vynikající úspěch jeho reprezentativního mužstva na ME v Bělehradu 1976 nelze zapomenout. Naše přátelské styky pokračují, o čemž svědčí utkání Anglie s Československem loni na Wembley a dojednaný start týmu Anglie v březnu příštího roku v Československu.

Graham Kelly
Chief Executive
The Football Association

— Kuna, Hrušický, Fandel — Masrna (Martinkovič), Adamec, Kabát. Oslavovalo se opatř s Malatinským.

Trnavčanov lákal aj piaty titul, uzavreli tajnú dohodu, že sa oň pokúsia. Mali ho už v 29. kole, keď vyhrali doma nad Prešovom 2:0 pred 25 000 divákmi. Napriek tomu, že nehrali Dobiáš, Kabát ani Masrna. Zostava: Kéketi — Kolenič, Majerník, Hagara, Varadin — Fandel (Kramlík), Hrušický,

Kuna — Martinkovič, Adamec, Horváth.

Od roku 1973 sa už v Trnave taký súbor nezišiel. Ba vlni vypadol z prvej ligy. Musel prísť jeden zo slávneho mužstva. Valér Švec, aby vrátil mužstvo tam, kam patrí...

NAJLEPŠÍ BOL ADAMEC

Sláva Trnavy vlastne trvala deväť rokov. Do ligy sa mužstvo vrátilo roku 1964 a pokles

nastal až roku 1973. Tri roky k sláve. Šesť vládnutia. Káder sa držal pohromade, aspoň jeho jadro, ktoré tréneri iba dopĺňovali. Kto bol z neho najlepší? Kuna, Dobiáš, Adamec? Váhy sa nakláňajú ku kanonierovi, posúďte. Geryk, Dobiáš, Hagara, Hrušický, Kabát, Fandel, Varadin, Martinkovič, Kuna a Adamec získali všetkých päť titulov. Majerník a Bóžik štyri. Púchly, Jarábek, Kéketi a Masrna tri. Kozinka, Kravárik, Švec, Farkaš a Valentovič dva. Macháč, Vyskoč, J. Zlocha, Brunovský, Glonek, Košťál, Juska, Kramlík, bratia Koleničovci, Horváth a Pavlík jeden. V kádri sa objavili aj Boško, Císár, Holcinger, Hamlik, Pavlák a Polák. Adamec dal rovných sto ligových gólov! Za ním nasleduje Kuna so 60 gólmi, Švec 40, Martinkovič 34, Kabát 32, Hrušický 30...

Ostala iba otázka: Vráti sa ešte niekedy futbalová sláva Trnavy? Nikto nedokáže dať v týchto dňoch uspokojivú odpoveď. Osemnásť rokov sa o to viaceré generácie pokúšajú, no nedarí sa. Trnava nie je veľkomesto, ani futbalová továrňa. Iba raz sa narodila taká generácia, ktorá mala taký talent a povahu na utvorenie takého kolektívu.

Alebo sa mylíme?

Luboš Cihlár

Fotbalista roku

(Anketa Stadiónu je od roku 1965)

- 1965 Ján Popluhár (Slovan ChZJD Bratislava)
- 1966 Josef Masopust (Dukla Praha)
- 1967 Ján Geleta (Dukla Praha)
- 1968 Ivo Viktor (Dukla Praha)
- 1969 Ladislav Kuna (Spartak TAZ Trnava)
- 1970 Karol Dobiáš (Spartak TAZ Trnava)
- 1971 Karol Dobiáš (Spartak TAZ Trnava)
- 1972 Ivo Viktor (Dukla Praha)
- 1973 Ivo Viktor (Dukla Praha)
- 1974 Ján Pivarník (Slovan ChZJD Bratislava)
- 1975 Ivo Viktor (Dukla Praha)
- 1976 Ivo Viktor (Dukla Praha)
- 1977 Karel Kroupa (Zbrojovka Brno)
- 1978 Zdeněk Nehoda (Dukla Praha)
- 1979 Zdeněk Nehoda (Dukla Praha)
- 1980 Antonín Panenka (Bohemians CKD Praha)
- 1981 Ján Kozák (Dukla Praha)
- 1982 Jan Flela (Dukla Praha)
- 1983 Ladislav Vizek (Dukla Praha)
- 1984 Jan Berger (Sparta CKD Praha)
- 1985 Ladislav Vizek (Dukla Praha)
- 1986 Jozef Chovanec (Sparta CKD Praha)
- 1987 Ivan Hášek (Sparta CKD Praha)
- 1988 Ivan Hášek (Sparta CKD Praha)
- 1989 Michal Bulek (Sparta CKD Praha)
- 1990 Ján Kocian (FC Spartak Peľ)

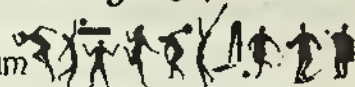
Vlazi Česko-Slovenského pohára

- 1951 Kovosmalt Trnava (neoficiálna súťaž)
- 1952 ATK Praha (neoficiálna súťaž)
- 1960/61 Dukla Praha
- 1961/62 Slovan ChZJD Bratislava
- 1962/63 Slovan ChZJD Bratislava
- 1963/64 Spartak Praha Sokolovo
- 1964/65 Dukla Praha
- 1965/66 Dukla Praha
- 1966/67 Spartak TAZ Trnava
- 1967/68 Slovan ChZJD Bratislava
- 1968/69 Dukla Praha
- 1969/70 TJ Gottwaldov
- 1970/71 Spartak TAZ Trnava
- 1971/72 Sparta CKD Ostrava
- 1972/73 Baník OKD Ostrava
- 1973/74 Slovan ChZJD Bratislava
- 1974/75 Spartak TAZ Trnava
- 1975/76 Sparta CKD Praha
- 1976/77 Lokomotiva Košice
- 1977/78 Baník OKD Ostrava
- 1978/79 Lokomotiva Košice
- 1979/80 Sparta CKD Praha
- 1980/81 Dukla Praha
- 1981/82 Slovan ChZJD Bratislava
- 1982/83 Dukla Praha
- 1983/84 Sparta CKD Praha
- 1984/85 Dukla Praha
- 1985/86 Spartak TAZ Trnava
- 1986/87 DAC Považská Bystrica
- 1987/88 Sparta CKD Praha
- 1988/89 Sparta CKD Praha
- 1989/90 Dukla Praha
- 1990/91 Baník OKD Ostrava

Veselé Vánoce a Šťastný Nový Rok

preje

všem přátelům

SVAZ ČESKOSLOVENSKÝCH SPORTOVců CHICAGO

Zlevněné zimní lety

Praha	\$ 695.00	Mnichov	\$ 602.00
Frankfurt	\$ 570.00	Vien	\$ 650.00

Přijímáme již rezervace na přímé lety Čs. Aerolinií Chicago-Praha-Bratislava, které budou zahájeny 4. května 1992.

Pro zimní dovolenou máme mimořádně levné zájezdy na Hawaiské ostrovy, do Mexika, na Jamajku a Floridu. Lodní zájezdy (Cruises) za veliké slevy.

TUZEX můžete poslat vánoční balíčky, předplatit auta a jiné potřeby.

Zavolejte a nebo napište o podrobné informace.

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Telefon: (708) 749-1333

Fax: 708-749-1350

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TURON, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 a.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
(708) 387-7000

„Neumlčená“**Kronika katolické církve
v Československu
po druhé světové válce**

Nově utvořené pražské nakladatelství „Zvon“ vydalo dvousvazkovou knihu, jež by měla být aspoň pro křesťanský smýšlejší veřejnost knihou roku. Již v názvu „Neumlčená“ je vyjádřena pozice a historie katolické církve v Čs. republice v pohnutých letech 1945-1950.

Autor knihy - Václav Vaško - se narodil ve Zvolení v roce 1921; po otci je Čech, po matce Slovák. Studoval ekonomii, již od studentských let byl znám jako katolický aktivista. Za slovenského národ. povstání byl zajat a odsouzen k trestu smrti,

na štěstí poprava v Bánské Bystrici byla odložena.

Po komunistickém puči byl počátkem let padesátých zatčen a při procesu s předáky Katolické akce dostal 13 let těžkého žaláře. Přežil Ruzyň, Leopoldov, Mírov a jáchymovské uranové doly. I po amnestii byl pod stálým dozorem Státní bezpečnosti. V současné době vede nově založené katolické nakladatelství „Zvon“.

Již nástin Vaškova pohnutého života nám napovídá, že jde o muže s velkým „M“, o křesťana, jehož víra sílí utrpením, který nesvolává pomstu na odpurce a pronásledovatele církve. Autor sám nazval své dílo kronikou; nepovažuje ji za souhrnné historické dílo, doufá však, že jeho práce pomůže osvětlit mladé a

mladší generaci dosud neznámé skutečnosti našich dějin. Zároveň chce zachytit s historickou věrností atmosféru doby, jak ji prožívala církev a věřící křesťané. Vaškova kniha je doložena četnými statistikami, dosvědčujícími věrnost kněží i laiků jak církvi tak národu.

Za nacistické éry bylo gestapem zatčeno a prošlo nacistickými koncentráky, káznicemi a vězeními téměř 500 českých katolických kněží. Domů se z nich nevrátilo, nebo zemřelo krátce po návratu z kriminálu na následky věznění 76 kněží. V pověstném koncentráku Dachau u Mnichova bylo soustředěno na 2800 duchovních, Čechů tam bylo 159; mezi nimi pozdější arcibiskup pražský Josef kardinál Beran a později litoměřický biskup a kardinál Štěpán Trochta.

Mezi obětmi z řadového duchovenstva je patrně nejznámější lidický farář Josef Štemberka. Třiatřicet let byl v Lidicích farářem. Když 10. června 1942 byla jeho farnost srovnána se zemí a všichni muži postříleni, SSmani z popravčí čety nabídli Štemberkovi život. Ale 73-letý dobrý pastýř jejich nabídku nepřijal a postavil se ke zdi k ostatním lidickým mužům - mučedníkům.

Strhující je osmá kapitola „Boj“. Píše se rok 1949. Komunistické vedení se s konečnou platností rozhodlo likvidovat katolickou církev nebo si ji podmanit tak, aby se stala služkou státu a komunistického režimu. Ministr spravedlnosti Čepička ultimativně žádal, aby církev okamžitě vyhlásila loyaltitu vládě, zrušila všechna opatření proti kněžím, spolupracujícím s vládou a zároveň suspendovala kněze, obviněného nebo odsouzeného z protistátní činnosti.

Na tajné biskupské kon-

ferenci 15. června 1949 v Praze vydali biskupové pastýřský list, který vešel do dějin pod názvem „Hlas československých biskupů a ordinářů věřícím v hodině velké zkoušky“. List podepsalo všech 14 českých a slovenských biskupů. Biskupové v něm zdůraznili, že u vědomí své odpovědnosti před Bohem a svědomím celého světa nemohou již mlčet k útokům na jednotu a vedení katolické církve v ČSR. Biskupové apelují na věřící, aby byli katolíky celými a důslednými, aby zůstali věrni Svatému Otci, svým biskupům. „Nedejte se mást falešnými proroky, sťezte se dravých vlků i v rouše beránčím. Církev je nepřemožitelná. Bďte a modlete se! Zehnáme všem, kdo trpí nebo budou trpět protiventvím pro spravedlnost!“

Šestnáctého června 1949 stanulo před senátem brněnského oddělení Státního soudu v Praze 18 bývalých vedoucích rozpuštěné katolické tělovýchovné organizace „Orel“. Soud kvalifikoval náboženskou, kulturní a tělovýchovnou činnost Orla jako velezradu, orelskou národní pout' na sv. Hostýn jako protistátní manifestaci. Hlavní obžalovaný, Bohuslav Koukal, dostal 18 let; dohromady byla tato 18-členná orelská skupina odsouzena ke 150 letům žaláře, z toho si odseděli 110 let.

Jedním z nejhrůznějších zločinů Gottwaldova režimu byla násilná likvidace mužských a ženských řeholí. Gottwald označil likvidaci mužských řádů jako „úkol dne“. Prvním úderem byl monstr-proces s představiteli řádů v Čechách a na Moravě. Devět obviněných patřilo k výkvětu našeho řeholního kléru. Soud rozhodl, že všichni obžalovaní, hlavně opati Machalka a Tajovský, udržovali spojení s nepřátelskými silami a pokoušeli se rozvrátit lidově demokratický řád. Vynesené tresty: od doživotí do 10 let.

Pak přišel hlavní úder. V rozpětí 14 dnů mezi 13. a 27. dubnem roku 1950 došlo k násilné likvidaci mužských klášterů. Jednoty SNB a Lidové milice v noci obklíčily klášterní objekty,

násilím vnikly dovnitř, přinutily řeholníky, aby se rychle oblékli a ještě před svítáním vyrazili kolony aut s řeholníky do míst internace. Staly se jimi velké kláštery jako Broumov, Želiv, Osek a další.

K únoru 1948 působilo na území Československa 61 řeholních společností: 25 mužských a 36 ženských. Dohromady měly přibližně 15.200 členů, z toho 3000 mužů a 12.200 žen. Historik Kaplan uvádí, že v dubnu 1950 bylo internováno 2.192 českých a slovenských řeholníků.

Na rozdíl od likvidace mužských klášterů akce VŽK (vyklizení ženských klášterů) neprobíhala najednou, ale postupně od srpna do října 1950. Celkem bylo likvidováno 720 klášterů a internováno přes 10.000 řeholnic.

Přepadu klášterů z 13. na 14. dubna se podnes říká „čs. barťolomějská noc“. - Žádost o povolení obnovy řeholního života uváděla, že řeholníci a řeholnice strávili od jara 1950 do jara 1968 ve vězeních a internacích úhrnem 42.763 let. Jak děsivé!

První z biskupů byl internován pražský arcibiskup Josef Beran. Internace začala po slavnosti Božího těla, 19. června 1950 a skončila jeho nuceným odchodem do Říma v únoru 1965. Pro Berana to byla velká obět'; k národu a pražské arcidiecézi byl citově hluboce vázán. Kardinál Beran zemřel 17. května 1969 v Římě. Za věrnost církvi a sv. Stolci ho pochovali v kryptě vevechrámu sv. Petra mezi hrobkami papežů.

Rozhořčená reakce celého svobodného světa na popravu Milady Horákové patrně odvrátila komunisty od zamýšleného monstr-procesu s arcibiskupem Beranem a místo toho začal proces s 9-člennou skupinou „velezrádců a vyzvědačů“ z řad vyšší církevní hierarchie, mezi nimi světící biskup otomoucký Stanislav Zela, opat břevnovský Jan Opasek (řádovým jménem Anastáz), strahovský opat Jarolmík, svatovítský kanovník Čihák, Švec a Otec Mandl. Prokurátor Feješ označil tyto statečné Boží

**Zákazníkům, přátelům,
krajanským klubům a spolkům
přeje**

PŘÍJEMNÉ VÁNOCE

a

V NOVÉM ROCE 1992

dobré zdraví, veselou mysl a osobní spokojenost

UNIGLOBE

Cihak Travel, Inc.

**6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL 60402**

**Phones: (708) 795 - 9050
Chicago (312) 242 - 6110**

**Hodně duchovních radostí
z narození Spasitele
a spokojený rok 1992**

přeje

lidem dobré vůle

ADOLF - BERWYN FUNERAL HOME, LTD

2921 Harlem Ave. Berwyn, Ill.

(708) 484-4111

**Všem svým členům, přátelům, příznivcům
a celé krajanské veřejnosti**

přeje

klidný a úspěšný nový rok 1992

předsednictvo odbočky „28. říjen“ z ČSNRA.

sluhy za agenty Vatikánu, oslovovatele válečných hrůz a masového vraždění lidí. Rozsudek státního soudu: od doživotí pro opata Opaska, k trestům odnětí svobody od 25 do 19 let. V roce 1969 proběhlo rehabilitační řízení všech devíti odsouzených. Soud zrušil v plném rozsahu vynesené tresty s poukazem, že rehabilitovaní se žádného trestního činu nedopustili.

Vzájemná kapitola je věnována odsunu Němců a principu kolektivní viny. Autor otevřeně doznává, že protiněmecká historie, volající po pomstě, zachvátíla nejdříve katolíka, včetně několika kněží.

Velkou pozornost věnuje autor pastýřským listům čs. biskupů, v nichž zaujímali stanoviska k tíživým problémům doby, ať to byla otázka náboženského tisku církevních škol, či sociální a majetkové reformy.

Plných čtyřicet stránek prvního dílu se Vaško zabývá církevně-politickým vývojem na Slovensku. Rodinný původ (český otec, slovenská matka), růst ve slovenském prostředí, pomáhají autorovi vidět poněkud jinak kořeny slovensko-českého problému, než se nám tradičně předkládají. Připomíná, že k základním ideovým článkům nově vzniklého čs. státu v r. 1918 patřila koncepce „čechoslovakismu“, jediného československého národa. Slovinci prý jsou jen mladší větví českého národa a slovenština, že je jen jedním z dialektů češtiny, povýšeným „na neštěstí“ na spisovný jazyk. Autor se sám domnívá, že Slovinci jsou nám sice jazykově nejbližší, ale myšlením, mentalitou a religiositou se spíše podobají Polákům než nám.

Vaško dále soudí, že problém slovensko-český je vedle etnického problémem do značné

míry náboženským. Český liberál byl přesvědčen, že katolík nemůže být dobrým Čechem, je jen klerikálem. Nejhorší ohlas v prvních letech republiky však mělo české volnomyšlenkáření, nešetřný až výsměšný přístup k slovenskému hluboce zakofeněnému křesťanství, pokusy odstranit kříže ze škol, zestátnit konfesijní školy, ap.

Liberální evangelík Vavro Šrobár se stal pinomocným ministrem pro Slovensko. Svým přehnaným antiklerikalismem přispěl k tomu, že už koncem roku 1918 založil Andrej Hlinka slovenskou ľudovou stranu. Vznik ľudové strany byl počátkem vnitřních bojů; čs. úřady považovaly stranu za podezřelý element. Šrobár vědomě křivdil Hlinkovi i jeho straně. Vždyť zakládající shromáždění ľudové strany proklamovalo loyaltitu jak novému čs. státu, tak jeho prezidentu Tomáši Masarykovi. Schůze Rady slovenských katolických kněží, již předsedal Hlinka, nadšeně souhlasila se spojením slovenského a českého národa v jednom státě. Na žádost rady čs. vláda pak požádala Vatikán, aby novými biskupy byli jenováni kněží, kteří nikdy nezdali svůj slovenský původ. (Šrobářův negativní a tendenční postoj vůči slovenským katolíkům a Hlinkovi dosvědčuje i Ferdinand Peroutka v II. díle „Budování státu“ - (poznámka pisatele).

Ještě dnes je těžko pochopit, proč političtí představitelé českého a slovenského katolicismu se nedovedli vzájemně podpořit při obraně náboženství, či při prosazování křesťanských zásad do veřejného života.

Vaško říká, že to byla osobní rivalita vůdců (Šrámek-Hlinka) a nezdravě chápaný nacionalismus. Slovinci katolíci nebyli českým dost státotvorní a čeští slovenským dost katoličtí. K podněcování protičeských nálad na Slovensku obratně přispívali pomad'arštění Slovinci

(mad'aroni): nejvýznamnější z nich byl neblaze proslulý Béla Tuka, později ministerský předseda „Slovenské republiky“.

Zakončíme kapitolu o slovenském katolicismu Vaškovými poznámkami o Tisovém procesu:

Tiso byl odsouzen k trestu smrti provazem 15. dubna 1947. Ve vládě hlasovali pro udělení milosti pouze ministři Slovenské demokratické strany a Čs. strany lidové. President Beneš žádost o milost zamítl. Diplomati západních mocností, vatikánský internuncius v Praze, americký kardinál Griffín diplomaticky intervenovali pro udělení milosti. Beneš však jednal podle Gottwaldovy žádosti. (President Havel řekl před několika týdny, že se plně stotožňuje s rozsudkem viny, ale že by byl rozhodně pro milost, protože je již ze zásady proti trestu smrti. - Poznámka pisatele).

Základní koncepce Tisovy obhajoby byla, že cokoliv dělal, dělal v zájmu slovenského národa. Obstojí však takováto obhajoba z hlediska křesťanské morálky? Pater Kajpr, šéfredaktor „Katolíka“, tenkrát napsal: „Takováto obhajoba z etického hlediska neobstojí. Také Hitler dělal vše v zájmu Německa a Mussolini v zájmu Itálie. Omlouvat morálně vadné jednání „svatým“ zájmem je známkou národního sobectví. Není jiné morálky pro národy a jiné pro jedince.“

Arcibiskup Karol Kmet'ko, signatář Martinské deklarace z roku 1918, pronesl ve své svědecké výpovědi větu, stojící za zaznamenání: „Kdyby se Tiso vzdal presidentsví tehdy, když vyšel židovský kodex (t.j. soubor protizidovských zákonů

a nařízení), byl by býval šťastný národ a dokonce i on sám“.

Vaškova kronika věnuje pečlivou pozornost všem procesům počátkem let padesátých, pokud byli mezi obžalovanými kněží nebo katoličtí aktivisté. Ale je tam i půvabná kapitola o Miladě Horákové i s její modlitbičkou, kterou se modlívala v kriminálu.

Poučný je detailní seznam všech mužských a ženských řečnických řádů i s popisem jejich hlavní činnosti. V knize jsou zachyceny všechny významnější katolické organizace, jejich smutné osudy, stejně tak je zachycena likvidace katolického tisku.

Čihošťský „zázrak“ a tragická smrt faráře Josefa Toufara je popsána do všech detailů jako doklad vražedné hrůzy, s níž se tenkrát postupovalo proti církvi a jejím kněžím. Čtenáři Hlasu Národa znají celý případ z literárního zpracování R. Ströbingera v knize „Stalo se v adventě“.

Vaškova kronika „Neumlčená“ je čtení až otřesné. Ale všechny ty doklady a líčení o pronásledování církve a všech jejích údů, ať duchovních či laických, vyústí v jasně zářící pravdu, že církev zůstala neuml-

čená, že brány rudého pekla ji nepřemohly.

Sluší se poděkovat autorovi za opravdu dobré dílo a přidat ke slovu díky i přání, aby napsal ještě třetí díl, jež by zachytil osudy církve v Československu od konce let padesátých až k „sametové revoluci“ roku 1989, kdy již se celý národ hlasitě modlil „Svatá Anežko česká, oroduj za nás.“ ar

Vaškovu knihu „Neumlčená“ si můžete objednat či koupit v nakladatelství ZVON, Spálená ul. 8, Praha 1. Cena obou dílů 90 korun a je též k dostání ve všech katolických nakladatelstvích a knihkupectvích.

Cleveland - Ohio
Veselé vánoce
a požehnaný nový rok
přátelům a známým
přeje
Václav Hesoun

PRÍJEMNÉ SVIATKY
VŠETKÝM ČECHOM A SLOVÁKOM
DOBREJ VÓLE

praje

DR. JURAJ PODZÁMSKÝ

VESELÉ VÁNOCE A HODNĚ ZDRAVÍ
A SPOKOJENOSTI DO NOVÉHO ROKU

přeje všem svým zákazníkům
a československým přátelům

COMMERCIAL NATIONAL BANK
OF BERWYN

FOR ALL YOUR FAMILY BANKING NEEDS

All phones (708) 484 - 0800

Main Bank

3322 S. Oak Park Avenue, Berwyn, IL 60402

Manor Branch

5915 W. 35th Street, Cicero, IL 60650

MEMBER F.D.I.C.

K & K ORNAMENTAL IRON INC.
3123 S California Ave. ☎ 523 - 4096

přeje všem svým zákazníkům a krajanům

i starousedlíkům

hřejivou vánoční rodinnou pohodu

a

šťastný, tentokrát snad opravdu veselější
NOVÝ ROK 1992

Karel a Jarka KULHÁNKOVÍ
se všemi zaměstnanci.

Piotr Tarlinski — jméno, které ještě nedávno nikomu téměř nic neříkalo. Otec Piotr je polský kněz, který s několika bohoslovci vytvořil hudební skupinu. Jejich žánrem je elektronická meditativní hudba. V měsíci srpnu byl v Bílé Vodě u Javorníka uspořádán koncert, jehož výtěžek je určen na úhradu pobytu dětí z černobylské oblasti. Přesto, že se koncertu zúčastnila i celá řada nevěřících, jeho atmosféra všechny přítomné úplně strhla. Pro řadu z nich to bylo první bližší setkání s katolickou církví a s Ježíšem ve společenství. Skupina Piotra Tarlinského nejenže vystupovala zcela zdarma (nenechali si zaplatit ani

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

cestovní výdaje), ještě navíc sami přispěli peněžitou částkou na konto černobylských dětí.

Poslední srpnovou sobotu se konalo v Praze zasedání Komise pro laiky, která je poradním orgánem biskupa, odpovědného biskupské konferenci za práci s laiky, jímž je pražský arcibiskup M. Vlk. Z jednání vyplynulo doporučení, aby v každé diecézi byl ustanoven konkrétní pracovník, který bude koordinovat všechny formy aktivit

laiků v příslušné diecézi. Hlavním posláním laiků v církvi je jejich místo ve společnosti, ve formaci osobnosti vzájemnou výměnou darů, v jednotě s kněžími v duchu II. vatikánského koncilu. Tedy žít a pracovat jako společenství ve světě a být místem na hoře ležícím. Komise připravuje základní koncepční náměty práce a formace laiků pro české a moravské diecéze.

Před nedávnem se uskutečnilo v Bratislavě první setkání slovenských katolických lékařníků, kterého se zúčastnil i předseda Evropského sdružení katolických lékařníků magistr F. Scheer z Rakouska. Účastníci se především zamýšleli nad postavením křesťana a lékaře v dnešní společnosti.

Paletu náboženských periodik na Slovensku rozšířil časopis Viera a život, který vydává Tovaryšstvo Ježíšovo ve vydavatelství Dobrá kniha se sídlem v Trnavě. Štefánikova 44. Časopis se chce věnovat křesťanské orientaci v dnešním duchovním chaosu s tím, že se bude zaměřovat na aktuální problémy a jejich křesťanské řešení.

S mimořádným souhlasem biskupa Jána Hirky se první

srpnovou neděli 1991 sloužila bohoslužba na místě údajného zjevení Panny Marie v Litmanovce na Slovensku. V dopise, který zaslal zdejší duchovní správě, že slavení této liturgie neznamená uznání pravosti zjevení ze strany církevní autority a že bohoslužba se zde nebude moci sloužit každou první neděli. Dále vyzval věřící k trpělivé modlitbě k Matce Boží.

V září navštívil Československo Don Stefan Gobbi, zakladatel Mariánského kněžského hnutí (MKH), které vzniklo ve Fatimě 8.5. 1972 v kapličky Zjevení. Zde dostal Don S. Gobbi vnitřní pokyn, aby začal zapisovat určité vnitřní vzkazy, které dostává od Matky Boží. Na její pokyn založil Mariánské kněžské hnutí. Postupně vznikla kniha „Panna Maria kněžím“, která vyšla v mnoha světových jazycích, rovněž i v češtině. V současné době téměř ve všech státech Evropy, Ameriky, Asie, Afriky a Oceánie existují národní centra MKH. Pro Čechy a Moravu je centrum v Olomouci, Černochova 7, PSČ 772 00. Členy MKH je kolem 300 biskupů (mezi nimi i několik kardinálů) a přes 60 000 kněží.

V srpnu 1991 se konal v Kežmarku první festival „Ev-

ropského lidového řemesla“, kam se sjeli umělci a lidoví kováři, hrnčíři, šperkaři aj. Nejen z naší vlasti, ale i ze zahraničí. Slavnou bohoslužbu slavil v chrámu sv. Kříže spišský biskup mons. J. Tondra. V promluvě vyzvedl myšlenku, že umělecká práce je prostředníkem jednoty a sbratření lidí Evropy, je darem, kterým nás obdaroval náš Otec.

Začátkem července 1991 se uskutečnila první pout' Slovenska do Svaté země, které se zúčastnili biskup Dominik Tóth, spolu se šestnácti kněžími a sedmnácti laiky. Při této příležitosti se konalo požehnání desky se slovenským textem Zachariášova chvalozpěvu. Deska byla pak umístěna na stěně nádvoří v Ain Karem, v místě narození sv. Jana Křtitele.

V první polovině srpna nakladatelství Signum unitatis uspořádalo I. akademický týden na Pavlátově louce pod Rezkem v Novém Městě n. Met. s námětem „Aby všichni jedno byli“. Přednášeli známé a významné osobnosti z oblasti vědy, umění, politiky a náboženství. Všichni účastníci se shodli v tom, že setkání přispělo k většímu sblížení věřících i nevěřících, generace mladé i starší, studentů i nestudentů. Příjemné přírodní prostředí vytvořilo pokojný rámec celé akce a všichni se rozcáhli s úmyslem, že se zde opět po roce setkají.

*Od Šumavy ke Karpatům
zasvit' hvězdo z Betléma,
v srdce lásku Jezulátka
národům vlej oběma...*

*Aby láska, jež přišla na svět
v betlémském chlévě, rozehrála
naše chladná srdce,
u Jeslíček vyprošují
Anežka a Karel
Chrobákové s dětmi*

VANOCE 1992

OBLASTNÍ VÝBOR ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ V CHICAGU, ILL.

Srdečně přeje krajaňské veřejnosti
i našim drahým doma

**ŠŤASTNÉ VÁNOČNÍ SVÁTKY
A HODNĚ ZDARU
DO ROKU 1992**

Tony Jandáček
předseda

Olga Kovářová
tajemnice

Václav Ženišek
pokladník

v Berwynu 1992

*Láskyplné svátky Kristova narození
a požehnaný nový rok
všem přátelům a známým
ze srdce přeje*

Jan F. Uhlir

Troutisha Uhlirová

**Eduard a Alice
VEDRALOVI**

*přeji touto cestou
všem svým
přátelům a známým
požehnané svátky vánoční
a šťastný nový rok 1992!*

SEZNÁMENÍ

Vdova po lékaři, hledá touto
cestou kamaráda (manžela)
do 80 let.
Značka: „Bez závazků“
Píště: M. Verlotta
9 S 555 Allison Ct.
Hinsdale, IL 60521

Blahopřání presidentu Ukrajiny

Velevážený pan
Leonid Makarjevič Kravčuk
prezident Ukrajiny
Kijev - Ukrajina

Vážený pane prezidente!

Níže podepsaný český exulant v USA, rodem z obce Kupičov na Volyni, autor knížky veršů: Květy hněvu, přeložené do ukrajinštiny Ing. Petrem Marčenkem, Vám srdečně blahopřeje k vašemu vítězství ve volbách na prezidenta svobodné a nezávislé Ukrajiny.

Nechť Pán Bůh Vám žehná i celému Ukrajinskému národu i ostatním bývalým porobeným národům střední a východní Evropy!

S projevem hluboké úcty

Josef V. Toman-Tománek
P.O. Box 2090
New York City
N.Y. 10009, USA

Josef V. Tománek

Zdeněk Rutar

K narozeninám přáteli Josefu Tomanovi-Tománkovi

Sešmdesát devět,
zdravý's jako medvěd!
Do pátého poschodí
už se lehko nechodí,
trochu víc se pospává,
když zas trápí únava.
Přec však na svůj věk
zdravý's jako rek!

Co je to na dělostřelce,
jenž útočil na vetřelce
i s kanóny přes průsmyky!
Podporučík znamenitý
i na rudé zlotřilce
ostřím slov svých řtil se.
Časy se však přece mění!
Toman dostal povýšení!

„Po Sametu“, jak se říká,
má Toman podplukovníka -
tři hvězdičky pětícípé
zlaté! Ještě nejsou všité!
Hodnost - nepodléhá daním -
dostal z Prahy s pěkným psaním
Čech z Volyně, tvůrce knih,
skromnější než mnohý mnich!

(New York, listopad 1991)

Ota Filip

Květy z ciziny

S panem Tománkem, bývalým důstojníkem Svobodné armády na východní frontě a básníkem, jsem se setkal v posledních letech exilu několikrát. Naše poslední setkání bylo dojemné. Natáčel jsem v New Yorku pro první západoněmecký televizní program filmový dokument o Stalinovi, o jeho zahraniční politice a o obětech jeho komunistické koloniální expanze a o násilně podvodných okupacích. Pan Josef Tománek (pod generálem Svobodou důstojník československého armádního sboru v Sovětském svazu) nám řekl mnoho zajímavého o tom, proč na Dukle museli na Stalinův příkaz nesmyslně vykrváčet mladí lidé, povětšinou idealističtí Volynští Češi. Důvod byl jediný: Volynští Češi, k nimž pan Josef Tománek patří, byli českými vlastenci a zapřísáhlí protikomunisté!

Dnes chci proto mluvit o dojetí, které mne přepadlo, když jsme s panem Tománkem začali v newyorské Sokolovně na 71. ulici natáčet dokumentární film. Pan Tománek před televizní kamerou „naladil“ slavnostní hlas a na klopě jeho saka se třpytil čs. lev ve stříbře. Jeho až snad příliš slavnostní a trochu patetický hlas, jaký se na obrazovce vyjímá vždy křečovitě a nepřirozeně, se nám ovšem vůbec nelíbil. Tak jsem proti tomu jeho pathetickému hlasu použil starého televizního triku: Začal jsem mezi otázkami uvádět básníka a starého vojáka do rozpaků tak „úspěšně“, že se mu za chvíli zlomil hlas a rozklepala brada. To právě pan Tománek mluvil o slabochovi generálu Svobodovi, který ten masakr na Dukle — ve jménu Stalina — nejen připustil, ale i organizoval! Včera jsem se znovu v mnichovské TV střížně díval na záběry z newyorské Sokolovny a zase mne přepadlo dojetí. Mohl jsem si totiž obraz zastavit a podívat se do Tománkovy tváře; pomocí computeru

jsem si ji na obrazovce zvětšil a zaostřil na detail. A tak jsem na stojícím obraze básníkovy tváře objevil v levém oku slzu. O několik vteřin později se panu Tománkovi z pravého oka vykulily dokonce tři slzy. Pustil jsem si k těm slzám zvuk; pan Tománek hovořil o jakési nacisty obsazené a kulometnými hnízdy prošívané oblasti nad Duklou a vydal mi svědectví o tom, jak generál Svoboda dal rozkaz k dobytí celé té oblasti Dukly, bez dělostřelecké přípravy, bez tanků a bez podpory letadel. Zrána na posádku parťazů zaútočilo 150 chlapců z Volyně. Večer se do východní pozice vrátilo jen 10 živých.

Rozechvěn zážitkem jsem si večer začal číst v Tománkově nové knize veršů „Květy z ciziny“. Když jsem se do básní začel, připadlo mi, že právě tak jako před několika hodinami ve střížně televizních filmech hledím i tentokrát do Tománkovy tváře, jenže zřejmě do její odvrácené podoby, kterou rozpoznává snad jen Bůh. Já jsem pana Tománka v jeho verších skoro už nepoznal. Pravda, pan Josef V. Tománek je básník, jenž někdy ani neví, anebo nerozpoznává, kdy skutečně básní a kdy téměř beznadějně propadá do pathetismu, který z literární-estetického hlediska nelze akceptovat, i když je lidsky čtenáři blízký a srozumitelný.

Pan Tománek je skutečným básníkem jen v okamžicích, v nichž se zamýšlí sám nad sebou, nad svým osudem a popisuje své zážitky z Volyně a z války. Ve verších, v nichž nám objevuje dávno objevené pravdy nebo lži, ztrácí jeho básnění to, čím jinak okouzluje: bezprostřední čistotou naivitou a nevinností. Jak pravdivě a rozechvěle zní třeba jeho verše ze sbírky „Květy z ciziny“, které věnoval svému synu:

Synu, když zde sám prožívám
smutné stáří,
útěchu mi dává Bůh a Kristus Pán.
Napiš mi, kde bydlíš a jak se Ti
daří,
co Ti píš z Čech a kde jsi
zaměstnán?
Co dělají Tvůj syn Kryštof a
choť Jana?
Neviděl jsem Tě už velmi
dlouhý čas!
Než zde v Novém Yorku
odzvoni mi hrana,
všechny v Los Angeles chť
bých spatřit vás.

Básník Tománek ví, že jeho osud je samota a osamění v tom nejsmutnějším smyslu slova; tedy samota metafysická i bezprostřední, hmotná v každém okamžiku básníkovy přítom-

Podplukovníku Josefu Tománkovi

K 79. narozeninám 19. XI. 1991)

Z těžkými mraky studená koryta řek se dusí
tisíce dnů zapadlo v propasti děsivých moří
zem vpila krev bratří a přátel na Volyni
a v srdci jen plamínek víry a naděje hoří

A přece nad hrůzou války a zmaru a smrti
červánky míru duhovou krásou zaplály k ránu
zmučenou zemí se ozvala dětská píseň,
aby pak sbory dík za život vyznaly Pánu.

Vltava jako dřív šumí a břehy smáčí
vzpomínky na domov. Volyn a Prahu u srdce hřeji
domov je v New Yorku a s bratrskými Orly
je konec slzám a bolestné beznaději

Pozdrav Vám z daleké posílám zchudlé a odrané vlasti
a přání: ať se k Vám Pravda a Láska sklání
zdař Bůh Vám, příteli, žijte teď v klidu a míru
rolí Vám sílu dej, zdraví a požehnání.

Všechno nejkrásnější, pevní zdraví a sílu
k další práci, radost nad životním dílem a
stálou pomoc i ochranu Boží Vám ze srdce přeje
oddaný

Vítězslav Horyna
(člen redakce Pražského Orla)

Praha, listopad 1991

nosti uprostřed fantasmagorického New Yorku. Je to básník touhy po navždy ztraceném dětství na Volyni, člověk traumatizován sice vítězstvím, vzápětí však prohraným bojem za svobodu vlasti.

Josef Tománek vydal dosud asi deset sbírek svých veršů a hudebních skladeb. Nakladatele nikdy nepotřeboval. I teď, v sedmdesátipětiletých, si pan Tománek k své penzi najde v New Yorku vždy nějaký „job“, a když si vydělá a trochu peněz ušetří, vydá ve vlastním nakladatelství (které nese honosný název „Voice - Book and Music Publishers, New York“) - zase novou sbírku básní, nové písně, nebo hudební skladby.

Josef V. Tománek je v československém exilu ojedinelý samorost a podivín nejvzácnějšího druhu. Skutečnost, že existuje a způsob, jak se v exilu s cizím světem vyrovnává, přesněji řečeno jak se téměř už 40 let v New Yorku odmitá s realitou své existence vyrovnat, nebo aspoň usmířit, na jedné straně šokuje, na druhé straně by však měl zahanbit ty Čechy a Slováky, kteří na Západ

přišli nikoliv za skutečnou svobodou, nýbrž za svobodou konzumu. Panu Tománkovi americké úřady už několikrát nabídky americké státní občanství, básník však zůstal věrný své vlasti, proto americkou státní příslušnost nepřijal a odmítl ji se slovy: „Přišel jsem do Ameriky jako politický uprchlík, a jako politický uprchlík tady i zemřu.“

Na hřbitově v americké Čenstochově v Doylestownu, Pennsylvania, v řadě číslo 23, hrob 39, si pan Tománek už zaplatil místo a postavil náhrobní kámen s anglickým nápisem: Zde v Bohu odpočívá Josef Tománek, básník, a důstojník v II. světové válce v Evropě, syn Julie a Václava, narozen v listopadu 1912 v Českém Kupičově na Volyni.

Zemřel... Za slovem „died-zemřel“ je na šedém mramoru místo pro 20 písní, která - až budou doplněna, budou svědectvím Tománkovy lásky k jeho rodné Volyni, k českému národu a hlavně jeho neoblomné víry v Boha.

Napsáno v roce 1989.

moldau restaurant

czech - american cooking

9310 W. OGDEN AVENUE
BROOKFIELD, ILLINOIS 60513

708 - 485 - 8717

Open Daily

11 A.M. - 9 P.M.

Closed Wednesday

MARKETA VANFCEK

CZECH VOICE OF CLEVELAND

WRMR AM 850 ON THE DIAL
SUNDAYS 11:00 A.M. - NOON

JOE KOCAB
883 - 4760

4501 CULLEN DR.
CLEVELAND, OHIO 44105

Hlas pastýře...

Msgr. Petr Esterka píše:

Mojí draží,

tak už jsem se tedy stal tím Kalifornianem. 11. listopadu jsem se definitivně nastěhoval do fary u kostela Panny Marie-St. Mary's ve Fullertonu po tom, co jsem se doslova „vykopal“ ze sněhu v Minnesotě, kde ho již letos napadlo rekordní množství a ujel jsem zimě do slunné Kalifornie. I ve Skaliských horách (za Denver, Co.) jsem musel změnit svůj cestovní plán a to na jih, abych se vyhnul sněhu. Díky Bohu, vše dobře dopadlo a já jsem bez nehody dojel až k Vám. Celkem jsem ujel přes 3.000 mil a hned po příjezdu jsem musel znovu na cestu a to k našim krajanům do San Franciska a okolí. Hledím s velkou nadějí na své nové působení a v srdci cítím, že jsem mezi svými...

Rád bych Vás všechny pozval na naše vánoční bohoslužby. Ač tyto řádky píši ještě v listopadu, první neděle adventní je už přede dveřmi a než se nadáme, budou zde Vánoce. Měli bychom se na ně připravit nejenom po stránkách materiálních, ale hlavně po stránce duchovní. Musíme nechat Krista narodit se znovu v našem každodenním životě a nechat ho vstoupit do našich srdcí, aby se stal králem a centrem našeho života. Musíme zapřít sebe sama, uznat své nedostatky, litovat a prosit za odpuštění našich hříchů, především za svou sobeckost a za neschopnost milovat tak, jak to od nás očekává Pán Bůh. Chceme-li, aby nám Bůh odpustil naše viny, musíme nejdříve odpustit těm, kteří nám ublížili. Jen tak se přiblížíme k onomu Děťátku betlémskému, které se narodilo, aby nás naučilo a ukázalo nám jak máme žít, abychom plnili vůli našeho Stvořitele. Jen lidé s čistým srdcem mohou najít ten opravdový, trvalý mír a pokoj, který nám přinesl Ježíšek.

„CHYBI MI TU MASARYK,“ ŘÍKÁ SPISOVATEL A POLITIK OTA HORA

Udělal, co mohl

Mezi těmi, kterým prezident propůjčil Řády T. G. Masaryka bylo mnoho slavných. Bohužel, jen několik se slavnostní chvíle dožilo. Jedním z těch, co přebírali významné osobní, byl i Ota Hora, politik a spisovatel, komunisty odsouzen v nepřítomnosti k trestu smrti. Autor legendární knihy *Svědectví o puči*. Poprvé jsem se s ním setkal v říjnu na kongresu Národní sociální strany, podruhé, když jsem ho požádal o rozhovor, v jednom pražském bytě v obyčejném paneláku.

„Do Národní sociální strany a její mládeže jsem vstoupil v roce 1925 ve svém rodišti - Golčově Jeníkově u Čáslavi. V šestnácti jsem začal psát do místních novin a později i do Českého slova. Po vyhození obecně a čtyř tříd měšťanky jsem se zapsal na obchodní akademii v Praze. Pak jsem pracoval jako pojišťovací agent na Královských Vinohradech, kde jsem také do roku 1948 žil. Za mládeže jsem hodně cestoval. Byl jsem v SSSR, ale i ve Švédsku, Jugoslávii a jinde. Napsal jsem několik cestopisů. Za okupace jsem se zúčastnil odboje, po válce jsem byl poslancem a po únoru emigroval do Kanady.“

● Pokud všim, po válce jste organizoval mládež jako protiváhu komunistům...

„Zanedlouho po osvobození jsem viděl, že moc začínají nelegálně přebírat komunisté. Museli jsme tomu nějak zabránit. Postavit proti komunistům jakýsi val. Tři týdny po 9. květnu jsem uspořádal majáles studující a pracující mládeže. Na Slovanském ostrově a v okolí se sešlo sto tisíc lidí. Byla to první politická manifestace za demokracii. V té době jsem už byl členem představenstva Národní sociální strany. Také jsem organizoval odbory mladých národních socialistů, vydrželo to až do roku 1948. K 90. výročí narození T. G. Masaryka jsme uskutečnili pouť do Lán k jeho hrobu, kam přišel i Beneš a před květinovými volbami 80tisícový průvod. Vítězství KSC pro nás bylo velkým zklamáním.“

● To už se ale pomalu blížil únor...

„Sám jsem upozorňoval Beneše, že komunisté připravují puč. On mi však řekl, že tomu z mezinárodních důvodů nevěří. Byl ale obklápen komunisty Noskem, Gottwaldem, Zápotockým. 24. února měl ústřední výbor naší strany poslední zasedání, pozdě do večera. Obkládali nás policie. Den na to jsem šel za Drtinou. Byli u něj další naši poslanci, rozhodovali jsme se, kdo půjde do exilu a kdo zůstane. Cestou domů jsme sledovali. Šestadvacátého se už zotýkalo. Když jsem volal domů, žena mi řekla: „Přijď domů, pánové na tebe čekají.“ Dva dny jsem se skrýval v koupelně na jednom konzulátě a pak tři dny u rodi-

ny Hlavových. Potom jsem se dostal do Německa a odtud do Anglie, kam za mnou přišla i žena s třítýlým synem. Národ nebyl na puč připraven, všichni doufali, že se to urovná cestou parlamentní demokracie. Měl se pozvednout a bojovat.“

● Pak jste odešel do Kanady, co pro vás znamenalo těch čtyřicet dva let?

„Začátky byly těžké, pracoval jsem v prádelně - deset tun prádla do odsíťdováčky denně. Potom jsem založil se dvěma lidmi firmu, nakonec z toho byla továrna pro tři sta lidí. A pak mě přijali na ministerstvo paliv a energie. V 65 letech jsem odešel do penze. Ale celou tu dobu jsem bojoval za svobodné Československo. Emigroval jsem, protože mi hrozilo, kvůli nebezpečí, nežel jsem do Kanady vydělavat peníze. Psal jsem články, shromažďoval materiály, spolupracoval se Svobodnou Evropou. Odevzdal jsem to archivu - bylo to tři sta velkých krabic. A když vidím, že jsem se svobody nakonec dočkal... Z tohoto pohledu to nebyl ztracený čas.“

● Největším počinem v tomto směru však byla určitě vaše kniha *Svědectví o puči*, která vyšla u Skvoreckých a nedávno i v Melantrichu.

„Byl jsem už v penzi, když mne přátelé přesvědčili, že o tom, co se stalo v únoru, musím napsat knihu. *Svědectví o puči* je nejen svědectvím, ale i jakýmsi varováním, aby lidé věs prohlédli, protože triky, jichž komunisté používali, byly všude stejné.“

● Když srovnáte československou současnost s výpělými západními demokraciemi, jak z toho vyjde?

„Hlavní rozdíl je podle mne ten, že na Západě se volně vyjadřují názory, v něž se věří, byt jsou protichůdné. Tady ale pořád cítím strach z komunistů. Je to proto, že na mnoha vedoucích místech, hlavně v menších městech, třeba v podnikcích stále jsou. A další věc je komunistická strana. Když vidíme na ulici zločince, zavřeme ho a potrestáme. KSC je zločinecká organizace, a proto by se měla zakázat. Byl jsem zdesen, když ve volbách dostala přes milion hlasů. Nelíbí se mi příliš ani práce parlamentu, často je prázdný, to je v demokracii nemož-

né. Poslanci zastupují voliče, musí se za ně brát, hájit jejich zájmy a pomáhat jim. To tady, bohužel, zatím nevidím. Škodlivá je i atomizace politického spektra, ale to během několika let vykrystalizuje.“

● Jak se díváte na česko-slovenské spory?

„Povím vám jedno, lid tihle země je pro jednou. Všechno je to vyvoláno uměle. Většina slovenských politiků, to nejsou Slováci, kteří by měli právo mluvit jménem národa. Národ musí mít právo říci, co chce a tenhle národ si to i zasloužil. Hodně tím ztrácíme také na Západě, podnikatelé na nás teď hledí s velkou nejistotou, jestli se Československo rozpadne nebo ne. Měli bychom si ale pořád připomínat větu, kterou řekl Masaryk: „Státy se udržují těmi ideály, z nichž se zrodily.“ A to v tom musí být jednota Československa.“

● Nemažou pozornost vzbudil i arbitrážní spor Československé strany socialistické s Národně sociální stranou o kontinuitu s předúnorovou stranou. Rozhodnutí nakonec padlo ve prospěch CSS. Na říjnovém kongresu Národně sociální strany jste byl zvolen jejím čestným předsedou. Zřejmě jste tedy přesvědčen o tom, kdo je nástupcem?

„Vždyť je to jasné. Nechápu, jak může být následovníkem strana, která čtyřicet let kolaborovala s komunisty. Podílela se na jejich zločinech, spoluvládala totalitu. To je absurdní. V naší straně před pučem hrála vždy hlavní roli pravda, morálka a čestnost. A o to se snaží i NSS.“

● Ve svých veřejných vystoupeních často říkáte, že u nás postrádáte Masarykův humanismus a vůbec celé jeho učení. Nemyslíte, že to už je dnes příliš zastaralé a pro lidi nepřitažlivé?

„Víte, Masaryk je pro mne něco jako politická bible. Jeho názory jsou stále platné. Nesmírnou váhu přikládám morálce, poctivosti, čestnosti. Prosazoval lásku k bližnímu - humanitu, a tady skutečně chybí. Svět spíše k určitému mravnímu rozvratu. Je třeba vyvinout nějakou ideu, lidé musí mít s něčím pocit soudržnosti. Československo může být opět centrem vzdělanosti, příkladem demokracie, ale musí každý začít sám od sebe. Vraťme se k Masarykovi. Miluji tuhle země, rád bych se sem vrátil, ale mé zdraví už není nejlepší. Udělal jsem však pro Československo, co jsem mohl.“

□ JAN DRAŽAN

Trpělivost lidu není bezbřehá

Nejnovější zpráva EHK o situaci v zemích střední a východní Evropy varuje

Každý věděl, že komunistus zničil zdraví národního hospodářství. Nikdo však netušil, že hniloba zasáhla i dřev. Takže není divu, že ekonomiky zemí střední a východní Evropy upadly do těžké deprese. Div by byl, kdyby tomu tak nebylo.

„O ostrém kontrastu s původním očekáváním, že rozbití starého systému proběhlo poměrně hladce, je nyní zřejmé, že přechod od řízení hospodářství k tržnímu předkládá vysoký sociální účet v podobě poklesu výroby a spotřeby, růstu nezaměstnanosti a inflace,“ zjistí právě zveřejněná zpráva Hospodářské komise OSN pro Evropu (EHK) v Ženevě. „V reformním trojúhelníku, zahrnujícím Polsko, Maďarsko a ČSFR, se objevují povzbudivá znamení, že transformace se dává do pohybu. Avšak i v těchto státech jsou potíže obrovské a výsledek úsilí není zdaleka zaručen.“

Chmurná čísla

Všechny hlavní ekonomické ukazatele zemí střední a východní Evropy (SVE) se nacházejí hluboce pod nulou. Průmyslová výroba poklesla během tohoto roku o 20%, zemědělská o 3%, investice až o 25%, vývoz o 20% a dovoz o 10%. Čistý materiální produkt se snížil o 12 až 15 %. Zato vzrostl počet nezaměstnaných, který se odhaduje na 7 milionů a neustále stoupá. Totéž platí o inflaci, jež např. v Jugoslávii dosahuje 400%.

Míra skluzu je přímo úměrná rychlosti a důslednosti prováděných reforem. Tam, kde s nimi ještě pořádně nezačali, jako v Albánii, Bulharsku a Rumunsku, se stále vyrábějí neprodejné výrobky, což se pro-

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, III. 2414, S. 61st. Ave.

V případě potřeby léčení, ošetření a náhrady Vašeho chrupu rádi Vám poskytneme naše služby:

Dr. A. JUHASZ

general dentistry

7034 W. Cermak Road, Berwyn, IL.

Dvadsať rokov skúsenosti v kompletnom zubnom ošetrovaní. Výhodné ordináčne hodiny od Po. do So. - podľa dohody.

☎ (708) 749-1844

CHRONICKÁ ZÁCPA

Působí zlobně na Vaše psychické a fyzické zdraví. V upřímné snaze Vám pomoci, nabízíme vynikající osvědčený recept na jednoměsíční kúru, která současně zregeneruje Vaši střevní sliznici. Za \$2.00 zašle:

J. NIEMETCOVÁ

Janáčkovo nábřeží 55/140

150 00 PRAHA 5

Československá

HŘEJIVÉ PROŽITÍ VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ

v rodinné pohodě, štěstí a úspěšný Nový rok 1992 přejí všem krajanům ŠEBESTOVI

Leave it to The Good Hands People

JIRÍ ŠEBESTA

WINDSOR OFFICE PLAZA

210 WEST 22ND, SUITE 114

OAK BROOK - IL 60521

Off. Ph. 708/572-2222

Fax 708/572-2240

Allstate®

Allstate Insurance Company
Allstate Life Insurance Company
Sears Consumer Financial Corporation
and Subsidiaries

jevuje na zaměstnanosti. V bývalém Sovětském svazu, který rovněž stojí na startovní čáře, průmyslová výroba letos poklesla jenom o 9%. Hloubka marasmu se však objevuje v dramatickém snížení vývozu až o 35% a růstu dovozu až o 50%.

Nejasné vyhlídky

Krátkodobé vyhlídky v zemích SVE jsou zamlženy velkým nejistotami na domácí frontě, soudí odborníci EHK. Loňské předpovědi, že Polsko a Maďarsko se v letošním roce odrazí ode dna, se ukázaly jako příliš optimistické. Zdá se, že krize ještě zesílí v Bulharsku, Československu a Rumunsku, kde lze očekávat, že pokles výroby a příjmů obyvatelstva bude pokračovat i v roce 1992. Polsko a Maďarsko již mají šanci udělat první kroky k ozdravení, ale ne dříve než v druhé polovině příštího roku. Bude to záviset na ekonomické politice nové varšavské vlády a na tom, zda se Budapešť podaří zmenšit shodek státního rozpočtu.

Jestliže země SVE budou i nadále vyvíjet úsilí o makroekonomickou stabilitu a pokračovat v reformách, včetně privatizace, může dojít k širšímu oživení během roku 1993, praví se ve zprávě.

Nebezpečí odporu

Zpráva varuje, že ve východní Evropě je hranice sociální únosnosti a trpělivosti obyvatelstva v přechodu k tržní ekonomice nejasná. Čím dál, tím více se objevují signály, že k prahu tolerance zbývá jen krůček a že další pokles životní úrovně může vyvolat silný odpor.

Vzrůstá nebezpečí, že rozčarování a zklamané naděje naruší podporu samotného reformního úsilí a zvýší přitažlivost zjednodušených řešení.

Ponechány samy sobě, reformní země mohou sklouznout do politického a hospodářského chaosu. Proto se EHK obrací na západní vlády a mezinárodní organizace s výzvou, aby lépe zaeilily a koordinovaly pomoc ekonomické přestavbě na Východě a co nejvíce ulehčily její sociální dopad.

EHK tím navazuje na svou loňskou zprávu o problémech přechodu na tržní hospodářství, v níž se zasazovala o vytvoření

evropského programu obnovy, tedy obnovy Marshallova plánu z roku 1948. Zatím tato myšlenka nevyvolala na Západě žádné obrovské nadšení, i když se uznává, že její čas přišel. Vládná odezva má přinejmenším dva pádné důvody.

Hospodářská výkonnost hlavních západních ekonomik byla loni oslabena a začala se poněkud zlepšovat až počátkem letošního roku. Jde především o Severní Ameriku a Velkou Británii. Německá ekonomika sjednocením země ztratila hodně páry, zatímco japonská jeví známky dýchavičnosti. Hospodářský růst ve Francii a Itálii se silně zpomalil.

Politická nejistota v některých východních zemích vedla a velí opatrnost. Viz Jugoslávie, ale také Sovětský svaz a Československo.

Nutnost koordinace

Nicméně dobrá vůle pomoci reformním zemím existuje a projevuje se v různých podobách v celé řadě oblastí. To, co snižuje účinnost tohoto úsilí, je jeho nezacilenost a roztržitost. Co je nyní zapotřebí, je pořádný a účinný generální program, který by zasadil zahraniční pomoc do rámce skutečných potřeb východních zemí.

Čili je nutno upřesnit požadavky a koordinovat bilaterální i mezinárodní snahy podpořit reformy podle souhrnného regionálního plánu.

EHK doporučuje ustavit pracovní skupinu, která by dostala za úkol připravit generální program a navrhnout postup i prostředky jeho uskutečnění. Program by měl mít přesný cíl a měl by také být časově omezený. Jeho největším přínosem by patrně bylo, že by

přispěl k vytvoření a udržení důvěry lidí v hospodářskou obnovu.

Zpráva se rovněž zasazuje o to, aby Západ otevřel hranice dovozu z Východu. Dohoda mezi ES a Československem, Polskem a Maďarskem, jež má usnadnit výměnu zboží a rozvoj hospodářské, finanční a kulturní spolupráce, je krok ve správném směru. Totéž lze říci o jednáních s Evropským sdružením volného obchodu. Ale i v těchto slibných stycích zůstává ještě celá řada vážných omezení, zejména pokud jde o vývoz východoevropských zemědělských výrobků, textilu a ocele.

Liberalizace obchodních styků je průběžným kamenem jednoznačnosti podpory západních států ekonomickým přeměnám na Východě. Poskytovat reformním zemím finanční a technickou pomoc a odepírat jim přitom přístup na domácí trhy je výraz zásadní politické nedůslednosti, zdůrazňuje zpráva.

Pokud jde o tempo zavádění reformu, výkonný tajemník EHK Gerald Hinteregger prohlásil v rozhovoru pro Hospodářské noviny, že by o tom neměla rozhodovat akademická debata, zda »velký třesk« je lepší než následný postup, nýbrž střídavě posouzení otázky, »do jaké míry je národ ochoten nést břímě změn. To je součástí umění řídit a vládnout.«

G. Hinteregger dodal, že na druhé straně je nutno usilovat o to, aby se práh tolerance zvýšil. Toho lze dosáhnout, když se lidem důkladně a trpělivě vysvětluje, proč se země ocitla v tak těžké situaci a že jiná cesta není.

Jan Vítek, Ženeva
(Hospodářské noviny 2.2.91)

Radostné vánoce, spokojený a úspěšný NOVÝ ROK 1992

všem našim ctěným zákazníkům
ze srdce přeji
k Vaším službám vždy připravení
majitelé obchodu

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Výhradní nositel distribučních práv
většiny českých a slov. filmů
připravuje následující premiéry:

SLUNCE, SENO, EROTIKA
SEMAFORSKÝ VIDEOŽURNÁL

Každý nový zákazník obdrží ke své objednávce jeden film
podle vlastního výběru za \$ 10.-.

Transfery videokazet z evropských TV signálů do amerického TV a naopak za neuvěřitelnou cenu \$40,00.
Tento inzerát platí jako kupon na slevu 10% z ceny transferu. Platí do 31. 3. 1992.

VIDEO EL CANADA LTD
583 WILLIAM STR.
LONDON, ONT. N6B 3E8
(519) 434 - 9939
FAX (519) 434-8182

KLIDNÉ PROŽITÍ VÁNOC přeji

H. Marik
Sons
Funeral Home
of Berwyn

se všemi svými zaměstnanci

6507 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60602
484-6310 242-3255

Oznámení úmrtí a projev soustrasti

S hlubokým zármutkem oznamujeme všem členům a přátelům odbočky „28. října“ ČSNRA, že v sobotu 7. prosince 1991 náhle zemřela ve stáří 61 let naše milá, vždy usměvavá, dobrosrdečná a pracovitá členka paní

Zdeňka Manová

kterou budeme všichni postrádat.

Jejímu manželovi, dětem a celé rodině vyslovujeme tímto hluboce proctěnou účast.

Rozloučení s drahou zesnulou bylo v pondělí 9. prosince v Maříkově pohřebním ústavu a pohřbena byla na hřbitově Královny nebes v Hillside, IL.

Pani Věře Rokničové děkujeme za upřímná slova rozloučení v obřadní síni v den pohřbu a za tklivý přednes jejích příležitostných versů.

Za odbočku „28. říjen“ ČSNRA

Josef Barta
jednatel

Rozina Nehasilová
předsedkyně

Seznámení

Česka - 58let - by si ráda dopisovala s krajany žijícími v USA.
v české řeči.

Zdena Šlampová
Santražiny 4071
760 01 Z L I N
ČSFR

Fr. B. Vaněk

NA KRÁSNÉ SAMOTĚ

(Pokračování z min. čísta)

LII
MAGNIFICAT

Přes Křemešník se převalily někdy bouře, ale vícekrát se přece zasmálo sluníčko, ještě vícekrát jej zlíbal měsíc ústy krásnými a čistými jako nemluvněte.

Zahálka zatím zaopatřoval jedno dítě po druhém a spadl mu vždycky žulový kámen se srdce.

Byly prázdniny. Na svatou Annu, když byla celá rodina se všemi pěti dětmi pohromadě, když se zdálo, že se ještě nikdy na školu slunce tak neusmívalo, právě když před polednem vycházeli poutníci z kostela, vrazil nový lesní Šerák do školy: „Vy nic nevíte? Je mobilisace!“

V tu chvíli lepil už posel z hejtmanství na ambity plakáty, které začínaly:

Vyhláška o mobilisaci

Jeho c. a. k. Apoštolské Veličenstvo ráčil naříditi všeobecnou mobilisaci, jakož i vyzvání veškeré c. k. a k. u. domobrany...

Jako když jestřáb zakrouží nad hejnem vlaštovek, rozprchlí se poutníci na všechny strany; mladíci, aby se do čtyřiaadvaceti hodin hlásili u svého pluku v Jindřichově Hradci, matky štkající poklusávaly za nimi, aby je vypravily, a snoubenky, aby se s nimi — snad navždy — rozloučily.

V pěti minutách byl Křemešník, jako když jej vymete. Barták v poledne vždycky nejvíce tržival, ale dnes v tu dobu skládal mrzutě zboží — tentokrát už bez Emilky.

Smutek jako černý příkrov rakve doléhal na vyprázdněný vrch. Jen tu a tam jako hřebík se do té rakve zaráželo klení, vrzání kol a praskání bičem.

Zahálka se v té chvíli loučil se všemi třemi syny. Šli se dívat válece v tvář...

Historie zapisovala chvějící se rukou první krvavé události.

Také lesmistr se rozloučil tehdy se světem, ač v mužném věku fořtům říkával: „Přeju si, aby les byl tak zdrav, jako jsem zdrav já!“

Třiaosmdesátileté mamince otce duchovního také válka zdraví nepřidala.

Nejvíce ji zahřívaly v nelitostné době návštěvy jejích „synáčků“, každý kněz byl její synáček, od každého chtěla na rozloučenou požeňání.

Když otce duchovního navštívil Method Zavoral ze Strahova, tentokrát už se zlatým křížem na prsou, zašel si za babičkou do kuchyně, potěšil ji, jak to jen on krásně dovedl. Nepropustila také jeho, dokud ji nepožeňal.

Když mu hezky poděkovala „Zaplať Pán Bůh!“ — a ruku políbila, bylo mu to málo. „Babičko, vy mi teď také musíte dát požeňání, já ho také potřebuji!“

Babička se zdráhala. Když nedal za jinou, pozdvihla své třesoucí se, zkornatělé ruce a dělala mu tři křížky, na čele, na ústech a na prsou: „Požeňnej vás v tom vašem úřadě nebeský Bůh Otec, Syn a Duch svatý!“

Více než osmdesátiletou stařenku každá zmínka o válce zraňovala. Srdce stařenčino krvácelo, vadlo... bílo slaběji a slaběji, a když pan doktor František Fára viděl její oteklé nohy, pošeptal za dveřmi synovi knězovi: „Musíte se připravit na všechno!“

Stařenka se nedala přesvědčit, že ty všechny známky nevěští nic vážného, proto zatoužila uvidět ještě jednou Stálec, svůj domov.

Uviděla. Tam ji syn kněz i druhý ze statku všude spíše poponášeli, než doprovázeli: po dvoře, na obou zahradách, kde jako pilná včelička půl století pro děti pracovala, schránčila; do kostelíčka, kde se za ně modlila, na hřbitov, orámovaný věncem staletých lip, a tam zkopila hrob svého muže u hřbitovní zdi čistými slzami jako perličkami. Také se zastavila u některých známých, napřed na faře, potom u Pánovců, Maňáků, Dobešů, jejichž řady prořídly a všude se loučila, vždycky klidně, jako by nic neznamenal, že odtud odchází a snad navždycky. „Kolikrát jen jsem tenhle práh přešla,“ řekla si, když po něm odcházela. Naposled se ještě s náměstíčkem rozloučila.

Když se vrátila do svého nového domova, skoro z něho nevycházela. Jenom po kuchyni se chvílemi podpírala, chvílemi posedávala, polehávala, ale stále něco ráda šuškala, ať to byla jen drobnůstka, nechtěla být na světě zbytečnou.

Ten den před svatou Trojicí ji zaopatřil velebný pán Praveček a její syn svolal telegraficky všechny tři sourozence. Když, horečkou zchvácena, je všechny čtyři viděla před půlnocí u svého lože, usmála se na ně krásně a dlouze a řekla:

„Děťátka moje...!“

A zase oči zavřela, rychle oddychující.

Když se zase probírala z mdlob, otevřela ještě jednou ty své oči, jako blankyt modré, a pomalu šeptala:

„Děťátka zlatý — až umřu — ten den vás každý rok budu čekat — u svého hrobu...“

Potom zase zavřela oči a — už je neotevřela. Snad jen proto, aby neviděla, kterému z těch dětí teče více slzí po tváři.

Oči už neotevřela, ale ještě zaseptala: „Děti — nezapomeňte — na ty sirotky — za kostelem...“ Prosbou za ubožátka, kterým vždycky ráda posílala živobytí a dárky, ukončila svou pozemskou pout.

Když se děti dost vyplakaly, začala nejmladší z nich, Kačenka:

„Sami maminku umyjeme, sami obléčeme!“ A když se vydýchala, svěřovala pomalu třem ostatním: „Když byla v Stálci na výměnku a já sama s ní, zemřela v pastoušce žebračka. Žádný ji nechtěl do rakve posloužit. Jak se to maminka dověděla, sama ji umyla, do své čisté košile oblékla, nic se jí neštítala! Žádnému nic neřekla, já se to teprv za měsíce od jiných dověděla!“

Když ji z lásky přišlo vyprovodit třiatřicet kněží (a snad proto, že každému říkala: „Můj synáčku!“), šel Zahálka za bílým pruhem jejich rochet a povídal si v duchu:

„Možná také, že teď nesou na prknech tam kdesi daleko některého mého syna, vkládají ho do jámy jako vsechny... Vidíte, hábinko dobrá, kdybych mohl vám z toho průvodu jednoho kněze odvést, aby pokropil hrob mého dítěte, nad ním se pomodlil, že byste mi nic, docela nic neměla za zlé? A vidíte, vy zpěváci pelhřimovští, co jdete tu před kněžími, že byste mu také rádi zazpívali: »Zasviť mi ty, slunko zlaté, na poslední z vlasti krok...?«“

A koho jiného by mohl její syn požádat za pomník nad hrobem své matky než přítele Františka Bílka, kterému také říkala „Můj synáčku!“

Co jiného by měly ruce sochařovy vytvořit nad hrobem té, která tak ráda chválila Bůla zbožností a dobrými skutky, než Svatou Matičku v poli lilii, zpívající své „Magnificat“, své „Velebí duše má Hospodina“?

O Rafaelovi je napsáno, když maloval Matku Boží, že se neodvážil jinak než kleče...

Bílek zas omyl svou duši svatou zpovědí u kaplana P. Pravečka, a když mu jeho přítel kněz podal Tělo Páně, po celou mši svatou se modlil z Kempenského „Následování Krista“, které si vyžádal... A když ještě před prvním úhozem kladiva na děkanské zahradě se poznamenal latinským křížem, když potom nejen pracoval, ale i meditoval, kterak mohl nakonec jeho přítel Otokar Březina, Bílkem pozván, stanouti 27. srpna L. P. 1916 na hřbitově než před pomníkem duchovní krásy, nadzemskosti a dlouho před ním stát v němém a posvátném úžase?

Teprve doma, v Jaroměřicích, se vyzpovídal Březina z těchto dojmů svému peru a svěřil je dopisu, který poslal do Pelhřimova: „...Spravedlivější, k duchovním věcem citlivější doba ocení vděčně tuto pomoc v práci, kterou tvořil Bílek u Vás v Pelhřimově a již jste uctil tak dojemně památku své matičky...“

Teprve léta Páně tisícího devítistého osmnáctého se zatřásl Křemešník písní radosti až do svých hlubin, až do těch, z nichž kdysi havíří vynášeli stříbrnou rudu na světlo boží...

(Pokračování příště)

Zdař Bůh svobodné Ukrajíně

Dne 1. XII. 1991 jejím prezidentem byl lidem zvolen Leonid Kravčuk, narozený 10. 1. 1934 v obci Žytyn u Rovna, Volyně.)

Přece ukrajinský lid se dočkal pádu samozvaných marxistických tyranů. Ve svobodných volbách zvolil si svou vládu, v zemi slavných kozáků a hejtmanů.

Modrožluté vlajky zas svobodně vlají, jsou již otevřené cirkve, kostely, tam věřící muži, ženy, poklekají, za vlast vděčí Bohu, Vykupiteli.

Slunce svobody necht' věčně lidu plane, v zemi, kde jsem prostě básně doma psal:

„Květy hněvu“, Ukrajíně věnované, když jsem za její lid skrytě bojoval!

Drazí, strážte si svých Vérozvěstu víru, svatých bratří Metoděje, Cyrila. Pro Boha a národ šťastně žijte v míru v zemi, již ničila rudá Gorila!
(New York 2. XII. 1991)

P.S. (Sbírka českých veršů „Květy hněvu“ - vznikla v roce 1939-1942 v obci Kupičov na Volyni. V roce 1968 v New Yorku, N.Y. vyšla tiskem v ukrajinském překladu Ing. Petra Marčěnka.)

COME TO OUR NEW YEAR'S EVE

If you're looking for excitement, glamour, and glitz this New Year's Eve, then Sokol Berwyn is **THE PLACE TO BE!** The Moravian Cultural Society is hosting this annual gala event, complete with buffet dinner, open bar, and dancing to the magical music of Ed Wagner and his "Jolly Gane" brass band. The spectacular Mardi Gras setting is sure to capture the spirit of the occasion.

The price of this fabulous evening is only \$40.00 per person and includes party favors, buffet dinner, open bar, dancing and a champagne toast at midnight. Seating is by **reservation only**. To make your reservation, call Wence Prikazsky at 708/246-0713.

To make seating arrangements more accommodating, please let Wence know when reserving your tickets, if you plan on sitting with a particular party.

Doors open at 8:00 P.M. Dinner at 9:00. Dancing from 10:00 to 1:00 A.M. There is a limited seating capacity so call for tickets today! You **WILL** have a Happy New Year — if you spend it with the Moravian Cultural Society December 31, 1991 at Sokol Berwyn Hall, 6445 West 27th Place, Berwyn IL. — **THE PLACE TO BE!**

COCA-COLA JOINS RYAN IN PROMOTING "DZGN8D DRIVRS"

Chicago — Coca-Cola bottlers are joining Secretary of State George H. Ryan in sponsoring a program to support designated drivers by giving them free soft drinks at Illinois taverns and restaurants.

At news conferences today here and on Springfield, Ryan said the program is an excellent example of how government and private industry can work together to discourage drinking and driving.

"Half of the 1,500 traffic deaths in Illinois last year were alcohol-related", Ryan said. "Each of those deaths was preventable. We must convince motorists that it is the height of irresponsibility to drink and drive".

Under the program, participating bars and taverns around the state will display a mock metal Illinois license plate imprinted with "DZGN8D DRIVR."

Those volunteering to be designated drivers will receive identification cards entitling them to free Coca-Cola products, including selections from a non-alcoholic mixed drink menu prepared by the company. "I'd like to commend Coca-Cola for its responsibility in undertaking this program", Ryan said. "This state is fortunate to have a company that is willing to join us in making our highways safer."

Coca-Cola Bottling Co. of

Chicago and Central States Coca-Cola Bottling Co. of Springfield are paying for all costs associated with the program. The two companies' distribution network covers almost all of Illinois.

"We at Coca-Cola are extremely pleased to have George Ryan as our partner in this program", said Edward Jancauskas, director of cold drink operations for the Chicago bottler.

"We hope this joint effort encourages safe and sober driving habits this holiday season, as well as throughout the coming new year."

"DZGN8D DRIVR" has the enthusiastic support of Mothers Against Drunk Drivers, said Marti Page, state director of Illinois MADD.

"It is exciting for us to see this kind of cooperation between government and private industry in attacking a problem that makes our highways a death trap for too many people", Page said.

"This effort sends a positive message about abstaining from drinking alcohol if someone intends to drive. This program will make some people think twice before taking that first drink."

The DZGN8D DRIVR" program also has the endorsement of the Illinois Restaurant Association. The Association's Executive Director, Erik Jensen, said "Our members are committed to the concept of 'Dining and Wining Intelligently'. Our restaurant wait staff is trained to discourage customers from over-consumption."

Zařízení z USA

Do března se v Praze zlepší telefonní informační služba

Na 20 tisíc informací o telefonních číslech poskytnou denně v nepřetržitém provozu operátoři služeb Telecom Praha.

„Jen na pražská čísla se každý den ptá až 12 tisíc občanů. Málokterému tazateli se však daří dovolat na číslo 120 či 121 napoprvé. Zájem zatím přesahuje naše možnosti“, řekl ředitel informačních služeb Telecom Praha Jiří Branda. „Nové zařízení, které nám umožňuje sledovat provoz, vytíženost i zájem lidí, jsme nedávno dovezli z USA. Už v březnu příštího roku bychom naši kapacitu služeb měli téměř zdvojnásobit“.

(MF Dnes 2. 11. 91)

Take
stock
in America.

V nejkrásnější pohodě

prožití svátků

a vše nejlepší,

hlavně dobré zdraví

po celý rok 1992 Vám všem přeje

F. PANCNER, Inc.

Z BERWYNU

Midwest Electric Co.

Construction
VÁM NABÍZÍ

všechny druhy elektrické práce: instalaci ceiling fan, telefonních zásuvek, cable TV, domovních zvonků, přípojek na A/C atd.

Rozpočty zdarma. Důchodci mají 10% slevu.
(708) 788-6134

ATLANTIC TRAVEL BUREAU

5454 So. Kedzie Ave. Chicago, IL 60632

- zajistíme lázeňské léčení: Piešťany, Karlovy Vary, Trenčanské Teplice, Mariánské lázně.
- vyřizujeme převoz aut do Evropy a Cargo
- vánoční zásilky přes TUZEX

**TOURS, CRUISES, DOMESTIC AND
INTERNATIONAL FLIGHTS AT LOWEST PRICES**

☎ (312) 436-1353

ČESKÁ SÍŇ KARLÍN
5304 FLEET AVENUE

BUTTON BOX JAMBOREE

Saturday, January 11, 1992

Maple Hts. B.B. - Northern Ohio B.B.
West Park B.B. - Lake Erie B.B.
from 6:00 P.M. - 11:30 P.M.

Donation: \$3.00

VOICE OF THE NATION

Catholic Church in U.S. Aids Pro-Family Efforts in Czechoslovakia

**By the NCCB Office to Aid
the Church in Central and
Eastern Europe and the
U.S.S.R.**

As part of the effort to help the Church rebuild in Eastern Europe after years of Communist repression, the Church in the United States has extended its family pro-life concerns by responding to requests from Czechoslovakia.

Czechoslovakia has the third highest abortion rate in the world, after the Soviet Union and Romania, according to the Czechoslovak Association for the Protection of Unborn Life. Abortions exceed the number of births in the cities, reports the Association, in part because the former Communist regime did not tolerate pro-life activity and the population today is uneducated about abortion.

Information about natural family planning (NFP), the only form of family planning approved by the Church, is also scarce in Czechoslovakia; according to the Czechoslovak Association of Catholic Physicians. The organization reports a great shortage of well-grounded experts in NFP.

For these reasons, projects encouraging NFP and discouraging abortion have been funded by the Office to Aid the Church in Central and Eastern Europe and the U.S.S.R., an office of the U.S. National Conference of Catholic Bishops (NCCB). The NCCB has agreed to a request from the Association for the Protection of Unborn Life to fund the purchase and operation of a house in Prague for pregnant women in need, and the operation of two counseling centers in Prague and Brno to assist women in finding alternatives to abortion. The NCCB has also agreed to provide funds to the Association of Catholic Physicians for printing an instruction manual on NFP, and brought a representative of the Diocese of Brno to the U.S. for NFP instruction.

The Association for the Protection of Unborn Life (APUL) has existed since the 1989 revolution that removed the Com-

munists from power in Czechoslovakia. According to the organization, its major goals are "education of the population in respecting the unborn, avoiding abortions by providing counseling and assistance to the pregnant women in need, supporting changes in the existing abortion legislation, and cooperating with the mass media."

The house for pregnant women, to be built in Prague, will be the first of its kind in Czechoslovakia, according to the APUL. The counseling center in Prague has operated since September 1990, and a new center will be opened in Brno. The APUL will seek to continually increase the numbers of women attending these facilities.

"Trying to curb the plague of abortion is an edless and little-rewarding effort all over the world, and starting such an activity after decades of forced silence is even worse", reported the organization. "We do not expect early substantial improvement and rely on God's blessing."

Efforts to aid the family are also provided by the Association of Catholic Physicians (ACP), which serves family needs before pregnancy occurs. The ACP was founded in February 1990 in Brno as a voluntary organization of Catholic physicians. One of the aims of the organization is to promote and teach NFP methods throughout Czechoslovakia, with the help of the Czech Bishops Conference Family Committee. The ACP's 180 members meet every other month to train in bioethics.

The NCCB has agreed to as-

sist the ACP with its printing of "Talks About Love", a manual on NFP for general public. The book "popularizes" the moral and ethical aspects of Catholic teachings toward problems related to marriage and sex.

"Availability of good instructive literature is a necessity for NFP methods to be used properly", according to the ACP, "because using them without having detailed knowledge and instructions can result in a discredit of NFP as unreliable".

For this reason the NCCB also agreed to join Human Life International in paying expenses for Dr. Kvetoslav Sipr, a member of the Czechoslovak Bishops Conference Family Committee and head of the Natural Family Planning Center in Brno, for an educational trip to the U.S.

Dr. Sipr took part in Human Life International's World Conference on Love, Life and Family in Santa Clara, California in April 1991. He also traveled to San Francisco, New York and Washington to meet with various experts on NFP and other family issues.

"I could see the various tendencies in efforts to contribute to protecting life, to fight against abortions and euthanasia, and to promote the living belief", Dr. Sipr said. "I have learned that the diverse trends are not in opposition, but they complement one another."

For more information about the NCCB's efforts in Eastern Europe, write: NCCB Office to Aid the Church in Central and Eastern Europe and the U.S.S.R., 3211 Fourth St., N.E., Washington, DC 20017-1194.

THE KARLIN CLUB

5304 Fleet Ave., Cleveland, Ohio
Wednesdays at the Karlin Club 7:30
Food Orders 420-2450
Always Dumplings

Jan 1 - No Music
8 - Frank Sinkora Karlin Brass
15 - Ed Potonic
22 - Al Koran German Brass
29 - Lake Erie Button Box
Feb 5 - Lew Hladky Bouncing Czechs
15 - Polkaholics
19 - Joe Beno
26 - Maple Hts. Button Box

WEEKLY:
FREE CMBO ENTERTAINMENT IN KARLIN
HALL every Wednesday at 7:30 p.m.
in Cleveland, Ohio

KARLIN HALL AND CLUB 5304 FLEET AVENUE

NEW YEAR'S EVE PARTY TUESDAY, DECEMBER 31, 1992

Chicken or Pork From 7:00 P.M.
Music by EGON ZISKA - FR. SINKORA
From 8:00 P.M.

HATS & ALL DRINKS INCLUDED
Donation \$22.00 \$15.00 without Food
tel. 883-4760

Roast Pork or Roast Duck
Sauerkraut - Dumplings
Chicken Paprikash

LAD'S TAVERN

7705 BROADWAY CLEVELAND, OHIO 44105
CZECH COOKING * TAKE OUT ORDERS * CATERING

KEN HALTUCH ☎ 429-2450

CHRISTMAS GREETINGS FROM CZECH VOICE OF CLEVELAND

Veselé vánoce
a

Požehnaný Nový rok

Sundays:
WRMR 850 on AM Dial 11:00 AM to Noon
Host: Joe Kocáb - English ☎ 883-4760
Thursdays: WGSB - 89 on FM Radio Dial
6:00 - 7:00 PM
Host: Ron Fejtek - česky ☎ 663-5330

FISH LOVERS COME JOIN US AT THE KARLIN CLUB • 5304 FLEET

EVERY FRIDAY FROM 11 A.M. TO 8 P.M.
STARTING NOVEMBER 1st FOR

PAN-FRIED
GOLDEN BROWN
FISH
DINNERS

CARRY OUT &
TIME ORDERS AVAILABLE
CALL

341-9867

ALSO SERVING:
BAKED FISH DINNERS,
SHRIMP BASKETS,
FISH SANDWICHES
& BREADED
MUSHROOMS